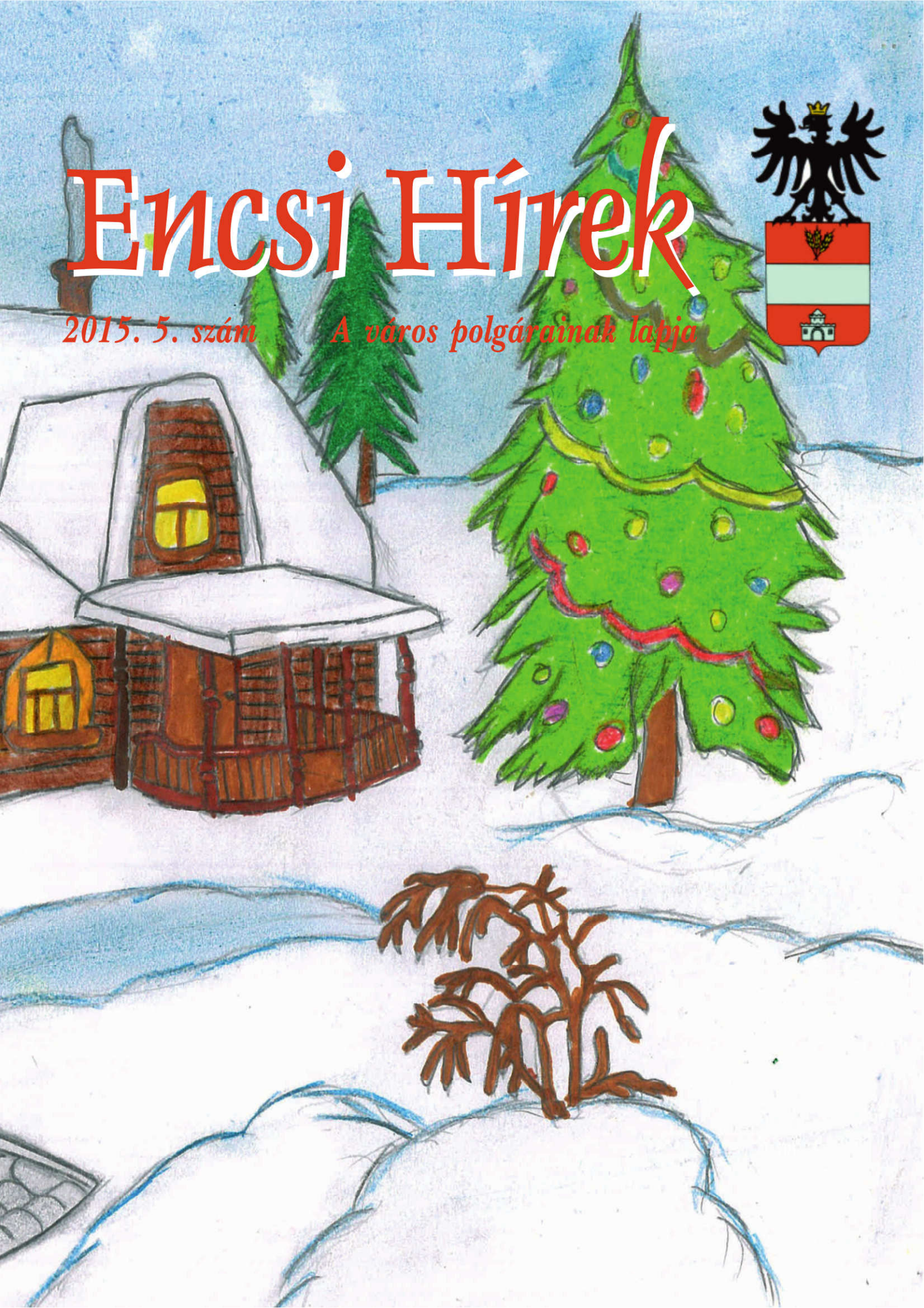

Encsi Hírek

2015. 5. szám

A város polgárainak lapja

Elmúlt egy év

Városunk polgármestere lapunk idei utolsó számában szeretné értékelni a 2015-ös évet és megszívlelendő, szeretetteljes karácsonyi gondolatokkal kíván áldott ünnepeket városunk és a településrészek valamennyi lakójának.

Tisztelt encsi, abaújdevecseri és fügyödi polgárok!

Elmúlt egy év. Úgy illik és kötelességem is egyben, hogy beszámoljak Önöknek az elvégzett munkáról.

Igazán nem panaszkodhatok, mert volt tennivaló bőven, mozgalmas évet zárunk. Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül, a legfontosabb eseményeket kiemeljem a sorból:

Pályázat útján sikerült megvalósítani a Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola mindkét épületének, a városi Sportcsarnoknak és az abaújdevecseri Felső-Csoma kastélynak az energetikai korszerűsítését, mely gazdaságosabb üzemeltetést tesz lehetővé.

Nagy adósságunk volt az abaújdevecseri tagóvoda felújítása. Az erre a célra benyújtott pályázatunkat pozitívan bírálták el, a tennivalók jelentős részét már teljesítettük, már csak belső munkálatok vannak hátra. Szeptemberben elkezdte működését a Családi Napközi.

A TAO-s pályázat nemcsak a sportegyesületünk működését segíti, de lehetővé teszi a Sportközpont folyamatos korszerűsítését is. Idén a bejárat lett szebb, valamint a vízesblokk felújítása történt meg. Az épület előtti aszfaltozást önkormányzati támogatásból sikerült megoldani.

Az uszodát élet- és balesetvédelmi okok miatt, a képviselő-testület döntése nyomán kénytelenek voltunk bizonytalan időre bezárni. Dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő úr hathatós segítségével mindent megteszek azért, hogy városunk polgárai minél hamarabb visszakapjanak immár egy felújított és biztonságos uszodát. Addig is türelmet és megértést kérek mindenkitől.

Az egészségügy területén is folytatódott a megújulás. A járóbeteg-szakrendeléseknek otthont adó épületet kibővítettük és felújítottuk. A mentőállomás is korszerűsödött, így szolgálva továbbra is a helyiek és a környék lakosságának igényeit.

Az év végén egy ivóvíz-minőségjavító beruházás zajlik városunkban.

Az emlékhelyeinkről sem feledkeztünk meg. Abaújdevecserben a Csoma család sírhelyét állíttatta helyre városunk, emlékművet avattunk a Nemzeti Összetartozás Napján, tisztelegve az elszakított országrészek magyarjai előtt.

A nyári időszakban 406 gyermeknek

gondoskodtunk meleg ételről.

A meglevő térfelügyelő kamerák mellett 18 új kezd meg működését a napokban.

Közösségi programjaink rendkívül sokszínűek voltak ebben az évben is. (Útravaló a léleknek című előadás-sorozat; konferencia az I. és a II. világháborúra emlékezve; színvonalas kiállítások; színházi előadások helyben és Budapesten; komolyzenei és rockkoncertek; hagyományos nyári rendezvényeink, úgy mint a Pálinka-mustra és a Bogrács-csata, az Encsi Városnapok programjai.) Jó lenne, ha a helyi programokra többen lennének kíváncsiak.

A nyugdíjas klubjaink ugyanakkor aktívak, s szerencsére van néhány (sajnos hogy nem több) civil szervezet, mint pl. az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület, a Városvédő és Szépítő Egyesület, a Magyar Rákellenes Liga helyi szervezete és a Kertbarátok Köre, amelyek fontosnak érzik, hogy tegyenek településünkért.

Novemberben a háziorvosok javaslatai alapján három beteg encsi gyermek gyógyításának elősegítésére szerveztünk jótékonyági futball-tornát, sikerrel.

A közfoglalkoztatási program 2015-ben 300 embernek adott munkát, amelynek lebonyolításánál a legfontosabb szempont az értéktéremtés volt. A mezőgazdasági programon belül zöldség- és csicsóka-termesztést, valamint szeder- és málna-telepítést folytattunk.

A belterületi közutak karbantartása mellett a református templom, az egészségház parkolóját újítottuk fel, a köztetetőt bővítjük, és rendbe tesszük a mellette lévő parkolót.

Felújítjuk a volt Tüdőgondozó épületét, így egy ifjúsági és sportcélokra alkalmas közösségi teret alakítunk ki.

Nyáron 90 diáknak volt lehetősége hasznos munkát végeznie.

A történelmi egyházakkal korrekt, jó együttműködésre törekedtünk (pl. a virágosítási program kiterjesztése a templomok környékére, a kegykép fogadása, a fügyödi görög-katolikus kápolna körüli terület rendezése, futball-torna támogatása, Szent István Díj alapítása).

Felkészülünk arra, és mindent megteszünk azért, hogy a következő évben várható pályázati lehetőségeket kihasználva teljesíthessük terveinket, céljainkat. A város ravatalozója felújítást igényel, a belterületi járdák és utak karbantartása állandó munkát ad. Az új piactér további bővítése nemcsak a vásárlók, de a helyi termelők érdekét is szolgálhatja majd.

A legfontosabb természetesen, hogy új munkahelyek jöjjenek létre városunkban, hiszen mindenki számára elsődleges a megélhetés. Ez a legnehezebb feladat, de sokan dolgozunk azért, hogy elmozduljunk a holtponton. Örömmel tölt el, hogy vannak már biztató jelek, pl.: a BIONLY elindulása és a „Kinder-összeszerelő” vállalkozás létszámának növekedése.

*

Az év vége nem csak az összegzés időszaka, de az Advent, a Megváltó eljövételét megelőző négy hét, lehetőséget ad számunkra évről-évre a megtisztulásra, s Jézus születésének napjával egy kicsit a mi újjászületésünkre is.

Nem könnyű mindezt megvalósítani, hiszen félelmet gerjesztő világban élünk, minden napos érzés az aggodalom, a gyanakvás, a szorongás, a gyűlölet, düh, indulat, a megosztottság. Ahelyett, hogy szereteteinkre, munkatársainkra s önmagunkra figyelve legalább ebben a kegyelmi időszakban keresztényi módon cselekednénk, olykor hagyjuk eluralkodni környezetünkben a fogyasztási őrületet, a vásárlási, ajándékozási lázat. Egyesek akár ökolharcot is vívnak a kedvezményes árucikkért. Pedig ennek az időszaknak a lelki megnyugvásról kellene szólnia, mert igazán csak békében, tiszta szívvel várhatjuk méltó módon a Megváltó születésének ünnepét.

Az ilyenkor már sajnos megszokott ideges, feszült, felgyorsult és túl hangos világunkban kívánom mindannyiunknak, hogy találjunk módot a mosolyra, az embertársainkra való nagyobb odafigyelésre, s a segítségre szorulókat támogatására. Vethetünk bármennyi s bármilyen ajándékot egymásnak, jöhetnek nagy évések, áruhitelekkel vásárolhatunk számos fölösleges árucikket, de a lelkünk mégsem lesz elégedett.

Önkormányzat

Mert Krisztus nélkül, a krisztusi szeretet meg- és átélése nélkül mindez üres csillogás csupán.

A híveitől búcsúzó Márton Áron püspök írta 1980-ban: „A hívő embernek Isten gyermekét és saját testvérét kell meglátnia ember-társában akkor is, ha másképpen gondolkodik mint ő, más nyelvet beszél és talán mások a vágyai és célkitűzései...”

Ahogy Hollai Antal atya fogalmazott: Advent annak az ideje, hogy az ember kicsit tudatosabban fontolgassa önmagában, hogy miben is hisz. Mi az, amit várunk, mire készülünk? Nem elég készülni arra, hogy

eljöjjön a karácsony és szép legyen. Mert bár ünnepeljük a karácsony misztériumát, valójában az örök karácsonyra készülünk. A keresztény embert kell, hogy jellemezze ez a tudatos gondolkodás, hogy világosan lássa azt, miben hisz.

Bárki bármit is mond, a karácsony nem a habzsolásról, a plázákban és bevásárlóközpontokban történő sorban állásról szól, hanem a Krisztus-várásról, s a Jézus által hirdetett legnagyobb szerűbb tanításról a világban, a szeretetről. Ilyenkor gondoljunk azokra is, akik már nem szerethetnek, és akiket már nem szerethetünk.

„... vessük bizalmunkat az Istenbe, és a jelenvaló gondokat az Ő mindenható segítségével bízva vegyük magunkra hittel és jó reménységgel.”

Márton Áron 1948-ban írt, de ma is aktuális gondolataival kívánok városunk minden polgárának áldott, békés karácsonyt és boldog új esztendőt.

Szeles András
polgármester

A Virágos Magyarországért környezetszépítő verseny díjazottja Encs

1994-ben az Országos Idegenforgalmi Hivatal, a Belügyminisztérium és a különböző szakmai szervezetek meghírdették az első hazai országos virágosítási, környezetszépítési és környezetvédelmi versenyt.

Jelenleg a mozgalom 14 kiíró szervezet részvételével működik, köztük megtalálható 5 minisztérium, melyek közvetlen anyagi támogatásával valósul meg évente a verseny.

A hazai verseny igen jelentős és népszerű, évente kb. 300 település vesz részt benne. Résztvevői lehetnek a települési önkormányzatok a polgármesterek által benyújtott nevezéssel. A részvétel (nevezés) ingyenes, a települések saját anyagi kereteiken belül „virágoztatják fel” környezetüket a lakosság összefogásával, helyi versenyek kiírásával, a magyar virágfajták alkalmazásával, kiegészítve ezt az infrastruktúra fejlesztésével.

A Nemzetgazdasági Minisztérium és a Magyar Turizmus Zrt. közös szervezésben a **Virágos Magyarországért** környezet-szépítő verseny eredményhirdetésére 2015. évben a Pesti Vigadó dísztermében került sor.

Encs Város Önkormányzatát **Szeles András** polgármester, **Szakács Tibor** polgármesteri referens és **Sándor Róbert** műszaki irodavezető képviselte.

Hazánk legnagyobb, mintegy 3.000.000 lakost érintő versenyének jelentőségét jól példázza, hogy a rendezvényen a rendező Nemzetgazdasági Minisztériumon (dr. Gyeizse Dorottya Turisztikai főosztály-vezető) és Magyar Turizmus ZRT-n (Lipsey György Imre vezérigazgató helyettes) túl a Belügyminisztérium (Simonné dr. Berta Krisztina európai uniós és nemzetközi helyettes államtitkár) valamint a Miniszterelnökség (dr. Kovács Zoltán területi közigazgatásért felelős államtitkár) is képviseltette magát.

A versenyben Encs város a Magyar Önkormányzati Főkertész Szövetség (MÖFÖSZ) szakmai díjában részesült,

amelyet Szeles András polgármesternek Kirmé Feicht Ágnes, a szövetség elnök asszonya adta át.

A Magyar Önkormányzati Főkertész Szövetség minden évben az alábbi 4 kategóriában oszt ki szakmai díjakat:

- 500 fő alatti település
Kozárd (Nógrád megye)
- 1.000 fő feletti település
Buzsák (Somogy megye)
- **5.000 – 10.000 fő közötti település**
Encs (B-A-Z megye)
- 10.000 fő feletti település
Szentcs (Csongrád megye)

Sándor Róbert

*Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket,
Sikerekben Gazdag, Boldog Új Évet kíván
Encs Város Önkormányzata nevében:*

Szeles András
polgármester

Kléri Bertalan
alpolgármester

dr. Szántó Marianna
jegyző

Karácsony-Megváltásunk hajnala

Lassan elkezdődik a karácsonyi készülődés. A kérdés csak az, hogy mit jelent Karácsony a ma embere számára.

A liberál bolsevik, ateista ember számára, csak a pénz, a demokrácia és a szabadság jön le a karácsonyi készülétekből. Mert számukra ezek az „Istenek”.

A ma élő ember, aki kereszténynek vallja magát, csendesen aggódik és imádkozik. Felteszi a kérdést, hogy hogyan jutott eddig a világ. Amíg Európa keleti felén a kommunizmus uralkodott, addig a nyugati világ, a jóléti társadalomban elfeledkezett az Istenről, a keresztény értékekről. Ennek következménye, hogy Európa jóléti társadalmában legfeljebb csak elszenvedik a keresztény értékeket, melyeknek kiszorításán dolgoznak. A sajnálatos az, hogy Európa meghatározó országának kancellárja - aki egy evangélikus pap leánya -, sem tiszteli a keresztény értékeket és hagyományokat.

Európa kódexébe nem került bele a zsidó és a keresztény vallás értéke. Az elmúlt évben Brüsszelben, azt mondta a város önkormányzata: nem kell a főtéren a hagyományos betlehemes, a Jézus szobra, mert zavarja a város 30%-át kitevő muszlim lakosságot. Meghálálták a muszlimok az aggodalmat, mert innen indul a robbantás az Unió országai felé. Sajnos az Unió vezetői és képviselői képzetlen, együgyű emberek.

A vallástörténészek ma vallásháborúról beszélnek. A kereszténység 1,2 milliárd, a muszlimok 1,3 milliárd hívőt tudnak magukénak. A ma élő keresztényeknek a baja a túlzott tolerancia, és olykor a gyávaság, amikor nem merik hitüket megvallani, de leginkább nem mernek hitük szerint élni. Lehet, hogy hiányos az egyháztörténeti tájékozódásom, de sem a zsidó hitben élők, sem a keresztények nem kényszerítették rá hitüket a másik félre, a másik fejvesztésének árán.

Ha beleolvasunk a Bibliába, az Újszövetségbe, akkor nem találkozunk sem erőszakos hitterjesztéssel, sem egy másik országba való betöréssel.

Szent József, Jézus születésekor nem berontott, nem tüntetett amiatt, hogy a nevelésére bízott Isten fiát az istállóban kellett megszülnie Szűz Máriának. Mekkora a különbség?! Sem az Ószövetség, sem az Újszövetség nem terjesztette hitét erőszakkal. Az istentelen (ateista), liberális világ azon dolgozik, hogy a keresztény ünnepeket kilúgozzák az emberek lelkéből. Ezek az emberek karácsonykor a plázák az

áruházláncok forgalmát látják, tehát a fogyasztói ünnepet.

A karácsonyra megjelenő képeslapokon istenteleneknél még véletlenül sem szerepel a karácsony lényege, a megtestesült Istengyermek, Szűz Mária, Szent József. Gondolom azért, mert ezek is sértik az istentelenek és a muszlimok lelki világát.

A Karácsony a szeretet ünnepe, no nem a szólásmondás és a megszokott reklámszerűség szerint, hanem a keresztény tanítás értelmében. A Karácsony lényege az Atyaisten és a Fiú Isten emberekben rejlő szeretete.

Az örökké létező második isteni személy, Jézus Krisztus elvállalja a megtestesülést, a Teremtő Isten létének életközösségét, egy földi életet. Ami kiszolgáltatottság a filozófus szerint, a fő lelki lét elcsenvedése. Teszi ezt azért, hogy a megtestesüléstől a kereszt-halálón át dicsőséges feltámadásával, a megváltásra váró lelkeknek örök életet szerezzen. Ebből következik, hogy a keresztény ember nem prófétákat (hírvivőket) követ, hanem magát az Istent, Jézus Krisztust, aki az Atyaisten egyetlen fia. Ebből következik: az embernek választania kell Jézus vagy Mohamed a próféta, vagy maga az Isten Jézus? Óvakodni kell a hamis prófétáktól, legyen mindenkinek keresztény

elkötelezettsége. Szent Pál apostol szerint, tudtam, kinek hiszek, biztos vagyok benne.

A Karácsonyból megtanuljuk Jézus önzetlen szeretetét. Ő semmi szerződést nem kötött az emberiséggel, hogy mit vár az emberektől cserébe a megváltásunkért. Egyszerűen felajánlotta életét az emberiség megváltásáért.

A második világháborúban egy német katona amerikai hadifogságba esett. Majd Amerikában maradván megnősült. Karácsony vigiliáján szolt a rádió, a család a karácsonyfát díszítette azt hallotta, hogy B Rh vércsoportot keresnek véradásra. Azonnal útra kelt Philadelphia-ba. Ott közölte; hogy nemcsak vért kell adni, de a hároméves kislány vérért át kellett engedni az ő testén, hogy megtisztuljon a gyerek vére. A kislány, a vérártómlés után három óra elteltével meghalt. A volt katona kimerülten feküdt az ágyán. Amikor kitüntetésekkel akarták megjutalmazni, a hősi ember szeretete a kitüntetést visszautasította, mondván a vér nem eladó.

Valami ehhez hasonlót tett Jézus, amikor nekünk ajándékozta vérért és életét minden ellenszolgáltatás nélkül. A karácsonyi készülétkben tartunk lelkiismeret vizsgálatot, hogyan köszönöm meg Jézusnak az örök életet. Volna-e bennem annyi elkötelezettség Jézus, az Isten Fia iránt, mint a más vallású emberekben a próféták iránt?

Az ajándék vásárlása közben jusson eszünkbe, hogy az életét értünk ajándékozó Krisztusnak én milyen ajándékot adhatok? Legfőképpen a Krisztusba vetett hitet és Isten iránti szeretetet. Én azzal fejezném ki ezt a szeretetet, hogy a szent gyónás által megtisztítom lelkem, többet imádkozom, járom a könnyörületesség és az irgalmasság útját.

A keresztény erények gyakorlása által engedem, hogy az én lelkemben is megszülessék a betlehemi Kisded. A keresztény filozófus és hitvalló így tanít: "Hiába született meg Jézus Betlehemben, ha nem születik meg a lelkedben, elvesztél!" A lelkünkben évről évre megszületni vágyó Istengyermek áldását, kegyelmét, szeretetét kérve kívánok mindenkinek lelki újjászületést a Kisded születésének ünnepén.

Dr. Garancsi László
c.prépost, érd. főesperes, plébános

Jézus a jel

Örömmel készülünk, és örömmel éljük meg legtöbbször karácsony ünnepét. Felidéződnek bennünk a gyermekkor éve, és boldogsággal tölt el, ha egy régi illat megtalál minket, vagy egy vers, egy jól ismert dallam elér hozzánk azokból az időkől, amikor még kicsik voltunk, és valahogy minden a helyén volt. Jó újra hallani a karácsonyi történetet, hiszen azt ünnepeljük, hogy megszületett a világ Megváltója. Erőt merítünk belőle, mert egy kisgyermekről hallunk, aki éppúgy asszonytól született, mint mi magunk is, de ő tökéletességre jutott, mint Isten Fia, s végül azt mondhatták róla, hogy mindent jól cselekedett.

A pásztorok igazán szép élményt kaptak, amikor megnyílt számukra az ég, és bepillanthattak a mennyi seregek világába, hallhatták az angyalok énekét – de mindehhez kapnak még külön egy jelt is. „Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtak egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.”

Nem is lehetett akkor még Jézus más, mint jel. Olyan volt, mint az összes többi csecsemő. De voltak, akiket mégis megérintett az a látvány, akik felfogták az üzenetét, mert komolyan vették az ígéretet, ami róla szólt – s akik számára ő így jel lehetett. Olyan jel, amelynek üzenete az, hogy van új kezdet és van tiszta lap.

Kár volna vakon végigjárni a földi életet! Vakon Isten ígéreteire, vakon az igazi lelki értékekre, és mindig csak földi kincseket gyűjteni. Vakon azokra, akik örökkévalók, és közben beérni az egészen mulandó dolgokkal. A legdrágább üzeneteket, a legpontosabb útjelző táblákat, jeleket, a Szentírásban helyezte el számunkra az élet Ura. Naponta olvasva, minden döntő pillanatban megerősítést és útmutatást jelent olvasója számára.

De kapunk jeleket és jelzéseket életünk egészen köznapi eseményeiben is, amikor lemondunk egy önző célunkról, és aztán jön a válasz egy váratlan örömben, egy megerősítő ajándékban. Miért nem elég ez nekünk? S meghozzuk-e a szükséges változtatásokat, gondolkodásban, szokásokban, viszonyulásban, amikor eljön azok ideje? Mert az utunk mellett ott vannak a jelek, sőt, sokszor nagyon is érthető jelzőtáblák, csak észre kell venni azokat. Ha így történik, megfejtődnek a szenvedéseink, és épülünk abból, ha valami sikerült, mert meg tudtuk csinálni. – Sokféle úton-módon, de jelt ad az Isten. Szeret minket annyira, hogy megerősít, és mindig útbaigazít.

Figyelve a jelekre, akarva, akaratlanul az ember maga is jellé válik. Látunk ilyeneket magunk körül. Ők azok, akik valóban hitből élnek, megbízhatók, szeretők a családjukat, becsületesen dolgoznak, akikre jó gondolni, mert valami fontosat ábrázolnak azzal, ahogyan élnek. Jellé akkor lesz az ember, ha engedi, hogy Isten valamit benne megvalósíthasson. Karácsonykor meglágyul

még a haragvó ember szíve is – milyen jó erőt gyűjthet ezekből a napokból. Legyen olyan ez az ünnep, mint a nyár a méheknek, amikor gyűjtögetik a mézet. És amikor jönnek a nehéz idők, van tartalék, és nem robban azonnal az indulat, és nem fog el a türelem, és nem lesz elégünk egymásból – mert megértettük, mi is a karácsony valójában. Isten Fia született, hogy mi is követhessük őt. *Aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.* (János 8,12)

Egy régi karácsonyi mesét osztok meg az Olvasóval, mely arról szól, hogy valamikor az emberek még beláttak az égbe, és hallották az égi muzsikát, amit maga Isten irt fel a kottákra, az angyalok pedig játszották hegedűkön, sípokon és trombitákon. Egészen csendben voltak az emberek, mert ilyen gyönyörűséges muzsikát még sosem hallottak. *Ha felhangzott a zene, a szél megszűnt zúgni, a tenger sem morajlott, és az emberek nagyon boldognak érezték magukat. Aztán az emberek kezdtek hálátlanok lenni, és másra figyeltek – Isten pedig becsukta a menny kapuját és azt mondta, hagyjátok abba a muzsikát, mert szomorkodom. Az angyalok erre maguk is nagyon elszomorodtak, mindegyik egy felhőre ült a maga kottájával, és apró szeletekre vágta azt az ollójával, amik leszállingóztak a földre. A szél hópehely módjára szétszórta ezeket az egész világon. Az emberek elkapták a papírfoszlányokat, az egyik nagyobb darabot, a másik kicsit fogott el, és mindegyik gondosan eltette a magáét, mert tudták, hogy ezek a csodálatos mennyi zene hangjai. Idővel aztán az emberek elkezdtek veszekedni, hogy kinek van szebb hangja a mennyi zenéből, mert mindegyik azt hitte, hogy ő fogta el a legszebb részt. És végül mindegyik azt állította, hogy övé a tulajdonképpeni mennyi zene, a többi pedig*

hamisítvány. Az egyik csak egy sort, a másik néhány szót, a harmadik három vagy négy csonka hangjegyet énekelt, és ez nem volt így szép egyáltalán. Ez az oka annak, hogy az emberek közt olyan sok a viszály, a gyűlölet, a harag, mert már nem ismerik a mennyi zenét. De amikor majd eljön az ítélet napja, amikor a csillagok a földre hullnak, és a nap a tengerbe zuhan, az emberek pedig a menny kapujánál fognak szorongani, mint karácsonykor a gyermekek az ajtónyílás előtt, akkor Isten összegyűjti az angyalaival a mennyi kottás-könyv minden papírszeletjét. A nagy darabokat is, meg a kicsikéket is, még az olyan aprókat is, amiken egyetlen hangjegy van. És akkor az angyalok ismét összeillesztik a darabkákat, s azután a kapuk feltáruulnak, és a mennyi zene újra felhangzik. Olyan szépen és magasztosan, mint hajdan. Az emberek álmélkodva és megszeppenülten állnak majd a mennyi arany kapujánál, és azt fogják egymásnak sügni: Ez volt a tiéd, ez meg az enyém – de most egészen másként hangzik, szebben, gyönyörűbben, hogy így egybe van illesztve, és minden hangjegy a helyén van. (Remsey Ágnes: Kilenc asszony karácsonya) Azt kívánom most, hogy legyen minden hang, s legyen minden ember a helyén. A karácsonyt azért kaptuk, azért született Jézus, hogy egybeillesse azt, ami szétszabdálódott, és megint gyönyörűségesen szóljon az ének.

*Jászol-ölben drága Gyermeke,
Ég felé vigyen kegyelmed,
Hol dicsérve énekelnek
Édes hangú angyalok*

Baksy Mária
református presbiter

Eljössz-e az ünnepre?

Minden évben, december végén **visszatér a születésem ünnepnapja**. Manapság az emberek vásárlással, rádióval, tv-vel, internettel vannak elfoglalva, ahol másról sem hallani, mint hogy mi hiányzik még, mit lehet olcsóbban megvenni, amit elvinnénk haza.

Elgondolkodtál már azon, hogy van az évnek egy napja, amelyre mindenki odafigyel, hogy ezt hogyan tudná örömtelivé tenni? Hiszen ez az én születésnapom! Milyen jó lenne, ha megérténétek, hogy Isten Fiaként közéték jöttem, **felfognátok, hogy mit tettem értetek**, emberekért! De úgy látom, hogy ma már alig tudja valaki, hogy mit is ünnepelnek ilyenkor, Karácsonykor. Az emberek találkoznak, nagyon szép dolgokkal ajándékozzák meg egymást, de senki sem tudja azt, hogy Isten milyen nagy ajándékot adott az emberiségnek ezen a napon. Emlékszem a tavalyi karácsonyra, amikor milyen nagy születésnapi vacsorát rendeztetek: az asztalon mindenféle finomság volt, szépen ki volt díszítve a lakás, és a fenyőfa, nagyon sok ajándék volt alatta, de **Én, az ünnepelt, nem voltam sehol**. És engem nem is hívott senki, pedig állítólag a díszvendég Karácsonykor én vagyok. És amikor eljön a nagy nap, akkor **becsukjátok az ajtót**, és kint rekesztetek engem, annak ellenére, hogy annyira szerettem volna veletek egy asztalnál ülni, veletek örülni, és boldog lenni!

Az igazság az, hogy nem voltam meglepve, mert az elmúlt években is mindig becsuktatok az ajtót előttem. Én nem erőszakoskodom veletek, hogy jelen legyek, nem csapok nagy lármát, csak csendesen kopogtatok a szíved ajtaján, hogy egy kis saroknyi helyet adjál nekem!

Volt, aki azért éjfélkor eljött, hogy születésem e templomban ünnepelje, de hiába nyújtottam ölelésre kezeimet, hiába fogom feléd is kezemet kinyújtani, de nem akarsz engem megölelni, befogadni. Mindenki cseréli az ajándékokat, egyenként, szépen kinyitják, és örülnek neki. Odaléptem én is, hogy hátha, véletlenül egy kis ajándék van számomra is... De hiába, mert nem volt semmi! Hogyan érzem magam ezt a sok ajándékot látva, aki az egész világot, a megváltást ajándékoztam nektek, és viszont ajándékként nem kapok semmit, a drága időből sem, egy kicsit sem. Aztán rájöttem, hogy hiába jöttem az ünneplésre, nekem már nem maradt semmi. Becsuktam az ajtót, és visszavonultam, de most újból kopogtatok. **Talán már senki nem emlékszik Rám?** Szeretném, ha a karácsonyi ünnepléseitekbe visszahelyeznétek újból, hogy beengednétek az életetekbe engem, elismernétek, hogy 2000 éve, amikor jöttem e világra, az életemet adtam értetek, hogy felszabaduljatok a bűn minden kötelékéből, és **feltárljam nektek azt az igazságot, ami boldoggá tesz titeket**. Most csak annyit szeretnék mondani Neked, hogy teljes szívedből higgyed, hogy érted jöttem, a Te boldogságodért! Én is készítettem nektek egy nagy ünneplést a végső időkre.

Sok-sok meghívást kiküldök mindenkinek, ez a mai különös is az, **ez a nap legyen számodra a meghívásod napja**.

Csak azt szeretném, hogy a **Te neved is rákerüljön ezen vendégek listájára**, készülj fel, mert amikor minden készen lesz, azon a napon, amikor nem is számíthat rá, neked is be kell lépni ebbe a nagy ünnepbe!

Pacsai János
protopresbíter, encsi parókus

Az encsi görög katolikus templom
karácsonyi szertartási rendje 2015

Dec. 24. csütörtök : Karácsony előestéje (bűnbánati nap)

6.00 utrenye
7.00 Királyi imaórák
14.00 Encs-Fügőd
15.00 Méra- Szent Liturgia
16.00 Betlehemes- gyermekeink játéka
17.00 Nagy alkonyati zsoltosma Szent Bazil Liturgiával
Családi kántálások
23.00 Nagy esti zsoltosma, litia
24.00 Éjféλι szent Liturgia+keresztelés

Dec. 25. péntek: Jézus Krisztus születése

8.30 Méra- Szent Liturgia
9.00 Utrenye- kántálás
10.00 Szent Liturgia- Miroválás
14.00 Öregk otthona-kántálás
17.00 Vecsernye

Dec. 26. szombat: Az Istenszülő emlékezete

9.00 Utrenye
10.00 Szent Liturgia
11.15 Fáj- Szent Liturgia
17.00 Vecsernye

Dec. 27. vasárnap: Szent István főszerep, első vértanú emlékezete

8.30 Méra- Szent Liturgia
9.00 Utrenye
10.00 Szent Liturgia
11.15 Forró - Szent Liturgia

17.00 Vecsernye

Dec. 31. csütörtök: Óérváró hálaadás

8.00 Szent Liturgia
17.00 Vecsernye

Jan. 1. péntek: Urunk körülmételése, Szent Bazil főpap emlékezete, polgári újév

8.30 Méra- Szent Liturgia

9.00 Utrenye

10.00 Szent Liturgia

Harangok, gyertyák, életek

Erre libben – arra kondul
Erősen szól – halkán mozdul
De hallod a
Karácsony harangját.

Hevesen ver – gyöngén csitul
Meg-megrezeg – dübög vadul
De érzed a
Szívednek ritmusát.

Hol fölnezel – hol leborulsz
Elkeseredsz – örömbbe hullsz
De látod: az
Élet az megy tovább.

Gyertya lángja hosszúra nyúl –
Elégőben meg-megfakul
De hiszed a
Mária magzatát.

(Makranczi Sándorné)

Egy év távlatából...

Pacsai János, parókusként egy éve látja el az Isten szolgálatát a görög katolikus egyház kötelékében. Igazi pap család, közösen döntöttek erről, és önként vállalták ezt a nehéz feladatot. A fiúk, amikor itthon vannak ministrálnak, Luca lányuk, kántor édesanyjával énekel. Csengő hangjuk betölti a templomot. Igazi példamutató családként élük életüket, végzik missziójukat. Pacsai János, pappá szentelésekor jelmondatául a következőt választotta: „Tegyétek kezembe szíveteket, én Isten elé teszem le, Teremtő Istenünk hatalmasabb annak megőrzésére.” (Aranyszájú Szent János) Valóban sikerült neki összegyűjteni, Isten közelébe hívni és összetartani a híveket. A görög katolikus egyházközség tagjainak az eltelt egy év alatt rengeteg nagyszerű eseményben volt részük. Az elkövetkező rendezvényekről nemcsak a szentmisén hallhatunk tájékoztatást, hanem az egyház honlapján, és a havonta megjelenő „Jöjj és láss!” című kiadványban is olvashatunk.

A híveknek lehetőségük van a szentmiséken közösen megünnepelni különböző családi eseményeket: házassági évfordulót, születés- és névnapokat. Felemelő érzés az ünnepeltnek hallgatni az „Éljen soká!”- köszöntő ének felcsendülő dallamát. Pacsai János első emlékeztető rendezvénye a „Mézeskalács kapu napja III.” volt, minikonferenciával és mézeskalács készítő versennyel egybekötve. Az esemény fővédnöke Pelczné Dr. Gáll Ildikó, az Európai Parlament alelnöke volt. Fantasztikus mézeskalács alkotások születtek a Szent Család témaköréből. Parókus úr szívvel-lélekkel vett részt otthoni gyertyagyújtáson, karácsony előtti beteglátogatáson, a szentmisén pedig Mikulás csomaggal kedveskedett a gyerekeknek. A templombúcsún Dr. Keresztes Szilárd püspök atya vezette az ünnepi szent liturgiát. A Caritas csoport „karácsonyi veder”-akciót hirdetett, ebbe várták a hívek adományait.

Március 12-én a máriapócsi csodás könnyezés 300. évfordulója alkalmával a könnyező Mária ikon újra ellátogatott

templomunkba: „Siessünk buzgón az Istenszüllőhöz, mi bűnösök és lealáztottak...” Rengeteg zarándok érkezett határon innen és túlról, hogy a Kegykép előtt lerója tiszteletét. Az örmény népiptás 100. évfordulóján tette le a fügödi kápolna alapkövét Orosz Atanáz püspök atya, a cigány pasztorációval Pacsai János parókus atyát bízta meg.

E rendezvényen a templomkertben elhelyezett örmény kereszt megáldására is sor került.

Az atya június 5-én Családi Napot szervezett: vetélkedők, főzés, ismerkedés, kapcsolatok erősítése, előadások, gyertyás körmenet, kézművesfoglalkozások, ügyességi versenyek színesítették a programot. Jókedv és nevetés jellemezte ezt a napot.

Keresztelő Szent János születésének ünnepén gyógynövény és virágszentelésre került sor. Az atya áldást kért, hogy a megszentelt növények hathatós gyógyszerként szolgáljanak. A hívek zarándoklaton vehettek részt Máriapócsra, a Szent Illés búcsún. Templomunk nyári festése, megújulása után sporteseményre került sor, amelyen a görög

katolikus válogatott az Erdélyből érkezett Partiumi Római Katolikus Papok válogatottjával játszott.

Augusztus 1-jén parókus úr szép számmal felsorakoztatott mézfajtát szentelt meg. A méztermelőkre és mézfogyasztókra kérte a Szentlélek áldását. Még ebben a hónapban az atya gyalogos zarándoklatot szervezett a gimnazistáknak a Rakacai-tó és Martonyi Pálos Kolostorom útszakaszon.

November 15-én Fügedőn a keresztelő kápolna és közösségi tér megszentelése volt a jeles esemény, melyen Soltész Miklós államtitkár is részt vett. November 18-án Bőjte Csaba látogatott el városunkba és tartott előadást „Jót tenni jó” címmel. A rendezvény jótékonyági vacsorával zárult, Bőjte atya gyermekmentő tevékenységének megsegítése céljából.

Említésre méltóak az atya folyamatosan végzett tevékenységei, a vasárnapi foci a fiatalokkal, a lelkes hitoktatói tevékenység. Egyházközségünk 9 személyes busszal gyarapodott, melyet parókus úr zarándok utak, egyházi rendezvények, a régi és az új hagyományok ápolásának szolgálatába állít. Ezek voltak Pacsai János egyházközségünkben végzett tevékenységének legfontosabb állomásai az eltelt egy év alatt.

Legfigyelemreméltóbb eredményének az egyházközség összekovácsolását, a gyermekek megszólítását, a hívek összegyűjtését, a napi feladatok delegálását, és tartalmas prédikációit tartom, melyek irányt mutatnak a hétköznapi munkához, az isteni úton való haladáshoz.

Pázmány Péter így vallott a papokról: „Ők az Isten tolmácsolói, a mennyi üzenetek követői, a lelki áldomások kincstartói, az igazság trombitái, az üdvösséges jók sáfárai.” Isten Áldja meg Pacsai János családját, munkáját, küldetését!

Vargáné Czup Rita
görög katolikus hívő

**Áldott, szeretetteljes karácsonyt
és sikerekben gazdag,
békés, boldog új esztendő kívánok!**

Dr. Hórcsik Richárd
országgyűlési képviselő

Abaújból Abaújba...

Dr. Petrásévi Dénés atya szép tettei után - akinek emléke kitörölhetetlenül él a városiakok szívében - egy fiatal, aktív lelkipásztor, Pacsai János vette át a görög katolikus papi szolgálatot városunkban. Pacsai atya szükebb hazánk, Abaúj szülőtte, és most az élet viaszodorta őt szülőhelyére. Egyéves szolgálata során híven folytatta elődje hagyományait, elnyerte a görög katolikus hívek szeretetét, és aktívan bekapcsolódott a város életébe. Így vall eddigi tevékenységéről és életútjáról:

„Azok közé tartozom, akik azt mondhatják, hogy nagyon szép gyermekkoruk volt. Két nővérem van, így néha azt éreztem, hogy három anyám van, mert mindenki nevelni akart, de azért sikerült egészséges emberként felnevelkedni közöttük. Két kis falu, ahol a gyermekkoromat töltöttem, nagy jelentőséggel bír későbbi életem során. Édesapám rakacai volt, ott születtem, és óvodás koromat is ott töltöttem. Aztán édesanyám falujába, Gadnára költöztünk át, itt éltem le gyermekkorom nagy részét. Sokan voltak ott akkoriban fiatalok, sok hasonló korú cigány gyerekkel nőttem fel. Velük is nagyon jóban voltunk, habár ők egy idő után már nem bírták a tanulás ritmusát. Nagyszerű gyermekkorunk volt, persze ebben a lelki atyák is meghatározó szerepet játszottak. Rakaca és Gadna is görög-katolikus falu volt, ha be is került ide más vallású ember, alkalmazkodott ehhez. Igazából az egész falu gyakorolta a vallást, az egyházi életet, és így valóban egységes, jó közösséggel bíró település volt mind a kettő. A szép hagyományok, akár a karácsonyi betlehemezésék, a kántálások, az éjféli liturgia, mind-mind felejthetetlen élmények számomra. Emlékszem, ahogy a hidegben vacogtunk, felvettem nagyapám csizmáját, hiszen abba még kapcát is tudtam húzni - hogy ne fázzak. Azok a varázslatos, hatalmas hópelyhek karácsony éjfélen!!! Azóta sem láttam olyan nagy hópelyheket, mint amilyeneket gyermekkorom karácsonyain.

A lelki atyák nagyon jelentős szerepet játszottak az életemben. Rakacán Kisfalusi János bácsi volt a lelkipásztor, aki későbbi életem során többször emlékeztetett arra, hogy óvodásként véletlenül bementem a Királyi Ajtón, amin csak a pap léphet be. Otthon szégyelltek ezt a szüleim, nem emlékszem, hogy kikaptam volna, nem volt ennek nagy jelentősége, de azért pironkodtak miattam. Engem azonban éppen ez a véletlen cselekedetem indított el a papi pályán. Kisfalusi János bácsi emlékeztetett rá: „Emlékszel? Amikor óvodás voltál már bementél ezen az ajtón. Akkor Isten téged meghívott a papi hivatásra.” Mindezt csak kamaszkoromban közölte velem, amikor nem tudtam eldönteni, hogy az állatorvosi, vagy a papi hivatást válasszam-e.

Gyermekkoromban más gyönyörű élményeim is voltak, hiszen állatokat tartottunk, és megtanultam a mezőgazdasági munka minden válfaját. Nagy örömet jelentett

nekem kispapként is a szünidőben a sok paraszti munka. Rengeteget dolgoztunk, kaszáltunk nyáron, így a 2-3 nyári hónap után fizikailag megerősödve tértem vissza a Szemináriumba, ahol ezután a szellemi munka is könnyebben ment. Rengeteg gyermekkori élményem van, és úgy gondolom ezek az emlékek idősebb korunkban egyre többször visszatérnek, és tovább erősödnék bennünk. Ezért nagyon fontos ügyelnünk arra, hogy a mi gyermekeink és unokáink is természetközeli környezetben nőjenek fel.

A középiskolát itt Encsen, a Váci Mihály Gimnáziumban végeztem. Meg is lepődtem, amikor tavaly a püspök atya kinevezett ide, hiszen a feleségem, Mónika is idevaló, ő is itt végezte a gimnáziumot. Az egyházon belül nem szoktak bennünket visszahelyezni arra a helyre, ahonnan származunk, de a püspök úr biztosan jó információkat kapott rólunk. Meglepődve fogadtuk az áthelyezést, de én engedelmes vagyok, és persze örültünk is, hiszen apósom még mindig itt lakik, és neki is igen nagy öröme van, hogy az unokák közelében lehet.

Feleségem tanítónő, eleinte ebben a hivatásban lnáncson dolgozott, de később, ahogy megszülettek a gyerekek, otthon maradt, megszerezte a szociális végzettséget is, és most az Encsi Idősek Otthonában dolgozik.

Ez a szociális érzékenység megvan mindannyiunkban. Úgy gondolom, hogy ez nem egy különleges adomány, hanem minden emberben kialakul, aki megéli hitéletét.

Három gyermekünk született, mindhárom Nyíregyházán, ahol kezdtem a papi pályafutásomat. Az első négy évben ott voltam káplán, iskolalelkész, lelki vezető, heti 25 órában hitoktattam középiskolában, általános iskolában, rövid ideig börtönlélektől, hosszabb időre pedig kórházi lelkeszként is szolgáltam. Én voltam a

legfiatalabb, így ha valakit kellett helyettesíteni, akkor mindig engem küldtek. Minden hétköznap a reggel hatkor kezdődő liturgiát végeztem, vasárnap reggel pedig a fél hatosat, így ez a hatos időpont átszötte az életünket.

Mind a három gyermekünk - Kristóf 16 éves, Luca 15 éves, Cirill 13 éves - a miskolci Jezsuita Gimnáziumban tanul, ott laknak kollégiumban. Gondolkodtunk rajta, hogy hazahozzuk őket Encsre költözésünk után, de pont a serdülőkorban vannak, jól érzik magukat mostani iskolájukban, ezért úgy döntöttünk, nem érdemes váltani. Nekünk sem volt egyszerű beilleszkedni, sokszor még most is megkérdezik tőlem, hogy sikerült-e már megszoknunk itt. Jó kérdés, de papként úgy gondolom, hogy mi nem szokunk meg egyetlen lelkiismereti helyet sem életünk során, hanem mindig ott állunk helyt, ahová a Jöisten állít bennünket.

Nyíregyháza után Sajószentpéterre kerültünk. Előtte azonban kértem püspök urat, hogy szeretnék Abaújba visszakérülni, hiszen azért tanultam, azért hoztam sok áldozatot, hogy egyszer visszajöjsek ide, és a tudást, amire szert tettem, itt kamatoztathassam. Azt mondta: „Hát, ha annyira szeretnél menni, nem jó neked itt mellettünk, akkor menj Sajószentpéterre és építs templomot.” Mi nem is tudtuk valójában, hogy hol van Sajószentpéteren a görög katolikus templom, olyannyira, hogy amikor elmentünk megnézni, hová küld püspök úr minket, egyszercsak azt vettük észre, hogy ki van írva: Kazincbarcika. Nem találtuk a kis templomocskát, aztán kiderült, hogy egy két szobából álló polgári ház volt átalakítva templommá, ami egy kis kápolnából, és egy szolgálati lakásból állt. Oda nem tudtunk beköltözni, ezért albérletbe mentünk. Igazából egy év alatt megépítettük a templomot, a régi kápolnát pedig átalakítottuk parókiává. Oda költöztünk, és közel 13 évet töltöttünk Sajószentpéteren. Megszerettük az ottani szolgálatot, az embereket, és úgy érzem, a hívek is megszerettek bennünket. Itt ért a hír, hogy Encsre hív a Jöisten minket. Az Úr mégiscsak meghallgatott engem és visszatérhettem Abaújba.

Persze nem mindenki szereti a papot, néha valakinek a tyúkszemére lépünk, az nem esik jól senkinek sem, de azért igyekszünk mindenkiel kijönni. Azért is indítottam el lelkipásztori tapasztalataim alapján egy programot, - aminek a hívóját ki is tettük a templomra: „Jöjj és láss!” mottóval -, mert azt látom, hogy az emberekben olyan előítéletek élnek az egyházzal, a papokkal kapcsolatban, amik a múlt rendszer 40 éve alatt alakultak ki: sokszor halljuk, hogy ilyen az egyház, meg olyan a pap..., főleg, ha még néhány dolgot rosszul is csinálunk, akkor bizony megerősödik ez az előítélet. Jézus azt mondja: „Gyere el, nézd meg a templomot, hallgass meg egy-két beszédet, magad tapasztald meg, hogy mi folyik az egyházban!”

Az ő szavaiból kiindulva indítottuk el ezt a 10 hónapon át tartó programsorozatot, amit a magyar állam is támogatott. Ezzel próbáltuk az egyház igazi arcát megmutatni, hiszen meggyőződésem, hogy az egyház életmentő állomás, sehol máshol a világon nem mehet végbe igazi lelki gyógyulás, csak az egyházban és a templomban.

Saul, a későbbi Pál Apostol is megy, hogy Damaszkuszban segítsen a keresztényeket kaszabolni, és akkor hirtelen szembe jön vele Krisztus. Saul leesik a lóról, és megvakul. Ugye ismerős a történet? Damaszkuszban megkeresi az egyház papját, és ott gyógyul meg. Visszanyeri a látását, de három évre elvonul a sivatagba. Saul igazi megtérése is hosszú időt vesz igénybe. Ha nekünk lelki gondjaink, nehézségeink vannak, az egyházhoz kell fordulnunk, mindegy, hogy a görög, a római vagy a református, vagy bármilyen más felekezethez tartozunk. Sokféle feladat kerül egy pap elé. Meglátásom szerint az lenne a jó, ha a pap a templomban várná a híveket, azok pedig jönnének, hogy a pap felszabadítsa őket a bűneik alól. Ennyi azonban nem elég. A papi hivatás ennél sokkal összetettebb. Természetesen kötelező tevékenység is adódik, mint például a

hitoktatás, ami eléggé megnehezíti a sorsunkat, mert ezek olyan kötött időpontok, amikor muszáj helytállni az iskolában. Hála Istennek van már ebben egy munkatársam, aki hitoktató, a baktakéki görög katolikus pap felesége. Ő nagy segítségemre van, főleg a Szent László Katolikus Általános Iskolában, a hitoktatásban. Ugyanakkor mindenfajta hitéletünkkel kapcsolatos előadásra is hívnak országsszerte, amikből nagyon sokat lehet okulni. Ilyenkor mindig azt szoktam mondani, hogy addig kell menni, amíg hívják az embert. Ha már nem hívják, akkor baj van. Lehet, hogy a hívek azt érzik, hogy nem vagyok mindig itt, amikor szükség lenne rám, de igyekszünk olyan légkört kialakítani az egyházközösségben, hogy a hívek elégedettek legyenek munkánkkal. Templomunk reggel 8 órától délután 4 óráig nyitva van, bárki bejőhet imádkozni. Itt vannak a munkatársaim, akik segítségemre vannak, ha távol vagyok, állandó telefonkapcsolatban vannak velem, és telefonon keresztül tudjuk a hívekkel egyeztetni a személyes találkozásokat is.

Sajószentpéteren a Családsegítő Szolgálat munkáját is segítettem. Nagyon fontosnak tartom, hogy a házasságok megerősödjenek.

Úgy gondolom, nagyon igaza van az V. században élt Aranyaszájú Szent Jánosnak, aki azt mondja, hogy „csak a jól képzett házastársak tudnak helytállni”. Erre nagyon nagy szükség van manapság. Valahogy - mi magyarok - nem szeretünk tanulni. Tanulni többféleképpen lehet. Lehet tapasztalással is. Szent Istenünk közvetlenül is megvilágosít minket bizonyos ismeretekre. Úgy gondolom, hogy a „Jöjj és láss” jelmondat útján haladva ugyanolyan ismereteket tudunk elsajátítani, mint amit tanulással lehet elérni.

Mindenkit biztatok, hogy csatlakozzon az ilyen képzésekhez, mert nagy szükségünk van erre, ez a mi papi életvitelünket is segíti. A papi hivatás összetett és nagyszerű voltát Assisi Szent Ferenc ekképpen fogalmazza meg: „Sokan vagyunk és sokfélék. Mindannyiunk hivatása azonban egy tőről fakad, aki nem más, mint Krisztus. A Tőle kapott hivatást előbb felismerjük, majd készülünk rá, végül pedig életünk folyamán gondozzuk, ápoljuk, hogy ezáltal embertársainkat szolgáljuk és így mi is Krisztus megváltó művéhez kapcsolódjunk.”

R. É.

Szeressük ki a másiktól a jót! Böjte Csaba Encsen

November 18-án több helyszínen találkozhattunk Csaba testvérrel. Mindenhol telt ház várta a vele találkozni akarókat. Azok az emberek, akik Isten akarata szerint élnek, azok mindig is vonzották lelkünk egyszerűségét. Jó az ilyen ember társaságában lenni! Szavai egyszerűek, de hatékonyak voltak, hiszen hamar ráérezünk akár a gimnázium aulájában, vagy a görög katolikus templomban és a vacsoraesten, hogy ugyanaz a művész kottázza életünket: az Isten.

Sokan kérdeztük, hogy ez az egyszerű ferences szerzetes hogyan képes immár 20 éve több, mint 5000 gyermeknek jelent és jövőt adni, gondoskodni róluk. Ezek a gyermekek mind elvesztek volna a nagy román ellátórendszerben, de így nemcsak keresztények, hanem magyarok is maradnak. Ezeket a gyermekeket nemcsak etetni és ruházni kell, hanem a róluk gondoskodó nevelőknek megélhetést biztosítani, a házak fenntartására, rezsijére való előteremtést.

Jó volt hallani Isten gondoskodásáról, ugyanakkor éreztük, hogy mi sem maradhatunk tétlenül. Encsiek és környékbeliek egyaránt szép tanúságot tettek adakozásukról.

Köszönjük a szervezők és közreműködők áldozatos munkáját, hogy ebben az adventben létrejöhetett ez a találkozás.

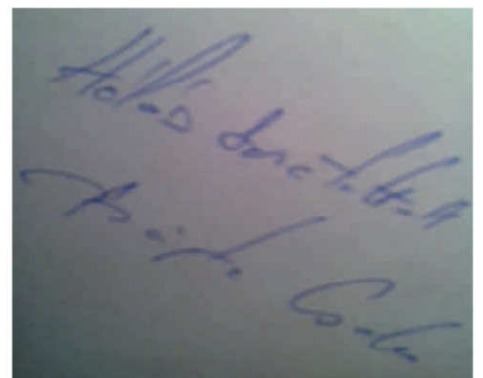
Olyan komoly adventi programot nyújtott számunkra, amelyet a jelen olvasók is bátran vállalhatnak:

SZERESSÜK KI A MÁSIKBÓLA JÓT!

A ránk bízott gyermekeinkből, házastársainkból, szüleinkből, munkatársainkból, barátainkból szeressük ki a jót, mert JÓNAK LENNI JÓ!

Áldott adventi készülődést kívánok minden Olvasónak!

Pacsai János
protopresbíter, parókus

Keresztény meggyőződés!

Egy pillanatra tekintünk az életünkre a Biblia szemüvegén keresztül. Elvégre négy adventi hét áll rendelkezésünkre, hogy megtegyük ezt. Mit látunk? Készülődő embereket, az üzletek megtelnek, a pénztárcák kiürülnek, és közben megfélekedünk a Szentírás mércéjéről.

Nemrég láttam egy tehetségkutató válogatást, ahol a csángó vidéken élő hatéves kislánytól megkérdezték, hogy mi a hobbija? A válasz váratlanul ért: Istenen gondolkodni! Hihetetlen, hiszen ma az emberek időt nem spórolva élnek a hobbiknak. Gondoljunk bele abba, hogy mekkora öröme lehet ennek a kislánynak, mert valahányszor a hobbijának él, annyiszor van karácsonya. Ki ne szeretne egész évben karácsonyozni? Csak meg kell látni a karácsony lényegét, magát Isten szerető akaratát, Jézus Krisztust.

Nem feledkezhetünk meg a karácsony ünnepének aktualitásáról ma, amikor Európa önmaga csapdájába göngyölödve, vallási

meggyőzések alapján, emberek életét elpusztítva az Isten szerető akaratával szembemegy. Ki más, ha nem mi értékeljük felül életünket, és Jézus Krisztussal állítjuk helyre a keresztény egyház hitelességét és Krisztus nevében embereket leptünk meg szeretetünkkel. Igen! Isten ereje az erőtlenségben van! ..., a mi crónk pedig Krisztusban.

Ezzel nem a „kultúr, ”avagy a liberális

protestantizmust támogatjuk, hanem épp ellenkezőleg; a tudatos kereszténységet erősítjük, nem a lázadás hangját erősítjük fel, hanem az életét. A realitás talaján élve megtaláljuk az emberi lét értelmét. – ebben az értelemben talán helytelen megfogalmazás, hiszen nem mi találjuk meg, hanem az talál ránk. Mire is gondolok? – a karácsonyra, amely értelmet és életet ad az emberi egzisztenciának az által, hogy rámutat a születés csodájára egy istállóban is. Ha belegondolunk, Isten az újszövetséget az emberrel egy istállóból indítja.

Ma honnan indul a keresztény meggyőződés? Csakis egy helyről indulhat, az emberi erőtlenségből, tehetetlenségből és a rácsodálkozásból: onnan, hogy Isten annyira szerette minket, hogy emberré lett.

Domokos Tibor
evangelikus lelkész

Karácsony előtti gondolatok

Közeleg a karácsony, a szeretet ünnepe. Sok ember ezt úgy értelmezi, hogy csak az ünnep két napján kell jónak lenni és szeretni embertársainkat és az állatokat. Ez óriási tévedés, mert a szeretet olyan valami, mondhatnám kincs, amit nem lehet időzíteni, naptárhoz kötni és korlátozni. A szeretetnek állandóan az ember lelkében kell élnie úgy embertársai iránt, ahogyan az állatok és az egész világ iránt is. Sajnos napjainkban ez egyre szűkebb körre zsugorodik össze. Torz a világ, egyre több a védtelen ember és állat. Az egész földön ember embert szemrebbenés nélkül gyilkol, semmi haszna belőle, csak úgy „szórakozásból” illetve „sportból”. Ugyanezt az „elméletet” viszi át sok beteglelkű ember a védtelen állatokra is. Egyik kezével simogatja, hogy megnyerje az állat bizalmát, ugyanakkor azon töpreng, hogyan tegye el láb alól.

Ma már annyira elharapózott az erőszak, hogy már szinte természetes a gyilkolás, kínzás, fogvatartás. A szeretet ünnepén kérem tisztelt embertársaimat, hogy próbálják meg szeretni a védtelen állatokat, vagy legalábbis ne bántsák őket, és ha éhező állatot látnak, lehetőségeikhez mérten pár falat ennivalót adjanak neki. Ne bántsák, hiszen ő is élőlény és szeretne élni. Tartsák szem előtt az emberiség egyik nagyjának mondását, miszerint: „Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszelídítettél”. Gyengébbek kedvéért: a megszelídített állat már nem képes önállóan ellátni magát, kialakult reflexei és egyéb élettani tulajdonságai alapján. Mivel táplálékszerzési és egyéb lehetőségei megváltoztak, beszűkültek, az ember segítsége nélkül már nem tud

élni, nem úgy mint a vadállatok. Mellesleg azoknak is egyre kisebb már az élettere, egyre több faj pusztul ki emiatt. Hiszen nemcsak napjainkban vált divattá az állatvédelem, már évszázadokkal ezelőtt is létezett és nagy tudósok támogatták ezt a mozgalmat.

Befejezésül még egyszer kérek mindenkit, hogy ha nem is szeretik a kutyákat, legalább ne bántsák őket, nekik is joguk van élni, emellett ők az ember legösibb barátai és segítői is. Hogy mást ne említsek, a fogyatékos emberek számára, az élet-mentésben és a bűnüldözésben is nélkülözhetetlenek. Tartani nem kötelező őket, de aki tartja, legalább megfelelően gondoskodjon róla. Ez a többi állatfajra is vonatkozik.

Remélem, ezeket a sorokat nem hiába vetem papírra, bízom abban, hogy sok szerető szívben meghallgatásra találunk.

Megértésüket hálásan köszönöm a sok védtelen kutya és egyéb állat nevében, kívánok kellemes karácsonyi ünnepeket szeretettel és békességben, -amire napjainkban nagy szükség van (volna)- és nagyon boldog, eredményekben gazdag új évet!

Orosz Istvánné

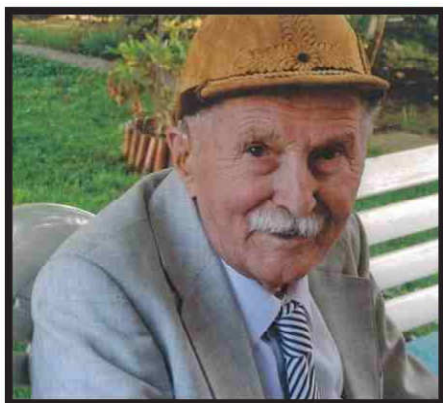
Újévi köszöntő

Új évet köszöntünk most kedves emberek! Adjunk hálát az Istennek, hogy ez így lehet. Ez az év, akár a többi, oly gyorsan eltelt. Kis városunkból is sok ember elment. Úgy mentek el, hogy el sem köszöntek, nem volt idejük, hogy búcsút vegyenek! Ajándékba kapjuk mi már ezeket a szép napokat. Várjuk hát nyugodt szívvel, hogy mit hoz a holnap. Sok ember oda adná érte minden vagyonát, ha láthatná a fényes nap tündöklő sugarát. Arra kérek mindenkit, változzunk meg végre! Nem kell nekünk palota, se Dáriusz kincse. Békesség és szeretet kellene ehhez a világha. Akkor válna sok embernek valóra az álma. Kívánom ez a rövid élet legyen nagyon boldog! A szeretet és egészséget legyen mindennapos. Jusszon több jó falat minden asztalra. Mindenkinek nyugodt, békés legyen napja. Kérem a jó Isten, hogy mindezt megadja.

Nagy Bálintné Jolika

Elhunyt Kurucz András, mindenki Bandi bácsija

Életének 97. évében elhunyt Kurucz András, a fügödiek egykori szeretett tanító bácsija. Temetése Edelenyben, 2015. október 22-én volt. A búcsúbeszédet dr. Menyhért Béláné írta, és férje dr. Menyhért Béla, Encs város nyugalmazott polgármestere mondta el. Beszéd cíkjén Kosztolányi Dezső: Halotti beszéd című verséből idézett, majd így folytatta:
Drága Tanító Bácsi! Kedves Jó Barátom!
Szeretett Gyászoló Család! Tisztelt Gyászolók!

E fájó órában Fügedön és Encsen is megkondulnak a lélekharangok. Lélekben a koporsód körül állnak a Téged szerető emberck, akik idősoruk, betegsügek, vagy egyéb halaszthatatlan elfoglaltságaik miatt nem tudnak itt lenni.

Encs Város Önkormányzata, Füged Részönkormányzata és a Fügedi Nyugdíjas Klub vezetése engem – mint nyugdíjas polgármestert- kértek fel e szomorú feladatra – búcsúztatásodra.

Drága Tanító Bácsi! Kedves Jó Barátom!

Te egy nagyon nehéz korszakban kerültél igazgató tanítónak Fügedre, 1948-ban. A II. világháború után, amikor a szülők gyermekeiket, a feleségeik férjeiket, a hadiárva az édesapjukat siratták. Átérezted fájalmukat, hiszen Te is hadifogságból tértél haza szülőföldedre. Ráérezted küldetésedre, arra, hogy Neked a tanítói hivatásod mellett „**LÁMPASNAK**” kell lenned. Fényt, életet, pezsgést kell a fiatalok és felnőtt lakosságnak életébe vinned. E nemes cél vezérelte minden tevékenységedet. A falu csendjét a robogó duruzsolása verte fel, s tudatta a lakossággal, hogy lelkes tanítójuk fáradhatatlanul dolgozik az iskoláért, a kultúráért, a sportért, s hogy felrázza az embereket a levertségből. Terveid megvalósításában nem voltál egyedül. Hűséges társad, Kiss Erzsébet tanító néni biztos háttérrel nyújtott munkád során.

Pár év alatt egy 21 főből álló gyermek szimfónikus zenekarod neveltél fel felső tanulóidból. Az 50-es évek politikájának szellemében „**ÜTTÖRŐ ZENEKAR**” lett a nevük. Azon túl, hogy állandó szereplői voltak a társadalmi ünnepeknek, sorra nyerték a Területi és Járasi Kulturális Seregszemléket is, sőt a megyei döntőn, a

Miskolci Nemzeti Színház színpadán játszhatott a zenekarod. Erre boldogan emlékeztek vissza a 95. születésnapodat ünneplő zenekari tagok 2013. szeptember 29-én a Fügedi Közösségi Házban. Szép emlékeik maradtak a május elsejei zenés ébresztőkről, amikor felraktad őket a zeter platójára, és úgy mentetek a járás azon falvaiba.

„**GYERMEKSZÍNJÁTSZÓ**” csoportod tagjai ma is boldogan idézgetnek (74-45 évesen) a „**Só**” és a „**Mindentjára malmocska**” című mesedarabokból. „**IFJUSÁGI SZÍNJÁTSZÓIDDA**” betanítottad Petőfi Sándor- Kacsóh Pongrác: János Vitéz című daljátékát, melynek olyan sikere volt, hogy az előadást többször meg kellett ismételnetek. Szeretted focizni, felfigyeltél pár kiemelkedő tehetségű fiúra, Havas Jánosra, Fodor Zoltánra, edzőjükként „**ÜTTÖRŐ FOCISAPATOT**” neveltél, akikkel taroltatok minden területi és járási bajnokságon. Az egyszerű emberekből „**NÉPZENEKART**” szerveztél. Ők húzták a talpalávalót a fügedi bálókban. Pezsgett az élet Fügedön, és ennek élesztője Te voltál. Örökre beoltad magad az emberek szívébe.

Az Észak-Magyarország szerkesztősége „**Legendás tanárok**” címmel összeállította a tanítványok által beküldött névsort, amelynek 2013. decemberi 4-i számának 8. oldalán a Te nevedet is olvashattuk. Hatvan év elteltével is büszké Rád a tanítványaid. Milyen tanító voltál? Valóban „**LEGENDÁS**”! Hűséges társaddal együtt olyan alapot adtatok tudásból és emberségből, amelyre egész életükben támaszkodhattak. Pozitív kisugárzásotok tanítványaitok lelkébe ivódott. Nem véletlen, hogy sokan választották a pedagógusi hivatást. Példás szülők voltak, mindhárom lányotokat értelmiségi pályára irányítottátok. Mindhárman jogi diplomát szereztek. Andrea 52-ben Fügedön született- most fellebbviteli főügyészhelyettes Debrecenben. Ildikó, banki és ingatlangazdálkodási szakjogász Miskolcon. Tünde, zongoraművész- tanár-, a Kamarazene Tanszak professzora Salzbúrgban. Férjével együtt, a világ legjobban elismert koncertezője.

Emléked örökre áldás marad a fügediekben. A Rákosi rendszerben, a kötelező beszolgáltatások túlkapásaitól sok családot mentettél meg. Neked köszönhető, hogy 56-ban nem volt Fügedön vérontás. Hitelt szerezted magadnak, elnyerted bizalmukat, így elég volt pár okos tanácsod, hogy a felfokozott hangulatban utcára vonuló embereket megnyugtassd.

Téged mégis koholt vádak alapján elhurcoltak, megkínóztak és megfosztottak tanítói, népművelői hivatásod gyakorlásától 1957-ben. 1958-tól 1960-ig egyszerű kétkézi munkásként, hegesztői munkakörben kellett dolgoznod Miskolcon, az akkori BÁÉV-nél. Ott is kitört belőled népművelői éned, s komoly kulturális munkát végeztél, amelyre a megyc kulturális vezetői is felfigyeltek. 1960-

tól Edelenyben művelődési központ igazgatói státuszt kaptál. Zenei nevelés iránti rajongásod kiteljesítetted az Edelenyi Gyermekfúvós Zenekar létrehozásával, amelynek 1970-től 2009-ig (közel 40 évig) felejthetetlen karnagya voltál. Köszönjük, hogy 2000-ben meghívót küldtél zenekarod 30 éves jubileumi hangversenyére a Fügedi Nyugdíjas Klubnak. Klubunk vezetője, Simonné Marika szervezésével egy busznyai fügedi öreg és fiatal tapsolhatott örömkönnnyekkel teli szemmel a sikereidnek. Azért könnyeztünk, mert sajnáltuk, hogy már nem Fügedön folytatod áldásos tevékenységedet, viszont örömmel tapasztaltuk, hogy az edelenyiek is rajongásig szeretnek. A város vezetői 2003-ban Pro Urbe díjjal, 2006-ban Edeleny Díszpolgára cím a d o m á n y o z á s á v a l f e j e z t é k k i megbecsülésüket. 2006-ban országos kitüntetésben részesültél, mint „56-os Veterán”. Megkaptad a Hazáért Érdemérem Arany fokozatát.

Edelenyi látogatásunk után felkerestél Fügedön Nagy Sándor tanítványodat, a részönkormányzat tagját. Elmondtad, hogy el sem tudtál búcsúzni 57-ben a fügediektől, ezért szeretnél eljönni a nyugdíjas klubba, hogy 44 év távlatából megismertess 56-os kálváriádat. Díszvendégként fogadtunk Titeket tanító nénnel együtt. Boldogok voltunk, hogy újra közöttünk lehettetek. Megígértétek, hogy ezután gyakrabban eljöttök közeink. Így is volt. 13 éven át minden év szeptember második vasárnapján elhoztad busszal zenekarodat, és térzenével gazdagítottad a II. világháború hősi halottaira emlékező rendezvényeinket. Önzetlen segítségdet nem tudtuk eléggé meghálálni. Adósságunkból kicsit sikerült törlesztenünk, amikor felterjesztésünkre Encs Város Testülete, **Encs Fügedért** helyi kitüntetésben részesített 2009. augusztus 20-án. Sajnos tanító néni 2008-ban itt hagyott minket, így már nem örülhetett együtt velünk elismerésednek.

Tudatosan kezdtem búcsúbeszédemet Kosztolányi Dezső: Halotti beszéd című versével, amelynek szinte minden sora ráillik Drága Halottunkra „Kurucz András tanító bácsira. Ki volt Önekünk?

„Szív volt, a mi szívünkkhöz közelálló...”, aki mindig tudta, hogy kinek-kinek hogyan kellett segítenie. „...egyedüli példány...nem élt több belőle” „a nagyidőn se lesz hozzá hasonló”

Kedves humora, bajusza alatti huncut mosolya mindig sietős, apró léptei, egyedül az Ő vonásai, melyeket örökre emlékeztetünkbe zárunk. Élete örökre pozitív példaként szolgál azoknak, akik közelében élhettek. Hálával tartozunk Istennek, hogy e **legendás tanítói páros** tanítványai lehettünk.

Drága Tanító Bácsi, Tanító Néni!

Pihe takaróként boruljon Rátok az anyaföld! Lámpásaitokkal erősítsétek az Örök Világosság fényét! Nyugodjatok békében!

Önkormányzati hírek

Szerkesztette: dr. Szántó Marianna

2015. november 13. 10.00 órától a Városháza nagytermében tartotta soros ülését az Encsi Többcélú Kistérségi Társulás Társulási Tanács, melyet követően 11.00 órától tájékoztató fórum követett a zöldenergetikai felmérések projektjei témában.

*

2015. november 14. 10.00 órakor vette kezdetét Encs Város Önkormányzata és az Encsi Tankerület koordinálásában a Városi Sportközpontban az a Jótekonysági Futballtorna, melynek bevételét a szervezők három beteg, encsi gyermek gyógykezelésének segítésére fordították.

A rendezvény fővédnöke Tállai András parlamenti és adóügyekért felelős államtitkár, védnökei Török Dezső a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közgyűlés elnöke, dr. Hörcsik Richárd, a terület országgyűlési képviselője volt.

Szeles András Encs város polgármestere és Szabó Árpád, az Encsi tankerület igazgatója meghívására mindannyian megtisztelték a rendezvényt.

A felajánlásokat meghitt beszélgetés formájában kapták meg a támogatottak Szeles András polgármestertől valamint Szabó Árpádtól, az Encsi Tankerület igazgatójától. A három gyógykezelés alatt álló encsi tanuló fejenként 200 ezer forintot vehetett át.

*

2015. november 18-án városunk vendégül láthatta Böjte Csaba ferences rendi szerzetest, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány alapítóját. Az általa létrehozott 1993 tavaszán létrehozott gyermekmentő szervezet célja az Erdélyben sanyarú körülmények között, sokszor az éhhalál szélén tengődő gyermekek felkarolása, támogatása, felnevelése.

Először a gyermeknevelésről hallgathattak jó hangulatú, élvezetes, szeretettel teli előadást az érdeklődők a Váci Mihály Gimnázium zsúfolásig megtelt aulajában, majd a görög katolikus templomban elmélkedéssel egybekötött szentmisén vehettek részt a hívők. A napot jótekonysági vacsora zárta a Holdfény Panzióban.

*

2015. november 20. 10.00 órakor tartotta alakuló ülését a Városháza kiállítótermében az Encsi Területfejlesztési Önkormányzat Társulás. A 10 település részvételével (Encs, Fulókereszt, Garadna, Hernádpetri, Hernádvecse, Méra, Novajidrány, Pusztaradvány, Szalaszend, Szemere) létrejött szervezet célja: a szolidaritás elvének szem előtt tartásával összefogás a térség területfejlesztése, a gazdaságélénkítés és a munkahely-teremtési képesség fokozása érdekében. A Társulási Tanács megválasztotta vezető tisztségviselőit és Pénzügyi Bizottságát. Nagy örömmel szolgát, hogy a tagönkormányzatok polgármesterei városunk vezetőjét, Szeles András urat választották meg a társulás elnökének. Az elnöki teendőket Timár Herbert

Méra község polgármestere látja majd el.

*

Az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár tisztelettel hívta és várta az érdeklődőket és a természet szerelmeseit 2015. november 24-én 16.00 órakor a dr. Tóth Csaba „Sokarcú élet” címet viselő természetfotó kiállításának megnyitására. Szeles András polgármester köszöntőjét követően Varga István diplomás fotóművész, a NaturArt Magyar Természetfotósok Szövetségének tagja nyitotta meg.

*

2015. november 27-én Szeles András polgármester úr részt vett a KLIK Szerencsi Tankerülete és Szerencs Város Önkormányzata által megrendezett az „Együtt az élő bolygóért”c. konferencián a Rákóczi vár színháztermében. A tanácskozást megnyitotta Szabó Árpád tankerület-vezető és Koncz Ferenc Szerencs város polgármestere. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Török Dezső úr, a B-A-Z Megyei Közgyűlés elnöke, aki köszöntötte a megjelenteket.

*

Kedves hagyomány városunkban, hogy a Csoda-Vár Óvoda és Bölcsőde apraja-nagyja, készülve a karácsonyra, adventi koszorút készít. Az egyre szebb kivitelezésű, nagy méretű gyertyákat minden alkalommal a város vezetői gyűjtik meg. 2015. november 27. 11.00 órakor került sor az első gyertya meggyújtására, melyben Hódiné Gazsi Ágota a Városi Sportközpont vezetője és jómagam működünk közre. Az ünnepélyes hangulatot az óvónénik műsora teremtette meg.

*

2015. december 4-én 9.00 órakor átadásra került az encsi kormányablak. A szívhez szóló kis műsort követően dr. Ódor Ferenc hivatalvezető úr megnyitóját és Szeles András polgármester úr köszöntőjét követően, Demeter Ervin kormány megbízott úr mondott ünnepi beszédet. Az ünnepélyes szalagátvágás után a jelenlévők megtekinthették a kialakított új kormányablakot, melynek bejárását állófogadás követte.

*

2015. december 5-én az Encsi Szent Anna templom adott otthont Mészáros Edit orgonaművész és a Szent László Katolikus Általános Iskola Énekkara részvételével, az iskola Szülői Szervezete rendezésében, az iskola gyermekeiért tartott jótekonysági koncertnek. A megjelenteket dr. Garancsi László főesperes, címzetes prépost köszöntötte.

*

2015. december 10-én 12.00 órától a Városi Művelődési Központ és Könyvtár színháztermében került sor immár második alkalommal az önkormányzat által a félárva, illetve árva gyermekeknek szervezett

„Gyermekek Karácsonya” című Szeretetnapi rendezvényre. Az idén az ajándékozásban részt vett az ELMŰ-ÉMÁSZ társaságcsoporthoz is.

A megjelenteket dr. Ódor Ferenc az Encsi Járási Hivatal vezetője és Szeles András polgármester úr köszöntötte, majd a résztvevők a Szent László Katolikus Általános Iskola műsorát láthatták. Ezt követően dr. Friedrich Wilhelm Knebel a támogató ELMŰ-ÉMÁSZ társaságcsoporthoz igazgatósági tagjának köszöntője következett. A rendezvény zárásaként a gyermekek megajándékozására került sor.

*

2015. december 11-én 9.00 óra tartotta soros munkaterv szerinti ülését Encsi Többcélú Kistérségi Társulás, ahol a jövő évi feladatok ellátása tárgyában került sor döntések meghozatalára.

*

2015. december 16-án 15.00 órakor a Belügyminisztérium a közbiztonság növelését szolgáló önkormányzati fejlesztések támogatása pályázati forrásból megvalósult 18 térféligelő kamerából álló rendszer átadási ünnepségére került sor az Encsi Városgazda Nonprofit Közhasznú Kft. székhelyén.

*

2015. december 16-án a Fügödi Településrészi Önkormányzat és az Encs-Fügöd Nyugdíjas Klub szervezésében 16.00 órakor egy jó hangulatú rendezvény reményében a településrészi Községi Házban tartandó Szeretet napi ünnepségre hívják és várják a 65 év feletti településrészi lakosokat és nyugdíjas klub tagjait.

*

2015. december 18-án 10.00 órakor a megújult Városi Sportközpont ad helyet a városi önkormányzat hagyományos Szeretet Napi rendezvényének.

Önkormányzat

A képviselő-testület munkája

A testület 2015. október 13-i rendkívüli ülésén az alábbi rendeletét módosította:

- a Szervezeti és Működési Szabályzatról szóló 11/2014.(II.18) önkormányzati rendelet
- az önkormányzat 2015. évi költségvetéséről szóló 2/2015 (II.24.) önkormányzati rendelet

A Képviselő-testület október 13-i rendkívüli ülésén döntött a Konyhakertek versenyében az abszolút győztesek személyéről, illetve kifejezte azon szándékát, hogy a terület-fejlesztési társulás tagja kíván lenni.

A Képviselő-testület október 21-i rendkívüli ülésén döntött az energetikai projekt önerejének megvalósulásához szükséges módosításáról, az Aba Sámuel Szakiskola

vagyonkezelési jogának átadása tárgyában készült megállapodá

az Encsi Területfejlesztési Önkormányzati Társulás Társulási Megállapodásának jóváhagyásáról, a családsegítő- és gyermekjóléti feladatok térségi ellátásának módjáról, a PAX Hálózatfejlesztő-Gondozási Központ működési engedélyének felülvizsgálatáról.

A testület november 13-i rendkívüli ülésén elfogadta a Méra és a közös hivatalához tartozó Fulókercs községek vonatkozásában a családsegítő és gyermekjóléti szolgálati feladatok ellátása tárgyában készült megállapodás tervezetét és ezzel összhangban módosította a PAX Hálózatfejlesztő-Gondozási Központ alapító okiratát.

A Képviselő-testület november 23-i soros ülésén tájékoztatót hallgatott meg a költségvetés háromnegyed éves alakulásáról, elfogadta a 2016. évi költségvetési irányelveket, elfogadta az Életmentés Alapítvány B-A-Z megye, valamint a B-A-Z Megyei Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítvány munkájáról szóló beszámolókat, elvégezte a Helyi Esélyegyenlőségi Program felülvizsgálatát, döntött az Encsi Többcélú Kistérségi Társulás dolgozóinak továbbfoglalkoztatási támogatásáról, a B-A-Z Megyei Kereskedelmi és Iparkamara Önkormányzati Szekciójában tagsági viszony létesítéséről, jóváhagyta az ELMŰ ÉMÁSZ Zrt-vel, illetve ELMŰ Nyrt-vel kötendő együttműködési megállapodások tervezeteit.

Fogadóórák a Városgazda Kft.-nél

Az Encs Városgazda Nonprofit Közhasznú Kft. a város közterületeinek, parkjainak,

önkormányzati bérletésainak üzemeltetési, fenntartási feladatait látja el. A hatékonyabb működés, a lakossággal való szorosabb kapcsolattartás biztosítása érdekében külön ügyvezetői fogadóórák bevezetésével tovább bővítettük a személyes kapcsolattartási lehetőséget.

A fogadóórák helye: a Kft. Encs, Vasút út 11. száma alatti székhelye.

Időpontja:

minden páros héten kedd: 8.00 – 10.00 óra
csütörtök: 14.00 – 16.00 óra közötti időben.

Megköszönve az eddig kapott hasznos és építőjellegű észrevételeket, tanácsokat és kéréseket, kérem, hogy a továbbiakban is vegyék igénybe, és éljenek a lehetőséggel. A Városgazda Kft. képviselőjében és valamennyi dolgozója nevében:

Szeretetteljes, békés karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kíván a város minden lakójának!

Bartek József
ügyvezető

Unió támogatásból tanodai projekt valósult meg Forró településen. A projekt 2015. január 12-én kezdődött és 2015. október 31-én zárult. A RÉV Egyesület Méra a „TÁMOP – 3.3.9.C-12-2012-0097” kódszámú „Rég Kistérségi Tanoda Hálózat Forró – a Hátrányos Helyzetű Gyerekekért” című pályázata 30.000.000 forint uniós támogatást nyert.

A tanodába összesen 30 fő felvételét biztosítottuk; elsősorban halmozottan hátrányos helyzetűek és/vagy gyermekvédelmi gondoskodás alatt álló 5 -8. osztályos tanulók fejlesztését céloztuk meg. A program indítása előtt tájékoztattuk a szülőket és a gyermekeket a tanoda Nevelési, oktatási programjáról, Működési Szabályzatáról, Házi rendjéről, fejlesztési területekről, várható külső programokról. A pályázati támogatásból térítésmentesen juthattak el színházba, moziba, kalandparkba, egy hetes balatoni táborba, Egerbe, Budapestre. Heti 2 nap délután és szombat délelőtt

végeztük elsősorban az alábbi területeken a fejlesztéseket: Magyar nyelv és irodalom, matematika, angol nyelv, informatika, népmeser, művészetek, életvitel és gyakorlati ismeretek. A bemeneti és egyéb mérések után, egyéni fejlesztési tervek alapján valósultak meg a foglalkozások. Minden esetben beszélgetéssel indítottuk a találkozásokat, majd motivációs technikák alkalmazásával, kooperatív módszerek és interaktív foglalkozási formák alkalmazásával valósultak meg. A tanodában a tanulók fejlesztését és felügyeletét megfelelő végzettséggel és képzettséggel rendelkező szakemberek látták el. A Tanodai program foglalkozásainak napján uzsonnát; illetve a külső programok, valamint a táborok alatt az utazás és ellátás (étkezés, szállás) költségét is pályázati forrásból finanszíroztuk. A hátrányok kompenzálása mellett a tudásszerzés, ismeretbővítés, élmények gazdagítása is megvalósult.

Sajtóközlemény

A pályázati programba bevont gyermekek és szüleik is várják a folytatást.

Glonecz Bóláné
RÉV Egyesület elnöke,
projektmenedzser

Konyor Judit
szakmai vezető

Rév Egyesület Méra
3871 Méra, Kézmárcs út 2
e-mail: revmra@gmail.com
Tel: 06-20-491-7480

TÁMOP-3.3.9.C-12-2012-0097

Ünnepi megemlékezés az 56-os eseményekről

2015. október 22-én a művelődési központ színháztermében emlékeztünk meg városunkban az 1956-os Forradalom és Szabadságharc eseményeiről. A rendezvény 16.30-kor kezdődött a Petőfi Parkban, az 56-os Emlékfa és Nagy Imre szobrának koszorúzásával. Az azt követő ünnepi megemlékezés szónoka, Kléri Bertalan alpolgármester, beszédében méltatta az 56-os eseményeket. A sárospataki 8KOR színház zenés irodalmi műsora hűen mutatta be a forradalom szomorú eseményeit. A műsort követően került sor a különböző díjak és kitüntetések átadására. Elsőként a város színes diplomás pedagógusait köszöntötték.

Gyémánt diplomát vehetett át Olejnyik Pálné óvónő.

Olejnyik Pálné, Palóczy Márta 1937-ben született Pócsperiben. Óvónőképzői tanulmányait 1952 szeptemberében kezdte meg a szerencsi Állami Óvónőképzőben, és jeles eredménnyel végzett. Óvónőképző tanulmányai elvégzése után 1955. július 1-én kezdte óvónői pályáját a bekecsi óvodában, majd Boldogkőváraljára és a forrói óvodába helyezték vezető óvónőnek. 1972-ig vezette a forrói óvodát. Áthelyezéssel került Encsre óvónőnek. Az encsi óvodában 21 évig, nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Jó kapcsolatot alakított ki a szülőkkel, nevelőkkel, az általános iskolával. Több alkalommal tartott a városkörnyéki óvónőknek bemutató foglalkozást. Tagja volt a B-A- Z megyei Kisgyermek Szakosztálynak. 1993-ban nyugállományba vonult. 1959-ben férjhez ment, 2 leány gyermeke született Zsuzsanna tanítónő, Stefánia követte a pályán, óvónő.

Gyémánt diplomát vehetett át Szabó Sándorné tanárnő.

1928-ban született. 1949-ben szerzett tanítói oklevelet jeles eredménnyel a Tóth Pál Református Nőnevelő Intézetben, majd tanulmányait tovább folytatva az Egri Pedagógiai Főiskolán matematika-fizika szakos diplomát vehetett át. Magas szintű tudása elismeréseként 17 évig volt szakfelügyelő, nyugdíjba vonulásáig. A 35 év alatt, amíg tanított, szívügyének tekintette tantárgyai megszerettetését.

A mai napig nagyon sokat tesz az ifjúság neveléséért. Fáradságtalanul dolgozik társadalmi és civil szervezetekben, nemcsak

Encsen, de országosan is. Hosszú ideig ő gondoskodott arról, hogy Encsen a színes diplomás pedagógusokat méltóképpen köszöntsék.

Mondhatni pedagógus család, hiszen férje, lányai, vőie is pedagógusok. Négy unokája van, akiket dédunokával örvendeztettek meg Erzsike néni. Másik szórakozása, a népi hímzés. Szóttes gyűjteményéből Encsen, de más városban is szívesen rendeznek kiállítást, megismertetve az újabb nemzedékeket is a népi hagyományokkal. Megkapta a népi iparművész címet.

Nem ez az egyetlen elismerése kiváló munkájának. A 12 kitüntetés közül kiemeli a Kiváló Pedagógus kitüntetést.

A város is elismerte közösségért végzett munkáját.

Gyémánt diplomát vehetett át Kovács János tanár Úr.

1935-ben született a ma már Nyíregyházához kapcsolt Orosz, ahol iskolába is járt.

A Nyíregyházi Tanítóképzőben szerezte tanítói diplomáját 1955-ben. Néhány állomás után Zsaróán községbe tanított, ahol 1958-ban házasságot kötött Barkaszi Évával, aki szintén pedagógus. Házasságukból 2 gyermek született: János 1960-ban, aki 3 diplomával rendelkezik, Zsolt 1963-ban autószerelő.

Tiszakörödon, majd Telkibányán tanítottak. Közben munka mellett végezte a tanárképző főiskolát matematika-fizika szakon. 1973-ban a diploma mellett új állást kapott. Encs-Abaújdevecserbe költözött a család. Nyugdíjba vonulásáig itt tanított, a Petőfi Sándor Általános Iskolában. Nagyon sok gyerekkel szeretett meg a fizikát. Mindig haladt a korrallal, az új tantárgyat, a számítástechnikát is elsajátította, melyet nyugdíjasként is tovább tanított. 1995-től élvezheti a pihenést.

Arany diplomát vehetett át Borsos Istvánné tanárnő.

1939-ben született Püspökladányban.

A tanítói diploma megszerzése után 10 évig alsós gyerekeket tanított. Egerben végzte a rajztanári szakot. Nyugdíjba vonulásáig Encsen tanította a tantárgyat. Munkája során sok kreatív gondolkodású, alkotó tevékenységet kedvelő, a művészeteket szerető fiatalot nevelt. A tanítás mellett a környék műemlékeinek és hagyományainak megismerésére és bemutatására is törekedett. Pályázatokon, vetélkedőkön hasznosították diákjai ezt a tudást.

Örömmel tölti el Aranka néni, hogy tanítványai közül többen követték a pályán, olyan munkakörben dolgoznak, ahol a vizuális kultúra fontos szerepet játszik.

Férjével együtt a tanítás mellett alkotó tevékenységet folytatnak. Munkáikból a Városházán kiállítás tekinthető meg. Két gyermeke 7 unokája, 1 dédunokája van.

Nemzeti ünnepünk alkalmával kerültek átadásra a "Virágos Encsért" mozgalom díjai.

Dr. Szántó Marianna, Encs város jegyzője a címet odaítélő bizottság nevében mondta el az értékelést. A díjakat **Szeles András** polgármester adta át.

A díjazottak:

Encs legvirágosabb udvara díját nyerte **Jánosik József**,

Encs legvirágosabb erkélye díját vehette át **Papp Mária**,

Encs-Abaújdevecser legvirágosabb portája díjat nyert **Szepesi Ferencné**,

Encs-Fügöd legvirágosabb portája díjat vett át **Mikola Béláné**,

Encs legvirágosabb intézménye 2015-ben az **Encsi Polgármesteri Hivatal** épülete volt.

Az ünnepség végén került értékelésre „A Magyarország legszebb konyhakertje” mozgalomba bekapcsolódott encsiek tetszetős munkáinak értékelése.

Az értékelést **Molnárné Juhász Éva**, a Képviselő-testület tagja, az Abaújdevecseri Részönkormányzat vezetője, a Bíráló Bizottság elnöke mondta el. A díjakat **Szeles András** polgármester adta át.

2015 évben a „Magyarország Legszebb Konyhakertje” program keretében elindított helyi programra 16 db pályázat érkezett be, amelyeket (kerteket) a bírálók június – augusztus hónapban tekintették meg. A beérkezett pályázatok két kategóriára koncentráltak (mini, normál) és közöttük nagy volt az elmúlt években pályázók aránya.

Bizottsági döntés alapján 2015. év Legszebb Konyhakertek Encsen program győztesei:

I.díj: **Takács József** Encs-Abaújdevecser

II.díj: **Tarr Tibor Andrásné** Encs-Fügöd

III.díj: **Lukács László**
Encs-Abaújdevecser

Az Encsi Városvédő és Szépítő Egyesület által felajánlott különdíj:

Kuncsik Jánosné Encs-Fügöd

JÓTÉKONYSÁGI FUTBALLTORNA ENCSÉN

Encs Város Önkormányzata az Encsi Tankerülettel közösen, 2015. november 14-én jótekonysági futballtornát szervezett. A rendezvény célja az volt, hogy az Encsen élő beteg gyermekeknek nyújtson anyagi segítséget.

A Területi Egészségügyi Központ vezetője, dr. Basista Erika (a háziorvosokkal egyeztetve) három fiatal támogatására tett javaslatot, akik örömmel fogadták a megkeresést. Közülük két család vállalta a nyilvánosságot, egy gyermek esetében viszont diszkréciót és anonimitást kértek a szülők.

A nemes cél érdekében sikerült ismert politikusokat és neves sportembereket megnyerni. Így a tornán láthattuk – többek között – Tállai Andrást, parlamenti és adóügyekért felelős államtitkárt, aki a rendezvény fővédnöke volt, Török Dezsőt, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közgyűlés elnökét, valamint dr. Hörsik Richárdot, a térség országgyűlési képviselőjét, mint védnököket, továbbá a sportolók közül a diósgyőri Veréb Györgyöt és Deák Bárdos Mihályt.

Természetesen a csapatok sem szűkölködtek közismert személyekben. A DVTK-ban pályára lépett: Bekő Balázs, a Diósgyőr labdarúgó csapatának vezetőedzője, Árki Gábor sportigazgató, Vitelki Zoltán U-19 vezetőedző, Kiser László U-14 vezetőedző, Bencés Miklós és még sokan mások. A Parlament együttese is bővelkedett neves személyekben. Az alakulatot erősítette: Csampa Zsolt a Belügyminisztérium helyettes államtitkára, aki egyben a Parlament SE csapatkapitánya is, Román István és Dr. Szinay Attila, a Földművelésügyi Minisztérium helyettes államtitkárai, valamint országgyűlési képviselők, polgármesterek és parlamenti szakemberek.

A szervezők válogatottságában pályára léptek a település vezetői, a helyben működő intézmények képviselői és a rendezvény támogatói.

A mérkőzések jó hangulatban és nagyon

sportszerűen zajlottak le. A tornát a DVTK csapata nyerte a Parlament SE és a Szervezők előtt. A gólkirály: Csampa Zsolt (Parlament SE), a legjobb mezőnyjátékos: Bencés Miklós (DVTK), a legjobb kapus: Szabó Péter (szervezők) lett.

A rendezvény végén a díjakat Tállai András, dr. Hörsik Richárd és Török Dezső adták át. Szerencs Város polgármestere, Koncz Ferenc minden csapatnak egy különdíjjal kedveskedett.

Az esemény zárásaként 2015. december 2-án az Encsi Polgármesteri Hivatalban a szervezők nevében Szeles András polgármester és Szabó Árpád, az Encsi Tankerület igazgatója átadták a három gyermeknek az összegyűjtött pénzüsszeget. Kovács Réka és Staviarszki Kata, valamint az anonimitást kérő harmadik társuk 200-200 ezer forint (összesen: 600.000 Ft) támogatásban részesült. Ebből 300 ezer forintot a Parlament SE ajánlotta fel. A fennmaradó 300 ezer forint pedig a jegybevételből és adományokból jött össze.

Ezúton szeretnénk köszö-

netet mondani mindenkinek, aki valamilyen formában segítette a kitűzött célok megvalósítását. Külön köszönet illeti a támogatókat.

Név szerint: Anyukám Mondta étterem, Balla és Társa, Encsi Városi Sportközpont, Forrói Szeszfozde, Groupama Biztosító Zrt-Encs, HQC Mérnökiroda Kft., Infoteam' 95 Kft., Janikém húsbolt, Kállai István vállalkozó, Luterán Kft., Paul és Társa, Roxbury disco.

Szakács Tibor
polgármesteri referens

Közelkép Hajdú Istvánról

Riportsorozatunkban képviselőtestületünk újabb ifjú tagjával, Hajdú Istvánnal beszélgettem, aki az abaújdevecseri településrészen él. István első ciklusát tölti városunk képviselőtestületének munkájában.

Feleséged, Iduska utcabelim, ezért tudom, hogy házasságkötések után Egerbe kerültetek. Néhány éve települtetek vissza városunkba. Megkérdezhetem, hogy miért döntöttek a hazaköltözés mellett?

A diploma megszerzése után úgy gondoltuk, ki kell törni a megszokott életteréből. Más környezetre, újabb lehetőségekre volt szükségünk. Eger barokk hangulatával, a kulturális és az oktatási élet központjaként vonzott engem és a feleségemet is. Meg is kaptuk azt, amit elvártunk. Nyolc fantasztikus évet töltöttünk ott. Egy ponton túl mégis hazahúzott a szívünk a családjainkhoz, szülőhelyünkre. Természetesen ekkor szinte mindenki mély döbbenettel, s értetlenül szegezte nekünk a kérdést: „Vissza Abaújba? Egerből? Mikor ment el az eszetek?” Az emberek naívan úgy gondolják, ha egy másik városban telepsznek le, ott pozitív életformaváltásban reménykedhetnek, és nagyszerű lehetőségek nyílnak majd meg előttük. El kell mondanom, hogy Egerben sincs kolbászból a kerítés, a csapból sem egri bikavér folyik. Bár nem lenne kellemetlen! Mi azonban nem turistaként éltünk ott. De valljuk be; a legtöbb ember számára hazaköltözni Encsre nem tartozik a divatos, trendi életformák közé. Mi vállaltuk a „kockázatot”. Nem is bántuk meg! Ezt köszönhetjük azon embereknek, akik biztattak, s örömmel fogadtak minket, s új munkahelyeinken is hittek bennünk, új lehetőségeket kínálva nekünk!

Úgy tudom Abaújdevecserben töltötted gyermekkorodat. Mesélnél erről az időszakról?

Gyermekkoromban Abaújdevecser volt a nagy kalandok helyszíne. A barátok seregével minden rosszaságba és csínytevésbe belekeveredtem. Édesapám ekkor külföldön dolgozott, hónapokat, éveket volt távol tőlünk, így édesanyámra hárult a nevelésem. Sokszor mondogatja is, mennyire nem volt könnyű. Első osztályos koromban például a könyveimet kivétel nélkül a fürdőkádba dobtam és eláztattam. Abban a reményben tettem mindezt, hogy végleg meg is szabadulok tőlük. Szerencsére, a nagyszüleim erős várként álltak a háttérben. Nagypám szorgalmas életvitelével, követendő világszemléletével, nagymamám végtelen szeretetével és empátiájával példaként szolgált számomra. Iskolából hazatérve az első utam mindig hozzájuk vezetett, ahol a frissen főtt étel és sütemény illata már a kapuból az otthon érzését idézte fel bennem.

Van-e olyan gyerekkori élményed, ami meghatározta az életedet?

Bizonyára számtalan eset volt, mely kihatott az életemre. Mindazonáltal a sors érdekes fordulata, hogy a nagyszüleim házáat újítottuk fel Egerből való hazaköltözésünkkor. Most a kislányom annak a fának a gyümölcsét eszi, amit még valamikor a nagypám ültetett el. Szívet melengető érzés, hogy a bokrok, virágok és a minket körülvevő környezet, a kert, a ház mind a nagyszülők hagyatéka, melyet próbálunk megőrizni és tisztelni. Bár sokszor gondolok arra, hogy mit is szólnának a nagyiek, ha meglátnák, hogy tudom (vagy éppen nem tudom) továbbvinni a szép hagyományt, és szakszerűen gondozni az örökül kapott növényeket, a kertet. A mai napig rejtély számomra, mit csináltak vajon a birsalmafavál, hogy olyan szép termést szüretelhetek le róla. Ez még kihívás nekem!

Hol végezted az iskoláidat?

Az érettségit követően a budapesti Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen tanultam tisztnak egy évig. Ennyi idő alatt sikerült rájönnöm, hogy a honvédség és én hadilábon állunk egymással. A következő éven már az egri Eszterházy Károly Főiskolán tanultam, s itt szereztem meg az első diplomámat tanárként. Később a budapesti ELTE informatikai karán diplomáztam informatika szakos tanárként, majd mestertanárnak Egerben, közoktatási vezetőnek pedig a Miskolci Egyetemen tanultam. Aki jól ismer engem az tudja, hogy a „papírt”, a diplomák számát nem tartom fontosnak, ezek számomra csupán bürokratikus tényezők. Tanulmányaim alatt engem mindig az ember, a közeg, az új dolgok, módszerek megismerése vonzott. Az egyik kedvenc professzorom az első geometria előadásra

Unicumos üveggel érkezett. Bizony föl is csillant a szemünk, itt már valami lesz! Lett is, de nem az, amire számítottunk! Az üveg ugyanis üres volt, s 3 órán át élvezhettük az italosüveg geometriai vetületeinek, görbületeinek kiszámítási módszereit, és megismerhettük annak egyéb érdekes tulajdonságait. Úgy vélem, itt kezdődik a tanítás-tanulás folyamata!

Mi a foglalkozásod és hol dolgozol most?

Az encsi Váci Mihály Gimnáziumban dolgozom, matematika-fizika és informatika szakos tanár vagyok. Mondanám, hogy e két tárgyat tanítom, de ennél árnyaltabb a helyzet. A matematikát tanítani a szó szoros értelmében nem lehet. Miért? Ha például egy békát feldobok a levegőbe, az attól még nem fog megtanulni repülni. Így van ez a számok világában is. Alapvetően meghatározza egy diák, gyerek matematikai „sikerét” az adottság, a speciális rálátás képessége. Én csupán terelni tudom a tanítványaimat egy bizonyos irányba, és új utakat, módszereket, lehetőségeket tudok nekik megmutatni az órákon. Az informatika egy teljesen más, modern, népszerű tudományág. Míg otthon a szülők elüldözik a nebulót a számítógép előtt, addig az órákon éppen a fordítottja történik. Mármost, nem engem üldöznek a tanulók! Ezeken az órákon van motiváció, de kihívás is. Attól, hogy valaki egész nap az okos telefon vagy a számítógép billentyűit nyomogatja, nem biztos, hogy valóban ismeri is a lehetőségeket, és bizony a veszélyeket is, amiket ezek a gépek rejtenek magukban. A feladatom, hogy ezeket megmutassam.

Tudom, hogy van egy aranyos kislányotok. Bemutatnád néhány szóban a családodat?

A családomban látszólag teljes a nőuralom. Ezt kompenzálандó, próbálom azért érvényre juttatni a saját ötleteimet is. Ekkor szokta mondani a feleségem, hogy otthon csak ne oktassak! A viccet félretéve, a feleségem Ida, angol-gazdaságismeret szakos tanár, ő is a Váci Mihály Gimnáziumban dolgozik. Jelenleg otthon van az én hercegnőmmel, Léna kislányunkkal, aki szeptemberben múlt el egy éves. Ő egy tünényes emberke, aki hatalmas csatakiáltással üdvözlől, mikor hazaérek a munkából. Ha azonban két percen belül nem megyek vele felfedezni a világot, a sírás hangjainak legszelebb spektrumát mutatja be nekem. Tőle már csak a család harmadik női tagja akaratosabb, a 6 éves törpetacskónk. A 20 centiméter magasságú kutya hatalmas rendet és fegyelmet tart az udvaron.

Hogyan telik egy hétköznapiod? Gondolom te is nagyon elfoglalt vagy, és nincs sok szabadidőd. Mit csinálsz a hétvégéken általában?

A hétköznapiak alapvetően pedagógusi munkával telnek az encsi gimnáziumban. Emellett látom el képviselőtestületi feladataimat, szervezek és bonyolítok informatikai képzéseket számos helyen, településen. Hetente egyszer Ving Tsun (kung-fu) edzésen veszek részt Encsen, fiatalok körében, jó hangulatban immáron két éve. A szabadidőmben vár rám a hatalmas kert – bár sokáig mondogatom magamban, csak várjon, ráér! Emellett törekszem részt venni az apósom méhészetének munkálataiban. Tavasszal a virágzás indulásakor már a család valamennyi tagja tudja, hogy a sok millió szorgalmas méh dolgozik, így készülhetünk mi is a méhészkedéssel járó megannyi feladatra. Bár egy-egy késő délutánba nyúló pergetés után (fáradtan és a méztől ragadva) azt sem tudjuk, merre induljunk haza az abaújalpári méhészetből, mégis érezzük a zsigereinkben, hogy ez a

fizikai munka is kell az emberek. Ráadásul ilyenkor jövök rá, hogy a szorgalmas vidéki emberekről kell példát vennem. Hiszem, hogy a paraszti munka kitartásra nevel bennünket, és megtanít minket arra, hogy megbecsüljük a természet ajándékait.

Közeledik a karácsony. Hogyan tölti a családdal az ünnepeket? -

A lányom születése előtt sajátos módon készültünk az ünnepekre: a feleségem szüleivel, sógorommal együtt mindig elutaztunk karácsony előtt pihenni. Csak egymásra szenteltük az időt. Karácsonyi ajándékok vásárlása nem volt jellemző a mi családjunkra. Amit átadtunk-átadunk egymásnak a Szentestén, az mindig valami személyes, egyedi, akár egy neveléses triviális dolog. A cél: minél nagyobb nevetni. Léna lányom érkezése most megbotlyogtatja ezt a családi hagyományt,

hiszen számára biztosan lesz ajándék, játék, meglepetés a fa alatt. Természetesen imádom enni, így már alig várom, hogy megtudjam, anyósom mivel vár majd minket karácsony vigíliájának estéjén.

Van-e valami karácsonyi kívánságod?

Az első, hogy végre ezen az éven ne dőljön már fel a karácsonyfánk. Ezúton üzenem sógoromnak, nagyban számítok ebbéli segítségére. Ugyanakkor várom már az ünnepet, hogy láthassam kislányom tekintetét, amint meglátja a feldíszített fát.

De megragadom a riport kínálta lehetőséget, s szívből kívánok az Encsi Hírek valamennyi olvasójának áldott, békés és meghitt ünnepeket!

Radeczki Éva

Csicsóka

- a népi gyógyászat elfeledett növénye -

Encs Város Önkormányzata a 2015. évi közmunkaprogram mezőgazdasági részében (Abaújdevecser településrészen) csicsókát is termeszt. A város lakói az Encsi Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodáján (Ádám Zsolt e-mail: muszak@encs.hu; tel.: 46/385-914) kedvezményes áron igényelhetnek csicsókát.

Jelen korszakunkban reneszánszát éli a népi gyógyászat, megpróbálunk visszanyúlni a múltba, újra felfedezünk növényeket, szokásokat, rítusokat. Ebből az apropóból szeretném bemutatni a mára kicsit „megkopott”, de egyes korszakokban csodanövényként számon tartott csicsókát.

A csicsóka (*Helianthus tuberosus*) botanikailag a fészkes virágzatúak rendjéhez tartozik, a napraforgó (*Helianthus annuus*) rokona, de az étkezésben használt gumója és íze miatt leginkább a burgonyához hasonlít. Őshazája Észak-Amerika, ahol jótékony élettani hatása miatt az indiánok egyik

közkedvelt növénye volt. Európában (Franciaország, Olaszország) a XVI század közepén került be, és olyan gyorsan elterjedt, hogy Lippay János az 1664-ben megjelent „Posoni kert” című munkájában már említés tett róla.

Magyarországi elterjedése óta volt, hogy csak „takarmánként” hasznosították de volt, hogy egyidejűleg több formában is (sütve, főzve, nyersen) részt vett a családok ételmezésben. A

XIX és a XX. század fordulóján a „szegények eledelének” nevezték, mert a talajjal és az éghajlattal szembeni igénytelensége hazánkban mindenütt alkalmassá tette a termesztésre.

Jelen időszakban jelentősége a táplálkozás-élettanban illetve az energiagazdálkodásban felerősödött, de a takarmányozásban is számottevő lett. A növény inulinban és poliszacharidokban gazdag gumója jelentős kálium, magnézium, béta-karotin, valamint B1 és C-vitamin forrás.

Az elhízás kezelésében valamint a szív –és érrendszeri (illetve azzal kapcsolatba hozható) betegségek megelőzésében bizonyítottan hatékonyan alkalmazható. A magas inulin- és poliszacharid tartalma miatt a diabetikus készítmények alapanyagaként szolgál, ezáltal a jelen kor népbetegségének, a cukorbetegségnek a jövőbeni ellenszere lehet. A magas kálium valamint B1 és C-vitamin tartalma miatt a csicsókát kúraszerű fogyasztásával a vérnyomás problémákkal rendelkezőknek a vérnyomása optimalizálható.

A Franciaországban az ezredfordulón végzett „természetes gyógyászat” vizsgálatok eredményeként a csicsóka a rák megelőzés XXI századi alapélelmiszere lett.

A növény gumója és a nem fásodott szára egyaránt jól használható a juh, a sertés és a szarvasmarha takarmányozásában. Európában (kiemelten Franciaország) az elmúlt időszakban az energiaszektor bevezette a csicsókát, mint energianövényt, hiszen -fásodott szárának- fűtőértéke jobb a szalmától és a szudánfűtől.

Sándor Róbert

Hasznos tudnivalók egészségünk érdekében

2015. november 11-én Szakrendelői Nyílt Napot tartottunk a Gagarin úti felújított rendelőben, amikor a város lakóinak egy Egészségnap keretében lehetőségük volt megtekinteni a felújított épületet.

A szervezésben aktív részt vállaltak az Rákellenes Liga Encsi Alapszervezetének tagjai, akikkel együtt fogadtuk az érdeklődőket. Így kívántuk felhívni a figyelmet a mell és a prosztaták megelőzésének lehetőségeire és fontosságára. November 14. a Diabetes Világnapja. Ezen aktualitás kapcsán szó esett a cukorbetegség elkerülésének módjairól is.

Közösen indultunk a Rózsaszín Sétára Kléri

Bertalan alpolgármester úrral, az iskolák vezetőivel, diákjaival és a kedves érdeklődőkkel. Előbb a Kresz-parkba mentünk, ahol megtekintettük a két virágszalagot, melyek a mellrák és a prosztaták elleni küzdelem, és a betegekkel való törődés jelképei. Itt Polgár Ferencné, a Rákellenes Liga Encsi Alapszervezetének elnöke mondta el gondolatait, és buzdított a közösség ápolására a gyógyulás érdekében. Példaértékű az az összefogás, közösségi és oktatómunka, amit ők az emberek érdekében végeznek. Köszönet minden erejét, idejét nem kímélő, értünk fáradozó tagnak és munkatársnak!

Ezt követően a felújított rendelőben fogadtuk a látogatókat, és igyekeztünk olyan szűréseket is végezni, amelyek még nincsenek jelen szakrendeléseink hétköznapijaiban (urológia-prostataszűrés, bőrgyógyászat-melanóma-szűrés). Óvodásaink és kisiskolásaink már reggeltől kipróbálhatták az új szemészeti, látásvizsgáló cszközt. A néhány másodpercet igénylő vizsgálatot követően, támogatóink jóvoltából túrórudi-val jutalmazhattuk őket. Új szakrendeléseink is bemutatkoztak, és ízelítőt adtak munkájukról. Ezen a napon kezdte el működését a dietetikus, aki személyes és kiscsoportos tanácsadási lehetőséggel is szolgált. Pszichológusunk is bemutatkozott, és már fogadta a lelki egészségüket megőrizni kívánókat. Ezen a napon kezdte el működését a röntgen szakrendelés is, amelyért nagyon hálásak vagyunk, hiszen sok mozgásszervi beteg élhet az új lehetőséggel. Nem kell más városba utazni a vizsgálat elvégzéséhez, hisz kisebb fájdalommal, kevesebb fáradsággal és szervezéssel ugyanez helyben elvégezhető

lesz. A résztvevők a továbbiakban az új fizioterápiás részleggel ismerkedhettek meg, ingyen masszázsbán részesülhettek, és csoportos torna keretében élvezhették az új tornaterem előnyeit. Egyéni egészségtervet készíthetünk egészségtanácsadói segítséggel, valamint egy vendég dietetikus és gyógytornász is bővítette elméleti és gyakorlati ismereteinket a betegségmegelőzéssel kapcsolatban. Hiszen mind a cukorbetegség, mind a daganatos megbetegedések megelőzésében kiemelt szerepe van a táplálkozásunknak, az aktív –korunknak megfelelő– mozgási szokásainknak, a lelkünk egészségének. Fontos, hogy napi programjainkat az egészséges életmód szabályainak figyelembevételével tervezzük meg. Mit tegyünk, és mit ne tegyünk annak érdekében, hogy egyéni, családi és közösségi életünkben életerővel telten, boldogan vehessünk részt, és képesek legyünk megküzdeni a hétköznapi kisebb és nagyobb nehézségeivel.

Az idén is -mint ahogy évek óta egészségnapjainkon tesszük- szeretnénk volna jobban bevonni a férfiakat a közös munkába és a közös egészségmegőrzésbe. Akik eljöttek, azoknak örülünk a példa-mutatásért, és hívjuk jövőre is őket a további együttgondolkodásra, a közös munkára a családok egységéért és egészségéért!

A közeledő karácsonyra készülve -mint ajándékot-, fogadják szeretettel az alábbi új lehetőségeket és elérhetőségeket városunk minden kedves lakójának egészsége érdekében!

Új lehetőségeink a városban:

Röntgen: minden nap 8-11-ig, előjegyzéssel, beutalóval.

Fontos! Bár rendelünk nem pótolja a tüdőgondozó munkáját, de mellkasröntgent is végzünk a betegségek felderítésére. Az alkalmassági vizsgálathoz szükséges röntgen azonban díjköteles, 1700 Ft / fő 40 év alatt és felett is! A negyven év feletti ingyenes tüdőszűrésre csak a Szikszón működő Tüdőgondozónak van módja évente egy alkalommal.

Dietetika

(Halminé Vigh Eszter, dietetikus): heti egy alkalommal : szerdán 14 órától , előjegyzéssel, beutalóval.

Ide várjuk egyéni és kiscsoportos oktatásra a cukorbetegeket, az ideális testsúlyukat elérni

kívánókat, és minden speciális diétát igénylő beteget, hogy gyógyszeres kezelésüket támogatandó, esetleg azt helyettesítendő, hasznos ismeretekre tehessenek szert.

Pszichológia:

(Csáki Klára klinikai és mentálhigiénés pszichológus). **Szakmai segítségét minden hétfőn 16 órától lehet igénybe venni, akár szakorvosi javaslatra, akár egyéni szükségünket észlelve családorvos beutalójával. Előjegyzés szükséges.**

Csecsemő és gyermekgyógyászat:

Dr. Urbán Diána, gyermekszakorvos csütörtöki napokon 9 órától, előjegyzéssel és beutalóval fogadja a betegeket, segítve ezzel elsősorban a vidéki vegyes körzetekben ellátott gyermekek kivizsgálását, gyógyítását és gondozását.

Fizioterápiás szakellátás:

(Dr. Kocsis Attila, traumatológus és rehabilitációs szakorvos)

Csütörtökön 15-órától, beutalóval, előjegyzéssel fogadja a betegeket.

Egyéb mozgásszervi rendeléseinken túl (reuma, ortopédia), további lehetőséget biztosít a sérüléseket, krónikus fájdalmat okozó, ill. agyi történéseket követő mozgásszervi panaszok kivizsgálásában, kezelésében, kiegészítve azokat fizioterápiás és gyógytorna lehetőségekkel.

Az uszoda átmeneti szünetelése miatt elmaradnak a gyógyúszás oktatások, azonban helyette, a megszokott időpontokban felnőtt tornát tartunk kedden és csütörtökön a tornatermünkben.

Csütörtöki napon újfajta gyógytornát kínálunk lakosainknak 15-20 óra között, Mackenzi és Schrott terápiát is gyakorló gyógytornászok segítségével. Előjegyzéssel vehetők igénybe.

2015 októberétől újraindult az endokrin anyagcsere és diabetológia szakrendelés. Dr. Tarkó Mihály főorvos a központi épület emeletén rendel, és terveink szerint az itt működő dietetikai szoba ad majd helyet a betegoktatásra kiscsoportos és egyéni formában. Előjegyzés és beutaló szükséges.

Tájékoztattuk kedves betegeinket, hogy minden szakrendelés- ami eddig a főépületben működött- , visszaköltözött az eredeti helyére.

Felhívjuk figyelmüket, hogy december 1-től az ENCS-MED Kft. által működtetett KÖZPONTI ORVOSI ÜGYELET is visszaköltözött a Gagarin úti rendelőbe.

Egészségügy

Telefonos elérhetőségeink a főépületben (Encs, Gagarin u. 3.):

06 46 587-395

mellékek:

Információ, előjegyzés	101
Ügyelet	105, 30/487-3970
Röntgen leletező	102
Szemészet	103, 70/290-4070
Iroda	106
Labor vérvételi hely	107
I. Fogászat	108
Sebészet/onkológia	109
Neurológia	110
Fizioterápia, masszázs	111
Ortopédia/gyermekgyógyászat	112
Pszichológia/dietetika	113

Főépület mögötti rendelők:

Belgyógyászat, UH, nőgyógyászat, kardiológia, endokrinológia, addiktológia, pszichiátria, pszichiátriai gondozás, II. fogászat 485-134, 990-350
Dr. Orbán Enikő háziorvos 546-917
Dr. Horváth János háziorvos 485-142
Dr. Antal Magdolna gyermekorvos 485-142
Dr. Janoczkó Erzsébet háziorvos 485-154

Encs, Petőfi u. 26/A
Reumatológia, gyógytorna, fizioterápia
587-515

Encs, Kossuth u. 29.
Dr. Kóbor Eleonóra
gyermekorvos 587-272
Védőnői szolgálat 587-273

Encs, Radnóti u. 32.
Dr. Vidákovics Béla,
Bolobásné Dr. Pusztai Beáta
házi orvos 385-319

Városunk egészségügyi intézményei megújultak. 2014-ben a gyermekrendelőt és a védőnői szolgálatot, 2015-ben pedig a központi Gagarin úti rendelőt újítottuk fel. Bővültek szolgáltatásaink is. Nagy munka áll mögöttünk, de nem jelenti azt, hogy megálltunk, hiszen jobb feltételek között folytatódik tovább a szakmai munka. Az új szakrendelések segítségével egy komplexebb ellátást kívánunk biztosítani betegeinknek és a hétköznapi tapasztalatai nyomán igyekszünk újabb terveket készíteni és megvalósítani. Megyünk tovább, igyekszünk tovább,

rohanunk tovább.....
Karácsonyt várva és tervezve kívánjuk minden betegünknek, és minden egészségét megőrizni kívánó városlakónak, hogy...
- jusson ideje megpihenni..... kinek többet, kinek kevesebbet enni szükség szerint,
- jusson ideje nagy sétákra, kirándulásra, mozgásra,
- jusson ideje megállni a rohanásban, megpihenni, jókat beszélgetni Istennel és az emberekkel.....
- jusson ideje meglátogatni azokat is, akik már nem tudnak rohanni, de jelenlétükkel gazdagítják életünket!
Boldog karácsonyvárást, békés ünnepet és reménységben gazdag, új 2016-os esztendőt kívánunk!

Dr. Basista Erika és az Encsi TEK dolgozói

Hálások vagyunk mindenkinek, aki bármilyen formában támogatja erőfeszítéseinket!

Tisztelettel: Dr. Basista Erika

„Ismerj meg, hogy segíthess!”

A Vakok és Gyengénlátók Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Egyesülete a Norvég Civil Támogatási Alap pályázati támogatásával 2015. április 1. és 2016. április 30. között szemléletformáló programot valósít meg a megyében „Ismerj meg, hogy segíthess!” címmel.

Az egyenlő bánásmód jogszabályba foglalt követelménye ellenére a gyakorlat azt tükrözi, hogy a közigazgatási szervek ügyfélfogadásain hátrányt szenvednek a látássérült emberek.

A projekt során Borsod-Abaúj-Zemplén megye 20 közigazgatási szervében szemléletformáló napokat rendezünk, összesen 100 ügyintéző bevonásával, a látássérültek speciális problémáinak és azok megoldási módjainak átadására. A megvalósításban részt vesz 14 látássérült személy és látássérültekkel foglalkozó gyógy-pedagógus is.

Közvetlen célcsoportunk a megyénkben élő látássérült személyek és a megyénkben ügyintézni kívánó látássérült személyek. Közvetett célcsoportnak tekintjük az ügyfélfogadásokon látássérült ügyféllel kapcsolatba kerülő ügyintézőket, a látássérült személyt kísérő családtagokat, az egyéb más fogyatékkal élő személyeket, akik az érintett hivatalokba érkeznek, továbbá az érintett intézmények

projektbe be nem vont munkatársait. Projektünk 14. szemléletformáló napja 2015. október 27-én valósult meg az Encsi Járási Hivatal Oktányirodájában, melyen a Vakok és Gyengénlátók B.-A.-Z. Megyei Egyesülete részéről 6 fő (5 látássérült személy), a hivatal részéről 6 fő vett részt. A gyakorlati tapasztalatszerzés során az ügyintézők két-két olyan szituációt kiviteleztek egy-egy látássérült személlyel párt alkotva, melyek a hivatali munka során mindennaposak. A projekt keretében beszerzett szimulációs szemüvegkészlet segítségével az ügyintézők megtapasztalhatták a különböző szem-betegségekkel járó látássérülések jellemzőit, a feladat ezt követően fordított volt: az ügyintéző a szituációt „látássérültként” élte át, miközben a látássérült személy került az ügyintéző helyzetébe.

2016. április 30-ig további 6 szemléletformáló rendezvényt valósítunk meg megyénk Járási Hivatalaiban és Miskolc Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalában.

Projektünk eredményeként végbe megy a bevont ügyintézők szemléletváltása, új ismeretekkel bővül tudásuk, képessé válnak arra, hogy az általunk közreadott gyakorlati módszereket munkájuk során alkalmazzák, így e hivatalokat felkereső látássérült személyek a jövőben egyenlő bánásmódban részesülnek.

További információk a Norvég Civil Támogatási Alapról:
www.norvegcivilalap.hu.

Barnóczki Gábor
az Egyesület elnöke
a projekt szakmai koordinátora

**VAKOK ÉS GYENGÉNLTÁTÓK
BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLÉN MEGYEI
EGYESÜLETE**
3525 MISKOLC, JÓKAI U. 18.
TEL: 06-46/507-077
FAX: 06-46/507-078
MOBIL: 30/586-0512,
30/375-3039, 30/595-5357

E-mail: info@borsodivakok.hu
Honlap: www.borsodivakok.hu

Idősek hónapja a Pax Gondozási Központban

*„A felénk nyújtott emberi kezet csak megfogni szabad,
elengedni vétek, ellökni átok,
Csak az egymásba simuló kezek
tarthatják össze az Eget s a Világot” ...*

A fenti idézet olvasható a meghívón, mely úgy gondolom a mi gondozási központunk életére és munkájára is jellemző, és híven tükrözi az idősekkel való helyes bánásmódot.

2015. október 1-29. között megrendezett idősek hónapja sok-sok, gondosan összeválogatott, kitűnő programot tartalmazott.

A megnyitón a főnőkasszony köszöntője után Molnárné Juhász Éva megnyitó beszéde következett. A Rugó láb táncosok jó hangulatot teremtettek. A kerti partin gulyást főztünk egy jókora üstben. Jó étvágygal fogyasztottuk el a finom, hagyományos ételt. Az óvodások 14-én köszöntötték a nagymamákat, nagyapákat, dédúkat. Műsoruk könnyet csalt a szemünkbe.

A Zrínyi Ilona Általános Iskola szüreti műsorral kedveskedett az idős embereknek. Egy másik alkalommal „Forradalom tüze égett” címmel, – 1956-os megemlékezést hallottunk a tanulóktól. A műsor színvonalas és alkalomhoz illő volt. Köszönjük!

A Szent László Katolikus Iskola tanulói versekkel, dalokkal köszöntötték az időseket. Ők is bemutatták 1956-ról szóló szép műsorukat.

Mindkét előadás szép volt, sok emléket idézett fel bennünk.

A hónap feledhetetlen programjai közé tartozott a monoki zárándokút. A nagy monoki búcsúk, a processziók, mind-mind gyermekkori emlékeket idéznek fel bennünk. A templomot, többszöri felújítás és átépítést követően, 1897-ben Sárkány Boldogasszony tiszteletére szentelték fel. A templomban őrzik, egy díszes, aranyozott fából készült

barokk ereklyetartóban Szent Orbán ereklyéjét, amit 1773-ban XIV. Kelemen pápa ajándékozott a Monokon élő gróf Andrássy Istvánnak. A Rómából idekerült ereklyét a szőlőtermő faluk gyakran kikölcselel.

A templomból Kossuth Lajos szülőházába mentünk. Az épület homlokzatán vörösmárvány emléktáblán Kossuth domborműve látható, a következő felirattal:

„Ebben a házban született Kossuth Lajos 1802. szeptember 19-én”. Az U alakú épület hat helyiségében tekintettük meg a Kossuth emlékeket. Az 1949 óta működő Emlékmúzeumot egy kedves, a történelmet jól ismerő vezető mutatta be nekünk. Köszönjük élvezetes és színes magyarázatát.

A falu egyik parkosított részén állították fel Kisfaludy Stróbl Zsigmond alkotását, Kossuth Lajos egészalakos bronzszobrát.

A szellemi feltöltődés után Szerencsen elfogyasztottunk egy finom ebédet. Köszönjük.

Izgatottan vártuk az október 27-i színházi előadást a Miskolci Nemzeti Színházban. Az „Eltört Kórsó” című holland darabot néztük meg, melynek mondanivalója ma is aktuális, érdekes nemcsak Hollandiában, hanem nálunk is. Ez a rendezvény is élmény volt számunkra!

A rendezvénysorozat zárására október 29-én került sor. Baksy Mária esperes asszony és Domokos Tibor evangélikus tiszteletes ökumenikus lelkigyakorlatot tartottak intézményünkben. Köszönjük szívhez szóló imáikat.

Végül Szabó Sándorné a Biblia kiállítás legkülönlegesebb darabjaira hívta fel a jelenlévők figyelmét. Kléri Bertalan alpolgármester zárószavaival ért véget az idősek hónapja.

Köszönjük az intézet vezetőinek, a nővérkének, a konyhai és kisegítő dolgozóknak a fáradtságos és sokszor önfeláldozó munkát. A

főnővér igényességét jellemzi a sok aktuális díszítmény, mely a folyósokat, a közös termet, az ajtókat dekorálja, és a sok apró, kedves ajándék, melyek eredeti ötletekről és sok munkáról tanúskodnak.

Köszönünk mindent! Isten áldását kérjük munkájukra!

Szabó Sándorné Erzsike néni
Idősek klubjának tagja

A Szociális Munka Napja

A PAX Hálózatfejlesztő- Gondozási Központ 2015.11.12-én ünnepelte a Szociális Munka napját, melyen az intézményünket segítő szakembereket Encs Város Önkormányzata nevében Kléri Bertalan alpolgármester köszöntötte, és elismerte áldozatos munkájukat. Szabóné Erzsike néni, az intézmény ellátottai nevében háláját fejezte ki a támogatóknak, majd Kovácsné Jolika néni verssel tisztelte meg a jelenlévőket.

Rivnyák Istvánné
intézményvezető

Idősek hónapja

*„Ne mondd, hogy késő, ne mondd, hogy vége
Hisz éltünk egy ünnep, egy örök élet
Bár egyszer a múlt időben elmegyünk
szótlanul,
De amíg élünk, holnap új napra virradunk.”*

A városunkban működő „Évgyűrűk” Nyugdíjas Klub, mint minden évben, idén októberben is, immár 27. éve, változatos programokkal ünnepelte az Öreges Nemzetközi Napját:

- nem maradtak el a köszöntések,
- az ünnepi műsorok,
- az időseket érintő intézkedések értékelése, és hatása,
- visszatekintés az elmúlt 26 év eseményeire.

Emberi életünk nagyon hasonlít az évszakok változásaihoz: a természet újraélése, a virágzás, a melengető napfény, a hulló sárga falevél, a hideg-rideg fagyos tél. Ezek a változások életünket végigkísérik, hol boldog, hol boldogtalan, hol vidám időszakok követik egymást.

Vallom, hogy klubtársaim csodálatos emberi tulajdonságai megszüpítik, értelmet adnak klubéletünknek. A gyorsvonal sebességével rohant el a 26 év, melyben volt nagyon sok szépség, öröm és boldog óra. A megélt események nagyon szép emlékké alakultak át: - megismertük szűkebb hazánkat, az encsi járást,

- Borsod-Abaúj-Zemplén megye történelmi és kulturális nevezetességeit,
- eljutottunk határon kívülre, körbeutaztuk a csonka Magyarországot, Encs körzetében és a megyében működő több nyugdíjas szervezetrel tartalmas kapcsolatot ápolunk.

A hónap eseményei:

Október 5. Szádvári Margit, Baktakéken élő költő, - akinek több kötete is megjelent már-, verseivel köszöntött bennünket, klubtársaink pedig nagyon jól sikerült kenyérlángossal vendégeltek meg minket. Köszönjük az Encsi Idősek Otthona vezetésének és Kércsi Tibor igazgató úrnak, hogy ez a finomság asztalunkra kerülhetett.

Október 10. Sikeresen szerepeltünk Edelenyben, a Répülj Páva Dalosversenyen. Ekkor Szabó Bertalané, klubunk vezetője átvette a 2016. évi dalosverseny

megrendezésére szóló felkérést Jurkó István megyei vezetőtől.

Október 12. Együtt ünnepeltük az Idősek Napját a megyei idősek otthona lakóival. Ebben az intézményben került elhelyezésre néhány egykori klubtársunk, akik egészségi állapotuk miatt ott kapják meg a gondoskodást, ápolást. Ők egykoron klubunk lámpásai voltak. Szomorúan gondolunk azokra a volt klubtársakra, akik csapatunkból végleg eltávoztak: 48 fő elhunyt, 66 fő egészségi okok miatt hagyta el klubunkat.

Október 19. Ezen a foglalkozáson a kertbarátok segítségével a virágkötéssel ismerkedtünk. Sikeres rendezvény volt. A közelgő Mindenszentek és Halottak Napjára saját készítésű sirdíszekkel kerestük fel a hősök, és a szép emlékeket ránk hagyó klubtársak sírjait.

Tisztelettel köszöntöttük klubtagjaink közül azokat, akik lelkiismeretesen dolgoztak a klub tartalmas működéséért és szervezték a klubéletet: Cservák József, Cservák Józsefné, Szanyi Dezsőné, Luterán Jánosné Géczy Ernőné.

Valljuk, hogy életünk akkor értékes, ha példát tudunk mutatni és örökségeinket átadni utódainknak, hogy azokból hitet, erőt, bátorságot meríthessenek.

Géczy Ernőné
a nyugdíjas klub vezetőhelyettese

Évzáró helytörténeti foglalkozások

Novemberben is megtartotta havi rendes összejövetelét az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület szokott helyén a Kurek Panzióban. Bevezettként a Szent László Általános Iskola két diákja, Hocza Barbara és Takács Orsolya a november közepén aktuális témát, Szent Márton püspök életét és a hozzá kapcsolódó hagyományokat idézte fel. Sok érdekes ismerettel lettünk gazdagabbak Márton nappal kapcsolatban. Ezt követően fő napirendi pontként Dr. Szalipszki Péter műzeológus tartott előadást „A helytörténetírás és a helytörténeti kutatás forrásai és lehetőségei Füzerkomlós XIX. századi történelmének példáján” címmel. Előadásának témája nagyon érdekes, közérthető volt és irányt mutatott egy

település monográfiájának szakszerű elkészítéséhez. A témát saját, egykori kutatási anyaga adta, amely hamarosan publikálásra kerül a Herman Ottó Múzeum következő, most készülő évkönyvében, de egyesületünk lapjában az Abaúji Hírharang most készülő számában is olvashatunk ismertetőt erről a témáról.

Köszönet a két fiatalnak, és Szalipszki Péternek a sok érdekes ismeretért.

Az évzáró foglalkozásra december 17-én került sor a szokott helyen. Ezen ünnepi alkalommal Dr. Bodnár Mónika etnográfus, a miskolci Herman Ottó Múzeum főmunkatársa a téli ünnepkör népszokásairól tartott nagyon érdekes, szép előadást, amit ezúton is megköszönünk.

Így év végén köszönet illeti meg a Kurek Panzió tulajdonosait is, akik egész évben térítésmentesen lehetővé teszik, hogy havonta itt tartsa meg összejöveteleit az egyesület. Végezetül köszönetet mondunk városunk polgármesterének és képviselő testületének, hogy a civil szervezetek támogatási keretéből hozzájárult az egyesület éves működési kiadásához.

Egyesületünk nevében békés, boldog karácsonyt és sikeres újesztendőt kívánok az újság olvasóinak!

Evva Margit
egyesületi elnök

Helyreigazítás

Lapunk 4. számában, a 12. oldalon, az Abaújdevecserben történt című cikkben tévesen közöltük a következőt:

„Az eszüközökön, a berendezési tárgyakon túl a komódok aljáról előkerültek az abaújdevecseri szöttek, melyek fotói a ház falait díszítik.”

Az Emlékházban maguk a szöttek tekinthetők meg, nem pedig azok fotója. Ugyanezen lapszám 7. oldalán, a Nyári, őszi kiállítások című cikkben Borsosné, Aranka nevét Etelka néven jelentettük meg. Elnézését kérjük.

Beszélgetés Dr. Bárdos Zoltánnal, városunk állatorvosával Közel negyedszázada Encs szolgálatában

Decemberi számunk gazdasági rovatában egy olyan vállalkozást mutatunk be, amely a körülöttünk élő állatok gyógyításával foglalkozik, hiszen karácsony közeledtével gondolkunk kell házi kedvenceinkre is. A legtöbb szerető családban ők is családtagokká válnak és hozzánőnek az emberekhez. Ezért is gondoltam úgy, hogy a karácsonyi számban Dr. Bárdos Zoltán állatorvossal beszélgetek, már csak abból az apropóból is, hogy 2015. augusztusában megnyitotta felújított kisállatrendelőjét. Bárdos doktor a B-A-Z Megyei Állatorvosi Kamara titkára, és még egy Szalaszendén működő Ifjúsági és Kulturális Egyesület elnöke is. Az idén, a köztisztviselők napján, munkája elismeréseként a kormány megyei képviselőjétől kormány megbízotti kitüntetést vehetett át. Ezúton is gratulálunk neki!

Egy háziállat örökbefogadása nagy felelősséggel jár. Szerencsére egyre többen tartják kötelességüknek, hogy kisállataiknak beadassák a védőoltásokat, és felkeressék az állatorvosi rendelőt, ha kedvenceik megbetegsznek. Ezért is volt nagy szükség városunkban egy kisállatrendelő megnyitására, amelyre – úgy tudom – a 90-es évek elején került sor, a régi bölcsőde épületében.

Ugyan melyik kutya és macskatulajdonos ne ismerné Encsen Bárdos doktort, hiszen már több éve szervezi a városban a veszettség elleni védőoltást, rendelője mindig tele van, és szívesen kimegy házhoz is a beteg állatokhoz.

A beszélgetés elején szeretném megkérdezni, hogy miért választotta ezt a hivatást?

Örülök, hogy karácsony közeledtével, a szeretet ünnepe előtt beszélhetek állatorvosi munkámról, a hivatásomról, és ennek kapcsán az állatok és a gazdik közötti kapcsolatról. Miskolcon nőttem fel, és ott éltem 25 éves koromig. Annak ellenére, hogy városi gyerek voltam, mindig is vonzott a falvakban élő emberek élete, az állattartás kedvező lehetősége miatt. Még kell monddam, nem irodában ülös közélettem meg a gulyát, és segíték egy ellő tehénen. A sors jóvoltából ez is megadatott nekem, hiszen Szalaszendről rendkívüli esetekben valóban lóháton mentem beteg állatot kezelni. Első munkahelyemre is Míra nevű lovam hátán érkeztem 1988-ban. Ez az emlékezetes út nyolc óra hosszat tartott Miskolctól Szalaszendig. Pályám kezdetén nagyon sok segítséget kaptam az akkori állatorvos kollégáktól; Dr. Ódor Ferencről és feleségétől Dr. Zelenák Katalintól.

Megnéztem az interneten, hogy milyen

szerteágazó feladatkörrel jár ez a hivatás. Felsorolna ezek közül néhányat?

A Borsod Megyei Kormányhivatal Állatvédelmi Osztályához tartozom, amely egy miskolci székhelyű állami intézmény. Valóban szerteágazó az állatorvosi feladatrendszer. A megye egyharmad részében látok el élelmiszer- higiéniai, járványvédelmi és állatvédelmi feladatokat. Komoly felelősségünk van abban, hogy egészséges, gyógyszerrel nem kezelt húsfélék kerüljenek a boltok polcaira. Fontos, és kiemelt feladatunk a járványvédelem, ugyanis az állatok exportálásának nagyon szigorú szabályai vannak. Magánpraxisomban 22 település állat betegeinek az ellátása tartozik hozzám, mindezek mellett az encsi kisállatrendelőt is üzemeltetem.

Pontosan mikor nyílt meg a régi rendelő, és hogyan emlékszik vissza a kezdeti időszakra?

23 évvel ezelőtt, 1992 nyarán nyitottam meg a rendelőmet. Abban az időben még ez nem volt „divat”. Az akkori nagyüzemek és a háztáji állattartások adtak munkát a kollégák számára. Azóta azonban változott a világ. Emlékszem, a rendelő megnyitása után az első hónapokban, az épület udvarán, egy lócán üldögélve, almát rágesálva azon gondolkodtam, hogy mikor lép majd be a rendelőbe az első páciens. Mégis, első perctől kezdve hittem a rendelő létjogosultságában. Ahogy az idő halad egyre jobban látom, hogy ma már nemcsak a haszonállatok gyógyítására fordítanak pénzt az emberek, hanem egyre többen törődnek kisállataik ellátásával is. Gondoskodnak arról, hogy kedvenceik megkapják a megfelelő védőoltást, vagy betegségük esetén biztosítsák számunkra a megfelelő orvosi ellátást. Hála Istennek 1992

óta rengeteg változás történt az emberek szemléletmódjában és hozzáállásában is ezen a területen. Munkám komoly részét képezi a kisállatok ellátása.

Milyen volt a régi rendelő felszereltsége?

Kezdetben leginkább kézi műszerekkel voltam felszerelve, amik elegendőek voltak egyszerű műtétek, vizsgálatok elvégzéséhez. De az igények növekedésével próbáltam egyre több, nélkülözhetetlen műszert beszerezni.

Mik voltak akkor a leggyakoribb esetek, amik miatt felkeresték a rendelőt?

Ahogy a környezetünk és az egész világ átalakul, a kisállat ellátás is úgy változik. Abban az időben még nem volt annyira elterjedt a kutyák, macskák védőoltása. Sajnos a fertőző és járványos betegségek is sokkal gyakoribbak voltak: a parvo vírus, a szopornyica, a leptospirosis. Ezek ellen ma már a kutyák nagy többsége be van oltva, így ezek a járványos betegségek most már ritkán fordulnak elő. A 90-es években nagy divat volt a boxer, dobermann, dog tartása, amelyeknél kozmetikai műtétek elvégzésére volt nagy az igény, mint például a fül vagy a farokvágás. Ebben az időszakban a járványos betegségek és a kozmetikai műtétek voltak gyakoriak. Ma már a kozmetikai műtétek be vannak tiltva, és a védőoltások miatt kevesebb a járványos megbetegedés. De maga a biológia is változik, mert pár év óta egyre több a kullancs által fertőzött állat, ami 10-15 évvel ezelőtt még nem volt jellemző. Ezen a nyáron nagyon sok ilyen problémával keresték fel a rendelőmet.

A kullancsok egyre veszélyesebbek, és a kórokozók átkerülnek az állatokra.

Már jártam a megújult rendelőben. Nagy váróterem, jól felszerelt, tágas vizsgáló várja az ide érkező kis betegeket. Miben változott az új rendelő felszereltsége? Milyen diagnosztikai eszközök állnak a „páciensek” rendelkezésére?

Az utóbbi időszakban sikerült úgy felszerelni a rendelőt, hogy egy bővített alapellátást tudjunk az állatok számára biztosítani. Ez azt jelenti, hogy a szülészeti, ivartalanítási műtétekhez, a császármetszéshez, a balesetes állatok ellátásához minden felszerelés rendelkezésünkre áll. Sikerült egy több millió forintos ultrahangkészüléket is beszerezni, ami már elengedhetetlen az alapellátásban. Sok műtétekhez szükséges egyéb segéd-eszközt is vásároltunk mostanában. Itt az új rendelőben, nagyobb térben, könnyebben elvégezhetőek lesznek ezek a beavatkozások.

Milyen szolgáltatásokat nyújt az új rendelő, és mik a jövőbeli tervek ezekkel kapcsolatban?

Terveink között szerepel az épület környezetének szépítése. A rendelő külsejét szeretnénk csinosítani, a várót átalakítani. Komolyabb jövőbeli célunk a rendelési idő bővítése. Eddig heti három alkalommal, hétfőn, szerdán és pénteken rendeltünk, szeretnénk a későbbiekben ezt úgy megnövelni, hogy minden nap legyen ellátás. Azt gondolom, hogy a műszerezettségünk megfelel a követelményeknek. Természetesen mindig szükség van a műtétekhez nélkülözhetetlen műszerek folyamatos fejlesztésére, pótlására. Tavaszra tervezzük néhány helyben elvégezhető laborvizsgálat feltételeinek a megteremtését. Ugyancsak tavasszal beindulhat a kutyakozmetika is. Az ehhez szükséges eszközök beszerzését már el is kezdtem, és találtam egy alkalmas személyt is ennek a feladatnak az elvégzésére, aki éppen most végez egy ilyen jellegű tanfolyamot.

Mi a véleménye a 2012-ben életbe lépett, az állatok védelméről szóló törvényről, ami elég súlyos szankciókat alkalmaz az állatokkal kegyetlenül bánó emberekkel szemben. Ön szerint van-e visszatartó ereje a törvénynek?

Az említett állatvédelmi törvény hatása már érzhető. Nagyon nagy szükség volt erre, főleg a szigorításokra. Sajnos a törvény életbe lépése előtt volt arra példa, hogy egy állattartó megunt egy kutyát, vagy macskát, és azt kérte tőlem, hogy altassam el. Erre eddig sem voltam hajlandó, de ma már az állatvédelmi törvénynek köszönhetően az eutanázia elvégzése, vagyis egy állat elaltatása nagyon szigorú szabályokhoz van kötve.

Orvosi praxisa alatt találkozott-e olyan esetekkel, amikor az emberek kegyetlensége miatt került egy állat súlyos állapotba?

Sajnos az ember hibájából adódóan előfordulnak ilyen esetek, ha sokszor nem is

szándékosak. Például valaki kötve tart egy állatot, nem figyel rá, az állat nyakába bevágódik a szíj vagy a lánc, ami gyulladást és folyamatos fájdalmat okoz neki. Ez is emberi hiba, de mégse szándékos. Többször előfordult már, itt Encsen is, hogy nagyobb kutya sétáltatás közben, gazdája felelőtlensége miatt megtámadott egy kisebbet, sérüléseket okozott neki, vagy akár szét is tépte. Vannak szándékos kegyetlenkedések is állatokkal szemben, ezek közül leggyakoribbak a mérgezések, amik elég gyakran előfordultak már a praxisomban. A törvénynek köszönhetően az ilyen esetekben a rendőrség is nyomozást indíthat, és kemény büntetéseket szabnak ki az elkövetőre az állatvédelmi törvénynek köszönhetően, Ugyanis aki indokolatlanul szenvedést okoz egy állatnak, az bűncselekményt követ el. Nagyon helyesnek tartom ezt a rendelkezést, hiszen az állatok ránk vannak bízva, és ha rosszul bánunk velük, azt büntetni kell.

Ugyancsak az említett törvény kötelezte a kutyatulajdonosokat kutyáik chip-el történő ellátására. Ön szerint a chip rendszerrel sikerül-e megoldani a kóbor állatok számának csökkentését?

A chip rendszer nagyon sokat segíthet a kóbor állatok számának csökkentésében. Már most is látszik némi eredmény, de több évnek el kell még telnie ahhoz, hogy nagyjából 100%-hoz közelítsen a kutyák chip-pel történő ellátása. Egyszer el kellett kezdeni, jó irányban haladunk, mert egyre több kutyába belekerül a chip, aminek az az egyik előnye, hogy az elkóborolt állatot rögtön lehet azonosítani, és vissza lehet juttatni a gazdájának, akit az állatvédelmi törvény értelmében felelősségre is vonhatnak ezért, hiszen a tulajdonos nem engedheti szabadon a birtokában lévő állatot. A kutyák chip-pel történő ellátását két hatóság is ellenőrzi, az egyik az önkormányzat, a másik az állategészségügyi hatóság állatvédelmi igazgatósága. A chip beültetését a kötelező veszettség elleni oltáshoz köti a törvény, így egyre kevesebb lesz a chip-pel nem rendelkező állatok száma.

A transzpónderek (nyomkövetők) alapján ellenőrizhető az is, hogy az állat részesült-e veszettség elleni védőoltásban. Az állatorvosnak kötelessége egy országos adatbázisban 8 napon belül rögzíteni, hogy chip-et helyezett be. Ugyancsak rögzíteni kell ebben az adatállományban a veszettség elleni oltás tényét is, így a hatóság szinte naprakészen nyomon követheti a kutyák adatait. Például látják, hogy a kutyának van chip-je, de nincs beoltva. Ha az állatnak nincs nyomkövetője, akkor be sem lehet oltani, ilyenkor a hatóság kötelezi a tulajdonost a chip beültetésére. Idővel tehát egyre több kutya el kell hogy legyen látva a nyomkövetővel, ami a kóbor állatok csökkenéséhez fog vezetni. Volt már olyan esetem, hogy egy Tornyosnémetiben eltűnt német juhászkutyát, a chip alapján találtak meg Szlovákiában.

Az előzőekben esett szó az állatok elaltatásáról. Tudom, hogy doktor úr nem

szívesen alkalmazza az eutanáziát, mindent elkövet a gyógyulás érdekében. Mi az a végső eset, amikor alkalmazni kell ezt az eljárást?

Olyan gyógyíthatatlan betegségek esetén alkalmazható ez az eljárás, amikor azok már szenvedést is okoznak az állatnak. Vannak olyan esetek is, amikor az ember egészsége forog kockán. Mint ahogy már említettem is, az állatvédelmi törvény szigorúan megszabja, hogy milyen esetekben, és hogyan lehet ezt úgy elvégezni, hogy az állat ne szenvedjen.

Egyre többen hallunk a médiában gyógyító állatokról. Egy jól kiképzett, fegyvelmezett háziállat nemcsak az ember barátja, hanem gyógyítója, és segítőtársa is lehet. Csak gondoljunk a vakvezető, az életmentő kutyákra, vagy a gyermekek gyógyításában, az idős, magányos emberek vizsgálatában szerepet vállaló állatokra. Ön, mint állatorvos mit gondol, mi teszi ezeket az állatokat képessé az ilyen feladatok elvégzésére?

Erre egyetleneggy szóval tudok válaszolni: az érzékenységük. Az állatok még közelebb állnak a természethez, mint az emberek, és ők nem szavakból értenek, hanem gesztusokból és az emberi kisugárzásból. Ugyanez visszafelé is működik, az állataink is valamiféle kisugárzással, viselkedéssel tudnak velünk közölni valamit. Egy kutya vagy egy macska annyira érzékeny az emberi kisugárzásra, hogy például, ha a gazda hazamegy, az állat képes megérezni azt, hogy az embernek milyen hangulata van. Hogy miért? Több vizsgálatot is végeztek már ezzel kapcsolatban. Az embereknek gondolataik vannak, és amire gondolunk, az különböző fiziológiai változásokat indít el a szervezetünkben, ezeket a kisugárzásokat az állat képes felfogni és megérezni. Azzal kapcsolatban is végeztek kutatásokat, hogy milyen hatással lehet egy állat az emberi szervezetre. Megfigyelték azt, ha a kutya a gazdája közelében van, vagy megsimogatja az állatot, az ember pulzusszáma és légzésszáma is lecsökken. Olyan megfigyeléseket is végeztek, hogyha egy macskát simogatunk, csökken a vérnyomásunk. Az is bizonyított tény, hogy a gyerekek gyorsabban gyógyulnak, ha a kutyájuk a közelükben van. Ezek mind fiziológiai hatások, és még nem is beszéltünk a lelkiekről. Egy idős, magányos személy életére is pozitív hatással lehet egy kutya, amelyik feltétel nélkül szereti gazdáját. Ezek az emberek azt érzik ilyenkor, hogy van kihez szólniuk, van kinek elmondani a problémájukat, még akkor is, ha a kutya nem érti azokat. De bármilyen más állat is lehet jó hatással az emberre: például egy tengeri malac, egy teknős, vagy egy ló. A háziállat elnevezés szerintem egyáltalán nem helytálló, hisz ők is lehetnek az ember társai, azért is hívjuk őket manapság társállatoknak. Nagyon egyetérték Anatole France francia íróval, aki azt mondja: „Amíg nem tapasztaltuk, milyen érzés szeretni egy állatot, a lelkünk egy része mélyen alszik.”

Radeczki Éva

A Csoda –Vár Óvoda és Bölcsőde 2015. éve Hónapsoroló

Január elől, jár,

Az ünnepről visszatérve minden óvodai csoportunk a farsangi előkészületek lázában élt. Munkadélutánok, szülői értekezletek, jelmezkészítés, műsor összeállítás színesítette a hónap minden napi, tevékeny hétköznapjait.

a nyomában február,

11 óvodai csoportunk ötletesnél- ötletesebb farsangi műsorral és jelmezes kavalkáddal kedveskedett a szülőknek. A szülők pedig a gyermekek ötletes jelmezeiben megcsillantatták kreativitásukat.

Március szántó-vető.

Intézményi keretek között megünnepeltük a március 15-ét az óvodás korosztálynak megfelelő tartalommal, nemzeti és történelmi jelképeinkkel ismerkedtünk. Húsvét közeledtével báb előadással kedveskedtek az óvó nénik a gyermekeknek. Az előkészületek lázasan folytak, bábkészítés, paraván előállítás.

Április neveltető.

Az „En kis kertem kerteltem” kertültető pályázat, szülőknek és gyermekeknek történő meghirdetése színesítette a csoportok által egyébként is mozgalmasra sikerült tavaszt. Közös túrák, kirándulások, családi sportversenyek gazdagították a rendezvények sorát. Nagycsoportos óvodásaink beiratkoztak az első osztályba. Végre elkészült a Fügödi Óvoda játszóudvara, a megfelelő eszközök beépítése megtörtént. Egészségnapon központi szerepet kapott egészségünk védelme, a gyermekek az „Egészség útja” akadályversenyen mérték össze tudásukat, ügyességüket csoportok közötti sportversenyen bizonyíthatták.

Május szépen zöldellő.

A hónap legszebb ünnepén az édesanyákat, nagymamákat, keresztmamákat köszöntötték csoportjaink, meghitt bensőséges ünnepség keretében. Természetesen a városban működő idősök otthonai sem maradtak ki a köszöntésből, és a nyugdíjas klub tagjait is köszöntötték óvodásaink. Az új leendő óvodások és bölcsődések beiratkozása megtörtént. Családi nap keretében egész napos sport és szórakoztató programot szerveztünk óvodásainknak és szüleiknek.

Június nevelő.

Számba vettük az eltelt időszak eredményeit, értékeltük közös munkánkat a nevelőtestület értekezletén. A nagycsoportosok búcsút vettek az óvodától jelképesen, az évszárkon a szülők öröme minden csoport számot adott arról, mennyit okosodtak, ügyesedtek a nevelési év során. Nyugdíjba vonulók

köszöntése; bölcsődei gondozó nénink, és óvodánk két dajka nénije megérdemelt hosszú szabadságát kezdi meg. Az intézményi Bozsik program keretében 2 foci csapatunk részt vett a „Foci-fesztiválon”.

Július érlelő.

Óvodánk dolgozói Erdélyi kirándulást tettek. Megtörtént a képviselőtestületi döntés, a vezetői pályázat elbírálása.

Augusztus csépelő.

Épületeink karbantartása megtörtént. Elkészült a Gagarin úti óvoda udvarán az újra hasznosított anyagból készült állatkert. Ezzel is „Zöld Óvoda” vállalkásunkat teljesítettük a gyermekek öröme. Nagy álmunk, vágyunk teljesült, az Encs Város Önkormányzata által megpályázott óvoda épület felújítást elnyerte a város, az Abaújszabolcsi Óvoda felújítási munkálatai megkezdődhetnek.

Szeptember gyümölcsöző.

Megérkeztek az új csibék nem csak a csibe - bölcsibe, de az óvodába is. Ettől az évtől a 3. életévüket betöltötték kötelező óvodáztatása megkezdődött, minden gyermek felvételét biztosítani tudtuk. A népmese világnapján az óvó nénik a „Hapci király” című darabot adták elő a szülők és gyermekek öröme.

Október borozó.

Az Abaújszabolcsi Tagóvoda épületének felújítási munkálatai megkezdődtek, tetőhéjazat felújítás, nyílászáró csere, külső szigetelés és színezés. A szülők sokat segítettek a kipakolás, takarítás, visszarendezés munkálataiban. Köszönjük a részönkormányzat támogatását, segítségét, hogy a nagy munkákban mellettünk voltak. Őszi vásárt tartottunk a székhelyintézmény előtt útszakaszon, a gyerekek nagyon élvezték a „kofa” szerepet, bátran kínálták portékájukat. Az idősök hónapján óvodásaink köszöntötték a város szépkorú tagjait. Az óvó nénik meglátogatták volt óvodásait, az új elsősöket az iskolában.

November télelő.

Külsőleg megújult, megszépült a devecséri

óvoda, folytatás januárban. Meggyújtottuk új Adventi koszorúnk az első gyertyát, ebben az évben a város intézményvezetőit kértük fel és közvetlen partnereinket a gyertyagyújtásra.

December pihenő.

Még Mikulás előtt, de annak jegyében a Bozsik program foci fesztiválján vettünk részt. Az ünnepi készülődések a mindennapok programjait színesítik. Mikulás ünnepségek, vonatozás, Mikulás lak látogatás, Mikulás várás a csoportokban. Ünnepre hangoló rendezvényünkön a gyermekek báb - előadásban vettek részt, melyet az óvó nénikből álló „Csoda-bábosok” bábcsoport adott elő, nagy sikerrel. Az óvó nénik az adventi gyertyagyújtásra éneket tanulnak, gyakorolnak, az ünnepi ráhangolódást, és a kis ünnepségeket színesítve. Karácsonyi nyílt napokon a szülőkkel közös fa díszítéssel, műsorral kedveskednek szüleiknek óvodásaink. Pindur tánc csoportunk a városi szeretet napon szerepel majd. A dolgozók karácsonyan köszöntjük gyémánt diplomás óvó néninket és búcsút veszünk nyugdíjba vonuló óvó néninktől.

Eltelt egy esztendő - bár tizenkét gyermeke van-, mi 281 gyermek ellátásáról gondoskodtunk ebben az évben. Új kollégák érkeztek, elbúcsúztak nyugdíjba vonuló kollégáink. Minden csoport minden eseményről lehetetlen vállalkozás lett volna beszámolni. A néphagyományörzők, a környezetvédők és az egészséges életmódra nevelő csoportjaink felsorolhatatlan mennyiségű programot szerveztek az év során, sokat közlülük a szülők bevonásával, és sokszor segítségükkel, melyet ezúton is köszönünk. Óvodánk újságja, a Tilinkó, erről minden számában beszámolt az év során. Nem lehet teljes leltárt készíteni, de szeretném megköszönni kollégáimnak kitartó és lelkes munkájukat, amit a gyermekek érdekében kifejtettek, hogy ezzel is egy igaz, boldog, szeretetteljes gyermekkor megvalósulásában működjenek közre, támogatva, segítve az óvodánkat választó szülőket, családokat. Fenntartó Önkormányzatunknak, a városi intézményeknek pedig az egész évi közös munkát, támogatást, segítséget szeretném megköszönni, mellyel az intézmény működését és mindennapjait támogatták, segítették.

Minden partnerünknek, valamennyi város lakónak kívánunk Áldott Ünnepeket és Boldog Újesztendőt!

Vajkóné Zsiri Emese
intézményvezető

Őszi programok az Óvodában

Lelkes és összeszokott csapat dolgozik az óvodában a gyerekekért. A színes programokkal és rendezvényekkel sikerült emlékezetes élményt nyújtani óvodásainknak, és szüleiknek is. Azért dolgozunk, hogy nagyon jól érezze magát itt mindenki, és felejthetetlenek legyenek az itt töltött évek. A nagyfokú tolerancia, szeretetteljes légkör, gondoskodás, nevelés elsődleges, mivel a gyermekkor éveit a legérzékenyebbek, legfogékonyabbak.

Szeptember végén, a mese világnapján az óvónénik előadásában a Hapci Király című mesét adták elő óvodánk tornatermében. Lelkesen és izgatottan készültünk az előadásra. A

vezető óvónéni elkészítette az igényes és színes díszletet, az óvodapedagógusok pedig ötletes jelmezben várakoztak a darabhoz. A gyerekeknek és a szüleiknek is nagyon tetszett az előadás, sokat nevettek és tapsoltak. Október 16-án az

Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola diákjai nagycsoportosainknak tartottak szüreti mulatság címmel zenés előadást. Az előadás után közösen táncoltunk, énekeltünk az iskolásokkal.

Immár hagyomány óvodánkban az őszi vásár megrendezése. Idén október 19-én a nyolc csoport részvételével tartottuk ezt a rendezvényt. Minden csoport nagyon szép és ötletes tárgyakkal, kreatív díszekkel, játékokkal, saját készítésű süteményekkel tette gazdagabbá portékáját. A gyerekek nemcsak a tárgyak elkészítésében, hanem az eladói szerepből is aktívan kivették részüket.

Az idők hónapja alkalmából két csoportunk, a Napocska és a Makk Marci csoport színes műsorral kedveskedtek a szépkorúaknak. Novemberben meghívást kaptunk a Szent László Katolikus Általános Iskolába, ahol az első osztályosok izgatottan várták az óvónéniket. Nagyon jó volt látni és hallani, hogy milyen ügyesek voltak a gyerekek, akik nemrég még óvodába jártak. A csoportokban dolgozók változatos tevékenységekkel tették színesebbé az őszi

időszakot: ismerkedési-családi napok, tökös vásár, tökparti, tök jó est, őszi betakarítás, erdei kirándulás, játszóházakba tett kirándulások, termésparádé, szüreti mulatság, táncház, levélvarázs, libaest, Halász Judit koncert, Erzsébet nap, családi nap, kemence parti és még sok-sok színes program várta az ovisokat.

Ünnepvárás az óvodában

A komor szürke felhős rövid nappalok az év vége közeledtét, a szeretetteljes ünnepet jelzik. Újra elérkezett advent, a karácsonyvárás időszaka. Intézményünkben az ünnepre hangolódásnak hagyománya van. Az óvodánk udvarán felállított adventi koszorún minden héten meghívott vendégek gyűjtik meg a hit, remény, szeretet és az örömet jelképező gyertyákat. Meghívjuk az iskolásokat, akik az óvodásokkal a meghívott vendégekkel és az intézmény dolgozóival közösen meghallgatják az óvónénik énekkarát. Mindenki meghatottan és lelkiileg feltöltődve távozik a gyertyagyújtásról. Óvodásaink izgatottan várják a Mikulást. Köszöntésére versek, dalok tanulásával készülnek.

Az óvodapedagógusok változatos programokkal kedveskednek a gyerekeknek. Mikulásvonatoznak Miskolcon, a Cifra Palota és a Mini Manó játszóházban igazi Mikulás

várja a csoportokat. Elutaznak Szikszóra a Mikulás Lakba. A Pindúr tánccsoport, a vezető óvónéni felkészítésében, műsorral kedveskedik a városi ünnepségen megjelenteknek. Az intézmény bábcsoportja gyönyörű bábokkal, mesés jelenettel szerez majd örömet az intézmény gyermekeinek. Ebben az évben a „Mikulás kesztyűje” című darabban. Műhelyfoglalkozás keretében karácsonyi díszet készítenek az óvónénik. Az adventi várakozás időszakában karácsonyi vásárt rendez két csoportunk, ami igazi ünnepi hangulatot varázsol az intézményben. Több csoportban mézeskalácsot, mézes puszedit sütnek a gyerekek csoportosan, illetve szüleikkel nyílt napok keretében. Közösen készítenek szebbnél szebb karácsonyfa és asztaldíszeket. A finom illatok, a közös munka segíti a lelki felkészülést az ünnepre. Változatos ünnepi műsorokkal, betlehemi jelenetek feldolgozásával színesítik a csoportok a nyílt napjaikat. Nem feledkezünk el az idős emberekről sem. Egy csoportunk ünnepi műsorral kedveskedik a szépkorúaknak. Hagyományörző csoportjaink kántálnak majd, ami a régi népszokást eleveníti fel. Intézményünkben hagyomány a dolgozók karácsonya. A munka befejezése után elcsendesedve, meghitt ünnepség keretében várjuk a legszentebb ünnepet. A karácsonyfák csillogó fénye alatt nem azt vesszük számba a gyerekekkel, hogy mit kapnak, inkább azt, hogy mit tudunk adni

egymásnak. A szeretet együtt jár a békességgel, hiszen csak a béke teszi lehetővé, hogy gyermekeink felnőhessenek, s családot alapítva tegyenek meg mindent azért, hogy a boldogság szelleme ragyogjon minden ház ablakán, hogy szeretet kapcsolja egymáshoz az embereket, az emberiséget. A szeretet egy megfoghatatlan, különleges érzelm, mely annál jobban gyarapodik, minél többet adunk magunkból. Alljunk meg tehát e bensőséges, szent ünnepén egy kis időre, hogy meggyőződhesünk róla, tudunk-e tiszta szívből szeretni, tudunk-e, örülni egymásnak, és ha igen, akkor más dolgunk nem lehet a világon, küzdeni a legnemesebbért: egymásért, mi pedagógusok a gyerekekért, a felnövekvő nemzedékért.

Gécziné Kovács Gyöngyi
óvodavezető helyettes

Hírek a Zrínyi Ilona Általános Iskolából

Szüreti hagyományok a Zrínyi Ilona Általános Iskolában

Iskolánkban hagyománnyá vált a szüretre való megemlékezés.

A 3. a osztályos tanulókkal felelevenítettük az akkori eseményeket a szőlőszedéstől a szüreti bálig.

Az Idősek Hónapja keretében meghívást kaptunk a PAX Hálózatfejlesztő Gondozási Központba. A műsort vidám szüreti dalokkal, versikékkel és csőszjátékkal színesítettük. Zárásként iskolánk zenetanárai; Hankó Klaudia és Homoki János egy jó hangulatú zenei összeállítással igazi szüreti bál hangulatot teremtettek. Többen táncrea is perdültek. Reméljük sikerült az idős embereket kicsit felvidítani.

Úgy terveztük, hogy az "Iskola-kóstoló" keretében ezzel a műsorral köszöntjük a leendő elsősöket. Sajnos az időjárás közbeszólt. Így mi mentünk az óvodásokhoz. Mindenki nagyon jól érezte magát. A hangulatot fokozta, hogy a szüreti dalokat közösen énekeljük, és a végén az óvodásokkal és az óvó nénikkel közösen táncoltunk a „szüreti bálon.”

Kissné Makranczi Tünde
tanító

Október 23. a Zrínyiben

Már az előkészületek, a szereplők kiválogatása is nagy izgalommal töltött el, amikor gondolatban kezdtem összeállítani a műsoromat október 23-ára. Öt évig tanítóként, három éve pedig magyartanárként dolgozom.

Ez lesz az első műsorom! Ezt látni fogja az iskola! Előadjuk mindkét öreg otthonában. Bemutatják az Encsi TV-ben! Tehát: látni fogja Encs!

Ezek és ehhez hasonló gondolatok jártak a fejemben. A bemutató előtt pár héttel megkezdtem a válogatást, és kiosztottam a szerepeket. Kiválasztottam, kik lesznek a narrátorok, és kik fognak verset mondani. Zenetanár kollégámmal, Homoki Jánossal megbeszéltük a zenei alapokat és azt, hogy ki fog furulyázni és klarinétozni.

Hogy még élvezhetőbb legyen a műsorom, projektort is használtam, melyen 1956 eseményeit vetítettem ki.

A táncot, melynek zenéje egyik kedvenc zenekarom előadásában hangzik el, Orosz Nikolett tanárnő tanította be a gyerekeknek.

Az előadást a zenész gyerekek, az énekkar, a

táncosok produkciója és a szavalók igazán hangulatossá, életszerűvé tették.

Köszönöm a szereplőknek, iskolánk tanulóinak, zenetanár kollégáimnak és mindenkinek, aki segített, hogy a műsorom elkészüljön. Örülök, hogy ilyen jól sikerült!

Homoki Nikolett
magyartanár

Elismerés

A Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI pedagógusa, **Kocsis Nándor** 2015. októberében a Magyar Labdarúgó Szövetség elismerésében részesült. Kedves kollégánk 2009-től dolgozik a Borsik Intézményi Programban, ahol évek során létrehozta az encsi körzetet, amely mára Borsod-Abaúj-Zemplén megye harmadik legnagyobb körzete. Az ő körzetvezetése alatt évről-évre egyre több intézmény csatlakozott a programhoz, melyben jelenleg 17 intézmény található. Ennek nagy része iskola, és vannak óvodák is. Az MLSZ a programban elvégzett áldozatos munkát egy nagyon szép, kristályból készült díjjal jutalmazta. További sikereket és jó munkát kívánunk az elkövetkező évekre!

Tamás Bence és Vilk Máté a Zrínyi Ilona Általános Iskola 6.b osztályos tanulóinak munkája.

Hurrá, itt a tél! Nálunk járt a Mikulás!

Mesemondóverseny

December első hetében a Zrínyi is ellátogatott a Mikulás. Már hetekkel ezelőtt készülődünk, díszítettük a termeket, a folyosókat. Mi másodikosok szép műsorral, tánccal, verssel, szép dalokkal köszöntöttük az iskolába látogató ovisokat. Az egyik főszereplőt én helyettesítettem Téli szerepében, egyik krampuszom segítségével. Még szaloncukrot is osztottam a kicsiknek! Diáktársainknak is előadtuk ezt a műsort, és még az idős néniket, bácsikat is meglátogattuk. A fénylő gyertya mellett könnyeket csaltunk a szemükbe. Ha még a hó nem is esett, tényleg itt a tél... és lassan a szüreti ünnep is!

Mindenkinek békességet, szép decembert kívánunk!

A 2. osztály nevében: Bujnóczki Bálint

Hernádszentandrás környékének iskolásai léptek közönség elé a megmérettetésen, egy tehetségkutató versenyen, ahol tömérdék gyöngyszemet fedezett fel a szakértő zsűri.

"Menjék kend a vásárba, hozzék egy véka búzát! Ment a bugyuta ember, de mindig azt hajtogatta, hogy el ne felejtse: Egy véka búza, egy véka búza."

Hogy a bugyuta ember hazavitte-e a véka búzát vagy sem, ez is kiderült október 17-én, a 9. alkalommal megrendezett Hernád-völgyi Tehetségkutató Fesztiválon.

Hatalmas élmény volt ebben a mesefolyamban ülni, hallgatni, sírni vagy nevetni! Nagyon erős volt a mezőny! Ezt sokszor halljuk a zsűri szájából, de itt és most ez valahogy nagyon igaz volt. Soha ilyen jó produkciókat nem láttunk egymás után! És még soha ilyen egyetértés nem volt zsűri és hallgatóság között! Mindenki egy emberként mondta: bizony ez a kisfiú megérdemli az első helyezést! Ez a kisfiú pedig nagyon sok más verseny győztese is, a neve Gyurcsó Levente, az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola 4.b osztályos tanulója.

Profí komika, mozdulatait és mimikáját tanítani lehetne a nagyok iskolájában. A "Bugyuta ember" története ízeseen, játékos könnyedséggel elevenedett meg előadásában. Mintha nem is versenyen szerepelt volna! Ő maga is élvezte a mese minden pillanatát.

Én, mint büszke tanítója, csak bízni tudok abban, hogy a felső tagozatban is hasonlóan szép eredményeket fog elérni évről-évre e színvonalas versenyen.

Köszönjük a lehetőséget, Hernádszentandrás!

Takács Erika

Paul Johanna, a Zrínyi Ilona Általános Iskola 6.a osztályos tanuló munkája.

Hírek a Szent László Katolikus Általános Iskolából

Ünnepvárás a Szent László Katolikus Általános Iskolában

Ágh Tihamér: Adventkor

*Ködös hajnal-órák, tejszínű reggelek,
a földön sárguló, elkínzott levelek.
Az ég hólyagszemén nem tör át a nap
sugárnyalábjába felhőtlen megakad.
Az ősz lassan lépked, majd télbe borul
és ahogy megvirrad, be is alkonyul...
Este tompa fények remegnek az utcán,
megtörnek a tócsák fodrozódó foltján.
De a hétköznapiak bágyadt szürkésége
nem törheti meg azt, ami bennük béke.
Lelkünkben reménység, a szívünkben áldás:
Ránk köszöntött advent,
baldog Jézus-várás...*

A nyüzsgő szeptember hol van már. Mikor izgatottan futottunk ki a szabadba. Az iskolai szünet csengőjét figyelve vártunk a kinnlétre. Őszebe borult minden, és szinte lelassult az idő is. Mintha a hulló falevelek nem akarnának elvegyülni az avartakaróban, és már itt is van a december.

Most már azt várom, hogy az ősz színeit elfedje a tisztaság fehér hóleple, legyen betakarva ami volt az évben, és csak egyre gondoljunk: a Karácsonyra.

Az év utolsó hónapja számomra a szeretet hava. A hosszú esténként arany fények mellett beszélget a családunk, igazán együtt vagyunk. Ajándék már az is, ha esténként tanulás után örömteli játékainkban együtt nevetünk. Decemberben adni akarok örömet, szeretetet. Lehet, hogy csak ilyenkor tudatos ez az örömközlés akarás. Hiszen tizenegy hónapban is szeretjük egymást. Hiszem, hogy az Uristen tudta, mikor kell világra születnie Gyermekeinek, a legnagyobb ajándéknak, amit csak adhatott a világnak. És hiszem, hogy ez a szeretetközön hullik még ma is decemberben.

Ünnepi izgalom lepi be az iskola folyosóit, a termeket. Az osztályok klubdelutánokon egymás- közt töltöttek a december örömeivel. A közös játékkal, a beszélgetésekkel olyan lesz minden, mintha mind egy nagy család lennénk. Mindig akad egy kis üdítő, nassolni való süti.

Megjelenik a Mikulás. Minden osztálytermet végigjár az órák közben, segítő krampuszaival, és kis mikuláscsomagokkal lepi meg a kicsiket és a nagyokat is. Szünetben nem lehet látni, igazi varázslat... Nos, a krampuszok most már mi leszünk, nyolcadikosok.

Feldíszítjük az iskolát. Az ablakokba színes lámpák, hóemberkék kerülnek. A polcokat, a szekrényeket karácsonyi gyöngyfüzerek ékesítik. A táblák tetején fenyőgallyak, üvegalmák sorakoznak ünnepi méltósággal. Minden azt hirdeti, közeleg a Karácsony, a kis Jézus születése.

Meglepetés ajándékokkal fejezzük ki egymásnak szeretetünket, ami még izgalmasabb azzal, ha a megajándékozott nem is tudja, kitől származik a kedvesség. Mindig vegyes érzésekkel várom a téli szünetet, hiszen az osztálytársaktól, tanárainktól rövid időre el kell válni, azonban a családunk többen lehet együtt, és ott van a szünet közepén a KARÁCSONY.

Polgári Anna Léda
8.a osztályos tanuló

Sporttábor Mátraszentimréen

Hétfőn reggel izgatottan ébredtünk fel, mert tudtuk, indulunk Mátraszentimrére a sporttáborba. Az iskola előtt búcsút vettünk szüleinktől és felszálltunk a buszra. Az út nagyon hosszú volt, de gyönyörű tájakon utaztunk. Mikor megérkeztünk és bementünk a szobákba, szép és rendezett körülmények fogadtak minket. Kaptunk időt, hogy kipakoljunk és megismerkedjünk a Stella szállóval. Mindenki örömmel foglalta el a szobáját és felfedezték az üdülő környezetét is. Sokaknak tetszett az erdő és a hinta is. Délután csapatjátékokat játszottunk, a legviccesebb az öltöztetős feladat volt. Ezután következett a vacsora, ami nagyon finomra sikerült, és az étterem is nagyon hangulatos volt. Vacsora után kaptunk egy kis szabadidőt, utána pedig mindenki kimerülten dőlt az ágyba, a következő izgalmas napra várva. Másnap a kalandparkba utaztunk, ahol rengeteg élménnyel gazdagodtunk. Boboztunk, függőhídon mentünk át, falat másztunk és euro jumpingotunk. Aztán átmentünk a gyöngyösi uszodába. Sokat

úsztunk, játszottunk. Este pedig felrobbant a cukorbolygó, sokféle cukorkát kerestünk a sötétében. Szerdán reggel számháborúztunk a tábor erdőjében, a fiúk győztek. Délután elmentünk túrázni Pallóskútra. Imádkoztunk a kápolnában, és megismerkedtünk a hely történetével. Este a tábor melletti erdőben bátorságpróba volt, amikor tanár úrék előre mentek az erdőbe 30 métert és nekünk egyesével utánuk kellett menni.

A negyedik napon egy izgalmas vetélkedőn vettünk részt, délután pedig Gyöngyösre utaztunk. Egy iskola tornatermében a bemelegítés után sorversenyeztünk és csapatjátékokat játszottunk. Pénteken a hazafelé vezető úton Magyarország legmagasabb pontjára, a Kékesre sétáltunk fel. A buszon arról beszélgettünk, hogy ez a tábor nagyon jó volt, mert sokat neveltünk, nagyon jól éreztük magunkat, nagyon jó volt a levegő, máskor is szeretnénk elmenni a Stella üdülőbe.

Ezt a táborot nem felejtjük el, jó móka volt!

az 5. évfolyam tanulói

Az élet szép

A közelmúltban láthattuk városunkban Muhi Sándor kiállítását. Technikája a gyermekrajzok világát idézi, mondanivalóján azonban minden felnőttnek érdemes elgondolkodnia. Iskolánkban több osztály is megtekintette a képsorozatot. Az 1.a -soknak annyira tetszett, hogy egy hosszú beszélgetés után – az élet dolgairól – ők is megmutatták: Az élet szép!

Rajzórán készült munkáikkal kívánunk mindenkinek békés, boldog, áldott új esztendőt!

Szent Márton Hét

2015 november 9-13.között iskolánkban Szent Márton hetet rendeztünk. A hét a megnyitóval kezdődött, amelyet 2. a osztályos tanulók adtak elő Szent Márton napi vigasságok címmel. Ezt a napot az encsi Városi Sportcsarnokban folytattuk, ahol diákjaink játékos sorversenyen vettek részt. Ez a nap megalapozta a következő napok hangulatát, hiszen jó hangulatú, sportszerű játékkal küzdöttek az évfolyamok egymás ellen.

Kedden szavalóversenyt tartottunk, ahol tanulóink szép eredményeket értek el.

A következő nap az alsó tagozaton Alkotéka címmel kézműves és ügyességi feladatokban vettek részt a gyerekek. Készíthettek libát, hajtogathattak Szent Márton püspöksüveget, termékekkel díszíthették Szent Márton palástját, és színezhették a Szent Márton életét bemutató képeket. Az elkészült alkotásokat büszkén vitték haza. Ezen a napon a felsős diákok Libaliciten játszottak, ahol Szent Márton életéről, és való ismereteikről adtak tanúbizonyságot.

Másnap, az alsósok rajzversenyen mutatták meg képességeiket, az 1-2. évfolyam a Liba

bál című mesét, a 3-4. évfolyam a Lúdas Matyit dolgozta fel. Délután a felsős osztályok egy-egy libát öltöztettek a Liba szépségversenyre, majd felvonultak, és megmutatták az osztályok ötletes, vidám libáikat.

A hét utolsó napja az értékelésről és az eredményhirdetésről szólt, valamint a záró nap délutánján Liba díszit tartottunk, ahol a hangulat a tetőfokára hágott. A tánc után és közben jólesett a szülők által készített libazsíros kenyér és tea.

Programokban gazdag Szent Márton hetet zártunk.

Missziós hírek

A 2015-ös év sem telt tétlenül missziós csoportunk számára. Idén is igyekeztünk ténylegesen segíteni gyermektársainknak – imádságokkal, lemondásokkal, kicsi áldozatokkal.

Március: Jótékonyági vásár, Találkozó – Patak : Adományainkat eljuttattuk a kárpátaljai Rát község árvaházainak építésére

Augusztus: Tábor – Mátraverebély-Szentkút

Október: A missziók hónapja, missziós napok az iskolában. Vendégeink: Az indiai

Sebastian atya, a Szent Gyermektség Műve magyarországi igazgatója, paptársa, Elias atya, a lengyel Margit nővér és János, közösségünk koordinátora. Programok: szentmisék, játékos foglalkozások, beszélgetések, daltanulás, élő missziós rózsafüzér alkotása

November és december: Adventi gyertyagyújtás, jótékonyági vásár, Szent Család-járás

Minden eddigi segítséget megköszönünk támogatóinknak, akik a következők voltak:

Dr. Ternyák Csaba érsek atya, Dr. Garancsi László atya, Dr. Besenyei Zoltánné volt igazgatónk, a jelenlegi Iskolavezetés, az iskola diákoknőkörmányzata, a Szülői Munkaközösség, Restyánszki Bertalan, Restyánszki Ildikó, az encsi Városvédő –és Szépítő Egyesület, – Vajkóné Zsíros Emese, Éva Cukrászda, Takácsné Csécsi Éva, Novák Zoltán, Stefán Sándor, Bratu Ferenc.

Köszönet illeti a „névtelen” adományozókat és azokat, akik imáikkal, figyelmükkel kísérik missziósaink munkáját.

„ Áldjad, Ielkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsolt. 103. 2)

Makranczi Sándorné

Karácsonyi ajándék

Szeles András polgármester kezdeményezésére tavaly indult útjára a „csonka” családok gyermekeinek megajándékozása, karácsony alkalmából. Idén december 10-én, csütörtökön került megrendezésre ez a meghatóan szép rendezvény, a Városi Művelődési Központ és Könyvtár színháztermében. Különböző korú gyermekek kerültek a figyelem középpontjába és részesültek ajándékban, mely nagyon kedves gesztus a városvezetés részéről, de soha nem

pótolhatja azt a hiányt, azt az űrt, ami ezekben a családokban keletkezett, valamilyen tragédia folytán.

A szép műsorról a Szent László Általános Iskola tanárai és diákjai gondoskodtak. Az ajándékozást idén az ELMŰ-ÉMÁSZ cégcsoport, térségünk meghatározó áramszolgáltatója támogatta. A gyerekeke és az őket elkísérő szülők mellett neves díszvendégei is voltak az eseménynek. Megtisztelte a programot jelenlétével Dr. Ódor Ferenc az Encsi Járási Hivatal vezetője,

Irlanda Boglárka, az ELMŰ-ÉMÁSZ kommunikációs osztályvezetője, és Dr. Friedrich Wilhelm Knebel az ELMŰ-ÉMÁSZ Társaságcsoporthoz igazgatósági tagja.

Bízunk benne, hogy német vendégünknek, főtamogatónkknak a szívjből jövő, magyaros karácsonyi műsorról sikerült megköszönni a támogatást és az ajándékozás megható pillanatait követően szép emlékekkel távozott a rendezvényről, városunkból. Köszönjük szíves támogatásukat és, hogy jelenlétükkel megtisztelték rendezvényünket!

**A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal
Encsi Járási Hivatalának dolgozói nevében
szeretetteljes, békés, áldott karácsonyi ünnepeket
és egészségesben gazdag, boldog új évet kívánok!**

Dr. Ódor Ferenc
járási hivatalvezető

Óvd az életet! Az élet szép!

A két őszi kiállításunk alkotóművészeinek mottóit adtam ezen írás címének. Az Óvd az életet felszólító mondat Dr. Tóth Csaba professzor, természetfotós miniatűr könyvének címe, egyben az emlékkönyvben található, saját gondolataival kommentált természetfotók vezérgondolata is. A címben szereplő második mondatunk pedig az idén 70. születésnapját ünneplő, Szatmárnémetiben kedves régi kedves grafikus barátunknak, Muhi Sándornak a mottója. Mindkét művész gazdag életutat tudhat maga mögött, mindkét ember beírta már nevét a tudomány, a művészet, az oktatásügy naplójába kitörölhetetlenül. A munkában és az alkotásban elért sikereikkel példaként állnak majd az utókor előtt. Az élet sok területén sikerült nyomot hagyni maguk mögött. Nem is akármilyen nyomot! Mély, maradandó, követendő nyomot. Egyikük debreceniként, másikuk a történelem sodra által határon túla szakadt magyarként éli hétköznapijait és ünnepeit. Mindegyikük tette, és teszi a dolgát ma is példamutatóan, fiatalok számára is irigylésre méltó aktivitással és frissességgel. Nagyon jól összejön ez a két mottó, ez a két jelmondat. Óvd az életet, mert az élet szép! Az élet szép, ezért óvd azt! Napjainkban, amikor embertelen mészárlás zaklatja fel a jóérzésű embereket, a világ békére és szeretetre vágyó polgárait, különösen felértékelődik ez a két mondat, melynek gazdáit egy képzeletbeli határ választja el egymástól, de az univerzum mégis összeköti őket. Az orvos-fotóművészt, a tanár-képzőművésszel. Közös tulajdonságuk, hogy mindketten a hivatásuknak szentelték életüket. Megpróbálták mindig a

maximumot nyújtani munkájukban, de hobbijukban, a művészetben is. A tisztaság, az igaz értékek bemutatása, hirdetése jellemzi munkájukat.

Encsi kiállításai alkalmából felhívták a figyelmet egy fontos, ma már sokszor feledésbe merülő, közhelynek számító gondolatra, mely így hangzik: Az élet szép! És ezért fontos, hogy óvjuk az életet. Dr. Tóth Csaba ars poétikája emellett szintén fontos gondolatokat ad közre;

„Észrevenni a szokatlant
Megörököteni a megismételhetlent”

Ez a két mondat minden művészet lényegét kell hogy jelentse, legyen az fotózás, festészet, grafika, szobrászat. A művész szeme mindig élesebb, mint az egyszerű halandóé, ezért tudja észrevenni a szokatlant és művészként megörököteni a megismételhetlent.

Professzor úr sok egyéb értékes gondolatot is közread. Ezekből idézünk most párat:

„Nézz körül és meglátod a szépet! Erdő, mező, virág, madár mind Téged gyönyörködtet.”

„Ne mutasd meg rögtön ki is vagy igazán, de ha megnyíltál, teljesen kitárljál!”

„Nyisd ki a szívedet, tárd elének lelkedet, de csak annak add így ki magad, aki éppen így tesz veled.”

„Gyönyörködhetesz sárgán, lilában és minden apró kis virágban.”

„Lábára ne lépj senkinek, hogy arról rugaszkodj el, de el se taposs senkit, mert ő is van olyan, mint te!”

„Ha pozíciót kaptál és erre megváltozott addigi éned, arra ad bizonyosságot, hogy nem vagy hatalomra érett.”

„A harmónia olyan féltett kincs, melyre egy harmadik irigylő néz, hogyha neki nincs.”
„Mindenkin segíts! Sokszor egy jó szó, egy vízcsepp is elég.”

„Fel tudsz Te repülni magad erejéből, szárnyalni is tudsz, de ki tudja meddig, ám fentről mindig nézz le a földre és jusson eszedbe, hogy Te is onnan kerültél fel! ... és az is jusson eszedbe, hogy vannak még fölötted!”

Persze ezek a nemes és tanulságos gondolatok a melléklet komponált fotókkal illusztrálva igazán hatásosak. Együtt még kifejezőbbek. Örülünk, hogy szinte egy hónap leforgása alatt két ilyen nagyszerű embert üdvözölhetünk városunkban, szerény intézményünkben. Ha már csak ezt a két címadó mondatot hagyták volna itt számunkra adventi ajándékként, akkor is meg lehetnénk elégedve, ki lennénk fizetve. Természetesen alkotásaikkal is sok örömet szereztek nekünk és bebizonyították, hogy minden nehézség, rossz ellenére is alapvetően az élet szép. Szép, csak meg kell látnunk, fel kell fedoznunk a minket körülvevő környezetünkben a szépség, a jószág megnyilvánulásait. Fehér segítenek Ők nekünk, professzor úr szavaival szólva: „Észrevenni a szokatlant, az értéket, a szépet.”

Jó egészséget és még sok örömetli alkotóévet kívánunk számukra, határon innen és túl! Őrizzék meg Encset, encsi barátait a szívükben, és ha tehetik, jöjjenek még vissza hozzánk!

Kércsi

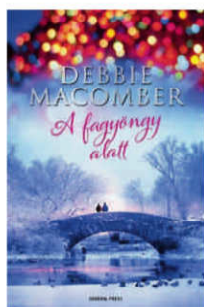

Karácsonyi könyvajánló

Már csak néhány nap, és itt a karácsony. Látom a gyertyák táncoló fényét, és érzem a fenyő illatát. Melegség... Nekem mindig valami meghitt melegséget jelent a karácsony. Akár egy bögre forrált bort, akár egy csésze teát szűrőből séta után, melegséget érzek. A karácsony melege mégis sokkal több. Nem csak a testünkben, de a lelkünkben is szétárad egy pillanatra, órára, napra, vagy a szerencséseknek akár egy évre... az elkövetkezendő karácsonyig. Vannak napok, amikor az egész család - ha csak egy estére is, de megpihen. Nekem ilyen a karácsony. Mesélünk, hallgatjuk egymást, és talán hallgatunk egymásra. Ez a béke, a visszatekintés, a családi órák pillanata. Csendes éj... A karácsony sajnos mára elvesztette eredeti, szép üzenetét, s nem a szeretetről, meghittségről, közös ünneplésről szól. Helyette feladat, és ezáltal teher lett, így nem ritkák a szorongató érzések, a megfelelni akarás. Lelkünk diszbe öltöztetése és a várakozás izgalma helyett, kapkodás, idegeskedés a részünk. A meghittség megteremtésére nem marad már időnk. Ahogy egyre közelednek az ünnepek, a lépten-nyomon felbukkanó karácsonyi vásárok és ünnepi kirakatok ösztönzésére egyre többet vásárolunk, mindenhol árad felénk a fogvasztás üzenete. Sokan nem is tudják, hogy milyen ajándékkal lepjük meg szeretteiket, tablet, okostelefon, netán egy laptop. A meghittséget azonban nem lehet átváltani pénzre és ajándékokra. Drága ajándék helyett próbáljunk ünnepi hangulatot teremteni magunk köré. Ha ülünk az asztalnál és történeteket mesélünk egymásnak, ha a lakást finom illatok és karácsonyi dalok töltik be, vagy ha plédbe burkolózva elmerülünk egy könyvsoraiban. Könyv...

Elengedhetetlen egy napindító kávé mellé, kellemes társ egy hosszú út során, kikapcsolódás egy fárasztó nap után, s nem utolsósorban tökéletes ajándék! Minden könyvesboltban megvan a saját sikerlistája, de mi karácsonyra inkább olyan köteteket ajánlunk, amelyeket mi nagyon szeretünk, és ezért jó szívvel ajánljuk másoknak is olvasásra, amit nem csupán ajándékozni jó, hanem az ünnepek alatt elvonulni és belemerülni. Néhányat most mi is összegyűjtöttünk Önöknek, Nektek!

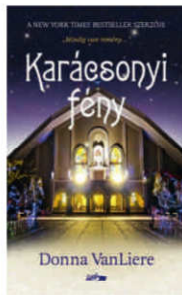
Debbie Macomber: A fagyöngy alatt

A romantikus szerelem írója igig-vérig karácsonyi regényében két fiatal megható és sokszor megmosolyogtató történetét vetette papírra. Addie Folsom immár felnőttként, édesapja halála után hazatér, hogy az anyjával töltsen az ünnepeket. Ám valósággal földbe gyökerezik a lába, amikor megtudja, hogy az asszony egészen mást tervezett: a legjobb

barátnőjével, Julie-val kétéhes floridai hajóutazásra indul. Egy baleset keresztülhúzza a számításait. Julie fia, Erich, akit Addie a háta közepére kíván, balesetet szenved. Mivel a lány tudja, az édesanyjának mekkora szüksége van erre az útra, kénytelen-kelletlen felajánlja, hogy gondját viseli a férfinak a távollétükben. Erich azonban mogorvább, mint valaha, sőt az ünnepeket is utálja.

Donna VanLiere: Karácsonyi fény

szülők, saját veszteségeikkel és fájdalmaikkal küszködnek. A tizenhat éves Kaylee olyan döntést kénytelen hozni, amelynek következményei az egész családjára kihatnak. Stephen és Lily boldog házasságban él, akik családalapítást terveznek, ám váratlan akadályba ütköznek. Mindannyian saját harcaikat vívják, miközben életük útja egy merőben szokatlan templomi pásztorjáték során közös csomópontba fut.

Katie Fforde: Karácsonyi lakoma és más történetek

Desszertek, valamint a Kávé és csokoládés trüfflegolyók fejezet-címek alatt olvashatók a kedves, szívmelengető történetek. A novellákból kiderül, hogy ha nyitottak vagyunk és belemegyünk a váratlan helyzetekbe, akkor azoknak boldog végkifejletet lehet a befejezése.

Lénárt Gitta: Élő ételek ünnepnapokra

A szerző évek óta elkötelezett híve és művelője a nyerskonyhának. E gazdag tapasztalata segít-ségével kreált meg olyan ételeket, amelyek bár megfelelnek a speciális feltételeknek, mégis méltó részei lehetnek az ünnep-

napoknak is. A kötetben nyolc jeles alkalomhoz illő recepteket tesz közzé. Ezek közül az első a romantikáról szóló Valentin-nap, ezt követi a húsvét, anyák napja, a kerti partik, születésnapok és esküvők, hogy a sort - akárcsak az esztendő - a karácsony és a szilveszter zárja. A választék úgy lett összeállítva, hogy akár egy teljes menüsor is kijöjjön belőle, így szerepelnek közöttük rágcslálnivalók, előételek, fő-fogások, saláták, kenyerek, krémek és édességek is.

Weninger Brigitte: 24 karácsonyi mese

A varázslatos karácsonyi hangulat megidézésében segít a német szerzőpáros gyönyörű képes mesekönyve, amelyben huszonnégy (s így például december elsejétől szentestéig naponként olvasható), a téli ünnepkörhöz közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó történet kapott helyet, elragadó színes illusztrációkkal kísérve. Az első mese címe A megérkezés, amelyet - sok-sok egyéb mellett - olyanok követnek, mint a klasszikus Holle anyó, vagy a Miki kívánságlistája, Hópelyhecske, a Bori mézeskalácsa, A varázskristály, A csillagfa, a Mennyei fekhely, vagy a Manóék karácsonya. Ovis kortól jó szívvel javasolható!

Fejős Éva: Karácsony New Yorkban

Hámori Lina átlagos magyar nő két gyerekkel és egy viszonylag kedves élettárral, Gáborral. Vagyis nem teljesen átlagos egyrészt mivel még mindig bombázó, fiatalos testtel és hullámos hajzuhataggal, másrészt pedig mert fia, a tizennyolc éves Martin édesapja egy világszerte ünnepezt amerikai rockszár, Wayne "Sunny" White. Ez utóbbi tény azonban titkolja környezetétől, még magának Martinnek is csak egy éve árulta el. Épp ezért mélyen felkavarja, amikor meghívót kapnak Wayne New York-i születésnapjára, amely december utolsó hetében kerül megrendezésre. Némi vívódás után, és Martin lelkesedése miatt végül Lina úgy dönt, elfogadja a meghívást. Anyát és fiát Amerikában végül még több meglepetés várja, mint amire számítottak - többek között egy új, korántsem szokványos család és megannyi felkavaró érzelm...

Boldog karácsonyt kívánok!

Novák Mónika
könyvtáros

Év végi hajrá

A Városi Művelődési Központ által szervezett gazdag nyári szabadtéri programsorozatot egy kis őszi erőgyűjtés követte, azaz kevesebb látványos, nagyszabású kulturális programunk volt az utolsó negyed évben. Háttérben azért ebben az időszakban is akadt tennivaló bőven, a pályázati támogatások elszámolása, a mindennapos és kevésbé látványos programok megszervezése, újság-szerkesztés, külső szervezetek, társ-intézmények rendezvényeinek segítése, stb. Igazából már az anyagi forrásaink is korlátozottak voltak évvégéhez közeledvén így igencsak meg kellett gondolnunk mire költünk. November végén mintegy száz emberrel jártunk

Budapest, csoportos színházlátogatáson és megnéztük a Madách Színházban 32 éve futó Macskák című musicalt. Az ősz során sikerült három szép kiállítást megrendezni. „A Partiumtól a Hargitáig” pályázati program először négy fiatal csíkszeredai művész állított ki a városi galériában, majd „Az élet szép” címmel Muhi Sándor szatmárnémeti grafikusművész hetvenedik születésnapja alkalmából készült jubileumi kiállítását tekinthettük meg. Harmadikként Dr. Tóth Csaba sebész-professzor, természetfotó kiállításában gyönyörködhattunk. Év végén még három táncházunk is volt, a Nemzeti Kulturális Alapprogram Közművelődési és Nép-művészeti Kollégiumának támogatásával. Szintén külső támogatással a Könyvtári Szolgáltató Rendszer (KSZR) keretéből egy vidám népi bohózzattal Szigeti József: A vén bakancsos és a fia a huszár című népszínművel ajándékoztunk meg a város és a térség lakóit, a fővárosi Körúti Színház előadásával, Beleznay Endre főszereplésével. Jól jött egy kis vidámság, kacagás a borús, ködös, fárasztó év végi időszakban. Elmondhatjuk, hogy vidáman búcsúztattuk az idei színházi évadunkat, amit még májusban nyitottunk meg szintén a gimnázium aulájában, Márai Sándor: Kassai

polgárok című drámájával. Köszönjük a Váci Mihály Gimnázium vezetésének, hogy az aulát rendelkezésünkre bocsátotta az előadások megrendezéséhez. Év végi összegzésként elmondhatjuk, hogy idén a legnépesebb nézőközönsége a színházi előadásoknak volt, így legnagyobb köszönetet, hogy stílszerű legyek a vastapsot a színházbarátok érdemlik meg. Szép évvégét, boldog karácsonyt kívánunk minden kultúrabarát polgárnak és támogatóinknak.

Kércsi Tibor

Százan a Macskákön

Két autóbusznyi, mintegy 100 fő nézte meg a Madách Színházban a legendás Macskák című musicalt. Lehet, hogy nekem túl nagy volt az elvárásom ezzel a nagyhírű, 32 évadot megért előadással szemben, de nekem annyira nem jött be. Úgyis mondhatnám röviden, hogy nem tetszett. Nem hagyott bennem semmilyen nyomot, sem a színházban, sem az előadásról hazafelé jövet, sem másnap, sem harmadnap nem okozott semmilyen maradandó érzést. Az első felvonás különösen gyenge volt. Többen ugyanazt fogalmazták meg a szünetben (egymástól függetlenül) miért ért meg ez az előadás 32 évadot? Mi tartotta ennyi ideig életben? Lehet, hogy kezdetben ez is más, sokkal hatásosabb volt csak mára már annyira átrendezték, hogy ennek az új koncepciónak lett az áldozata, a következménye, hogy egy átlagos, közép-szerű, feledhető előadássá vált. Lehet, hogy a szereplők is hozzájárultak ehhez a közepszerűséghez. Hogy azért valami jót is írjak róla: a koreográfia, a tánc, a zenekar, a karmester elismerésre méltó, már-már fergeteges volt. Az énekesek, egy-két főszereplő kivételével viszont igencsak gyengélkedtek, márpedig egy musicalnél az ének meghatározó, nem igazán előny, ha ez a

rész gyenge. Az autóbuszon hazafelé a rögtönzött közvélemény kutatás eredménye: pár embernek (4-5 fő) nagyon tetszett, a többségnek (kb. 30 fő) átlagos volt, tetszett és pár embernek (szintén 4-5 fő) nem tetszett. Ezen is túl vagyunk. Ezt is kipipálhatjuk. Ezek után már legalább nem kell sóvárogunk

a legendás Macskákra, melynek szerény véleményem szerint, nagyobb a füstje, mint a lángja. Összegzésként elmondhatjuk, hogy nagyon jó hangulatú volt az idén szervezett két fővárosi színházlátogatás és úgy váltunk el, hogy mindenki szeretné, ha lenne jövőre is folytatás. Valamennyien kérték, akik voltak, hogy feltétlen szóljunk mikor lesz a következő ilyen akció. Sokat jelentett az önkormányzat támogatása is, amely segítségével idén két alkalommal 100-100 fő jutott el a fővárosba, színházba. Első alkalommal a Nemzeti Színházban Shakespeare: Szentivánéji álmójára, majd most a Madách Színházba a Macskákra. Zárszóként szeretném tolmácsolni a szervezők a résztvevők köszönetét az önkormányzat, a városvezetés felé, azért, hogy a civil szervezetek működésének támogatására elkülönített keretből támogatta az Encsi Színházbarátok Körét az ESZIK-et, így kedvezményes útiköltség terhelte a résztvevőket, ezáltal elérhetőbbé vált egy-egy fővárosi színházi előadás megtekintése.

K

Hamu, a könyvtár macskája

Alighogy befejeztem Vicki Myron és Bret Witter: Dewey a könyvtár macskája című könyvét, szinte sorsszerűen, egy szép tavaszi reggelen intézményünk hátsó kapujánál megjelent egy nyivákoló, élelemért sóvárgó, gyönyörű és egészséges szürke cica. Amúgy is állatbolond vagyok, hát persze, hogy meghatott a kis állat könyörgése. Mondanom sem kell, a többi kollégának is megtetszett. Enni adtunk neki és attól a pillanattól kezdve Hamu, (akit szép szürke bundája miatt neveztünk el így) a könyvtár és az intézmény macskája lett, és azóta sem tágit innen. Mielőtt tovább folytattam a mi Hamunk történetét, vissza kell hogy kanyarodjak Dewey-ra, az amerikai cicára. A könyv igaz történet alapján íródott. Dewey története keserves módon kezdődött. Az alig néhány hetes macskakölyköt az év leghidegebb éjszakáján, karácsonykor dobták be az Iowa állambeli Spencer városka könyvledobójába. Ugyanis Amerikában az a szokás, hogy nyitvatartási időn kívül, egy úgynevezett „könyvledobón” keresztül is vissza lehet juttatni a könyvtárba a kikölcsonzott könyveket. Vicki Myron-nak (aki a az említett könyvtár igazgatója) és a könyvtár minden

dolgozójának megesett a szíve az ártatlan, összefagyott állaton, úgyhogy gondozásukba vették a kis jószágot, aki nagyon hálás volt ezért. A cica hamar megtanulta a könyvtár szabályait, és az elkövetkező 19 év során megváltoztatta az intézmény, és a kisváros egész életét, végül világhírré tett szert. Illedelmesen fogadta az olvasókat, az odaérkező gyerekcsoportok foglalkozásainak lelkes résztvevője lett. Jótékony hatással bírt a látogatókra. A gyerekek szívesen jártak a könyvtárba, és az olvasók száma is rohamosan emelkedett. Segített szóra bírni a gyámoltalan, szegénylős apróságokat, megörvendeztette a felnőtteket, és vigaszt nyújtott az elkeseredett, magányos embereknek. Az évek során egy illedelmes, fegyelmeztetett macska lett belőle.

Ugyanez vonatkozik Hamura is, bár ő már nem macskakölyökként került hozzánk, de gondolom előző gazdáinak köszönhetően, nagyon barátságos és kedves jószág. Nem tudom, hogy került az utcára. Munkakezdés előtt mindenkit kedvesen, macskamódon, dörgölözéssel és dorombolással üdvözlő, és még arra is hajlandó, hogy hanyatt fektüdjön, és hagyja a hasát megsimogatni. Ez mutatja, hogy minden kollégában feltétel nélkül megbízik. Mindenki a szívébe zárta őt. Ez az ártatlan, jólnevelt macska azonban „vérengző fenevadként” is tud viselkedni. Idekerülése után pár nappal ugyanis megtizedelte az egyik tuján fészkelő rozsdafarkú madárcsaládot. Szó is esett erről a szomorú esetről lapunk 2. számában, Kércsi Tibor „Kikelet” című cikkében, ahol két fotót közöltünk a fészekről: az egyik a tojások, a másikon pedig már a kikelt madárkák voltak. Tibornak igaza lett, a következő számban a harmadik képen bizony már üres lett volna a fészek. De hát ez a természet törvénye, nem tehetünk ellene semmit. Annak rendje- módja szerint meg is gyászoltuk a madárcsaládot. Nagy nehezen Hamunak is megbocsátottunk, hiszen nem ő tehet róla, hogy a madárcsalád pont egy alacsony tuján rakott fészket. Látni kesergésünket -mondanom sem kell- még ragaszkodóbb és hálásabb lett. Reggelre, hogy örömet szerezzen nekünk, sokszor kiteríti a környék rágeszálóinak tetemét a hátsó kapun belül. Hamu ha éhes, udvariasan felül az ablakra és szól, hogy el ne feledkezzünk róla. A hideg beállta óta -a főnökünk gondoskodása folytán- a cica meleg, kényelmes, téli szálláshellyel büszkélkedhet az intézmény egyik ritkán használt helyiségében, ahonnan kedvére ki- be járhat. Szóval a szívünkbe zártuk őt. Eddig is jó kis

csapat voltunk, de Hamunak köszönhetően most még jobb a közösség. Ő az egyik beszédtemánk. Néhanapján, napközben is beengedjük egy kis időre a könyvtárba macskákat, aki illedelmesen figyeli, ahogy mi dolgozunk. Nagyon hálás érte, csendben lekuporodik a szőnyegre, nem ugrál a polcokra, a székekre, és nem megy ki az olvasók közé. Szóval tud intelligensen viselkedni.

Rágondolni is rossz, hogy még hány és hány kidobott, megunt, el-felejtett állat kóborol az utcákon, akik láttán megesik az ember szíve. Mért van az, hogy felelőtlenül, meggon- dolatlanul magunkhoz veszünk egy állatot, és később sorsára hagyva kidobjuk valahol, vagy éhezettjük és kegyet- lenül bánunk vele? Hogy szeretheti és tisztelheti valaki ember-társait, ha nem törődik az őt körülvevő ter-mészettel, a növényekkel és állatokkal? Hisz egy háziállat nagy hatással lehet ránk, és megérintheti az életünket. Gondoljunk az életmentő, a vakvezető és gyógyító kutyákra, vagy azokra, akik egyszerűen csak megvigasztalnak egy magányos, elesett idős embert a ked-vességükkel, jelenlétükkel, vagy akik eljátszanak a gyerekeinkkel és felvidítják őket. Mennyire igazak Josh Billings szavai a kutyákkal kapcsolatban: „A kutya az egyetlen a világon, aki jobban szeret téged saját magánál” Öröndetes, hogy az utóbbi időben hazánkban is sok menhelyet alapítottak kóbor állatok számára. Sajnos nagyrésztük tűlsúfolt, nincs elegendő pénz a fenntartásukra. Az állatvédelmi törvénynek köszönhetően pedig gyakran halljuk, hogy a hatóságok egyre szigorúbban lépnek fel az állatokat megkínzó emberekkel szemben. Hisz Mahatma Gandhi szavai szerint: „Egy nemzet nagysága és erkölcsi fejlettsége híven tükröződik abban, ahogyan az állatokkal bánt.”

Sajnos környékünkön a közelben nincs állatmenhely, de Hernádszentandrásnál működik egy állatsegítő alapítvány, amely más hasonló szervezetekkel is tartja a kapcsolatot, és segítséget tud nyújtani az ilyen esetekben. Az alapítvány neve, Láthatatlan Kötelék. Elérhetőségeik megtalálhatóak az interneten. Az alapítványnak köszönhetően Encsen is működik egy 3-4 főből álló mini önkéntes csapat, akik részt vesznek kóbor kutyák mentésében, vagy gyűjtési akciókat szerveznek. Jelenleg takarókat és plédeket gyűjtnek télre állatok számára. Kérjük Önöket, ha a környezetükben tudnak segítséget szenvedő, vagy kóbor állatról jelezni az alapítvány felé, akik felveszik a kapcsolatot más szervezetekkel, men- helyekkel, vagy jelzik az esetleges visszaéléseket a hatóságok felé. Köszönjük eddigi segítségüket!

Radeczki Éva

Abszurd

A nonszensz kifejezést már sokat használtam korábbi cikkeimben, ezért most újítok. Elég kifejező ez a címadó szó is. Abszurd, hogy miközben milliárdokat elcsaló, elrabló alakok, fehérgalléros bűnözők sétálnak szabadlábban, az adóhatóság túlbuzgó alkalmazottja megbünteti a Mikulást. A mindenki állal nagyra tartott és tisztelt Mikulást. Ráadásul éppen Mikulás napján. Mikor is büntethetné máskor, hiszen ez csak egy napos ünnep. Talán nem a kicsikkel kellene keménykedni, példát statuálni. Főleg nem a mikulással. Lehet, hogy ellenőrünknek mostoha gyermekkorra volt, és sok virgácsot kapott, így számára rossz emlékü ez a nap. Most is megérdemelve egyet, egy jó nagyot. A tv-ben éppen egy kicsit hasonló témájú film ment a napokban, „A Mikulás pere” címmel, csak ebben nem az adóhivatal, hanem a családott, elégedetlen „ügyfelek” perelték be a Mikulást, ünneprontással vádolva. Elég ünneprontó a mi buzgómozgásing hivatalnokunk is. Milyen kiábrándító lenne, gondoljunk csak bele, ha a Mikulás miután jól elvarázsolta nebulóinkat szépen kitöltene apucinak az áfás számlát, és esetleg visszajáróért kotorászna szép piros nadrágjában, miközben a gyerekek árkus szemekkel, családottan bámulnák. Gondolva, na ezt is csak az apu fizette le, hogy ide jöjjön. Azért is abszurd ez az egész mert valószínűleg több ezer, lelkes polgártársunk csinált magából Mikulást ezen a napon, magára öltve a Mikulás hacukát, több hete növesztve arcszőrzetét a kellő hatás érdekében. Pont ez a szerencsétlen balek futott bele a csöbe a több ezer közül. Ő legalább híres lett, bekerült a híradóba. Lehet, hogy csak bosszú áll az ügy mögött. Biztos nem fért már bele a listájába a NAV ellenőr unokája, ezért bosszúból jól felnyomta.

Egy másik friss ügy, ami szintén abszurd, számomra legalábbis az.

Hallom a reggeli híradóban, hogy az egyik vidéki óvodában egy óvónő összekötözte az egyik gyermek kezét. Igazi makarenkói módszer. Félreértés ne essék, nem rasszizmus állt a dolog mögött, mert a gyermek és felmenői is hófehérek voltak. Csupán azért választotta a nevelésnek ezen szokatlan módját, a kenycrc javát megcívő, nagy tapasztalattal rendelkező óvoda pedagógus mert a gyermek kicsit aktívabb, moz-

gékonyabb volt az átlagtól. Ilyen alapon megköthette volna a lábát is, sőt, hogy ne tudjon visítani, a szájára is tehetett volna egy szélesebb ragasztócsíkot. És most tessék megkapaszkodni, ez utóbbi két nevelési módszer is megtörtént, mint azt másnap az ügy kirobbanását követően hallottam ismét csak a híradóban. Volt olyan gyerek, akit ugráló kötéllel az ágyhoz kötözték és a ragasztószalag is előfordult, ahogyan a szülők elmondták. Először azt hittem az első hír hallatán, hogy egy készátverés műsorra kapcsolom, vagy még álomban vagyok, de hamar rádöbbentem, hogy ez egy valós hír, valódi hús-vér szereplőkkel. Elkezdtem a cikket írni, de nem gondoltam, hogy a további közzététel (láblekötés) és a ragasztószalagos elnémítás, amit én csak rossz poénnak akartam írni a másnapi híradóban beigazolódik. Érdekes volt a vezető óvó néni kolléganőjének a szerencsétlen hozzászólása is, aki azt mondta, hogy „a lónak négy lába van, mégis megbotlik”. Igen, csak hogy a ló magával szúr ki ha megbotlik, a kedves óvó néni viszont más szeme fényét kötözte meg. Ez már nem magánügy. Meg aztán a ló nem diplomás, és nem tanult pedagógiát. Most visszagondolva, nekem is volt rémes óvodai történetem, de ott a dadus volt a mumus, aki mindig belém akarta tukmálni a túrós tésztát és a fahéjas gyümölcsleveset. (Ezek voltak a legkevésbé imádtott ételeim). De az óvó nénivel ott nem volt baj. Akkor pedig még

voltak korabeli kemény nevelési módszerek (sarokba térdelés, körmös, hátratett kéz) de a kézősszekötés, szájberagasztás még abban a szigorú időben sem igen fordult elő. Ez ugyanis a személyi szabadság korlátozása, a terrorizálás enyhébb válfaja. Elhiszem, hogy a mai gyerekek hiperaktívak, gyakran ördögök, de ilyen fegyelmezési módszerhez akkor sincs joga egy felnőttnek. Egy pedagógusnak a gyerek figyelmét és energiáját kell lekötönnie, nem a gyereket. Ezt tanulta, ez a szakmája. A tapasztaltabbaknak pláne, hogy tudni kellene bánnia még az elevenebb gyerekekkel is. Mielőtt a 99%-ot kitevő kedves és normális óvó néni megharagudnának rám hozzá kell tennem, hogy a többségük ezen a vidéken nehéz körülmények között élő gyerekek, gyakran hiperaktív gyerekekkel is rendesen, szakszerűen teszi a dolgát. Számukra is kellemetlen egy-egy ilyen kakukktójás, aki rossz fényt vet a szakmára, és ezt a reggeli nagy nézettségű híradó jóvoltából az egész ország megtudhatta. Gondolom, ezek után leszerelik a katonás módszereket alkalmazó óvó néninket, aki valószínűleg pályaválasztott volt. Megérdemli a kiközösítést. Még egyszer elnézést kérek minden kedves, lelkes és odaadó óvó nénitől (az én nővérem is óvónő és nehéz körülmények között végzi a dolgát, de egészen biztos vagyok benne, hogy sohasem vetemedne ilyenre), de ez nem fért meg bennem kénytelen voltam hangot adni véleményemnek, döbbenetemnek.

Sajnos ezen írásom két témája megint szomorú eseteket tár elénk, ami nem igazán szép és ildomos így karácsony előtt, de annyira felkavaróak és frissek ezek a hírek, hogy félttem, ha később írok róluk, elvesztik aktualitásukat, és közben elpárolog az ihletet adó mérgem. Próbáltam azért kicsit poénkodással oldani, könnyedebbre tenni írásomat. Természetesen a jó érzésű és szeretetreméltó óvó néni mellett a dolgukat végző NAV ellenőröktől is elnézést kérek, - megjegyezve -, hogy ha lehet, jövőre azért ne büntessék meg a Mikulást, járkálnak itt nagyobb gazemberek is az utcán, szabadon.

Kércsi

A Városi Művelődési Központ és Könyvtár

vezetője és munkatársai és az Encsi Hírek szerkesztőbizottságának tagjai

békés, boldog karácsonyt és sikerekben gazdag új esztendőt kívánnak

az Encsi Hírek minden olvasójának, a közönségnek,

a könyvtárba látogatóknak,

a város intézményeiben dolgozóknak!

Levélváltás

Nekem írt levél:

Tisztelt Kércsi Úr!

Mivel az Encsi Hírekben megjelenő cikkeit nagyon frappánsnak, ötletesnek, aktuálisnak és elgondolkodtatónak tartom, gondoltam felhívom a figyelmét egy újabb téma lehetőségére. A megnövekedett forgalom miatt utcánkban (Bercsényi út) úgynevezett "fekvőrendőröket" raktak le. Ezzel nem is lenne semmi baj, ha a kedves autóstársaink ezt nem hagynák figyelmen kívül. Minden próbálkozásom ellenére, (több kilós kő, szalagokkal ellátott karók több esetben is, vagy szét döntötték vagy egyszerűen ellopták) kikerülve az akadályt az árokparton közlekednek. Ma már ott tartunk, hogy nemcsak két keréssel, hanem mind a négy keréssel a fűvön száguldoznak. Nem tudom, hogy csak engem akarnak-e bosszantani, vagy meg akarják mutatni, hogy csak azért is huppanás nélkül megyek, és túljárok a közútkezelők eszén, de nem azért van ott az a bucka, hogy mindenki(tisztelet a kivételnek) kikerülje.

Kérem, ha érdemesnek tartja írjon erről egy figyelemfelkeltő cikket, hátha valaki magára ismer és elszégyelli magát (ha olvas egyáltalán újságot), és ezáltal a "helyes úton" közlekedik.

Nem messze van az Ön lakhelyétől, ha a közön átsétál meg is nézheti.

Köszönettel: Zakhar Edina

Válaszlevél:

Kedves Zakhar Edina!

Köszönöm először is bizalmát, amiért hozzám fordult közérdekű panaszával, hogy a nyilvánosság elé tárjam fent megírt problémáját, kérését. Köszönöm továbbá kedves, dicséret szavait. Örülök, hogy eddigi írássaimmal sikerült felkeltenem az érdeklődését, és elnyerte tetszését - kissé fellengzősen szólva - „tényfeltáró” stílusom. Nem szeretném kiabrándítani, nem szeretnék csalódást okozni, de nem igazán tudok, nem is szeretnék csak arról írni, amiről megvan a saját véleményem. Csak az általam igaznak vélt aspektusból szeretném a jövőben is felhívni a figyelmet az anomáliákra. Nem szorítkoznék csupán arra, hogy felhívjam a figyelmét az éppen arra járóknak, hogy ne kerüljék ki az úttesten elhelyezett fekvőrendőröket se jobbról se balról, mert azzal felidegesítik az ott lakókat. Én egy kicsit más megvilágításból, összetettebben írom meg véleményemet. Ha valaki nem teljesen így látja ezt a témát, nyugodtan írhat rá választ a következő újságunkban. Nem fogok megsértődni érte. Véleményem tehát a fekvőrendőrök ügyében: először is le kell, hogy szögezzem, nem vagyok fekvőrendőr párti. Úgyis mondhatnám, nem szeretem a

fekvőrendőröket. Károsítják az arra haladó gépjárművek teleszkópjait, balesetveszélyesek. A gépkocsivezető, ha éppen nem figyel, ráhajtván egy ilyen akadályra könnyen elharaphatja a nyelvét, vagy beverheti a fejét, ha nincs nyitva a tetőablak. Ha nyitva van, akár katapultálhat is, biztonsági öv hiányában. Szóval szerintem káros ez az oly sokak által - számomra érthetetlen okból - kedvelt fekvőrendőr. Gondolom, ezeket a mesterséges bukkanókat az utca lakói kezdeményezik. Talán nem kellene rögtön fekvőrendőrt „igényelni”. Gondoljuk csak el, ilyen alapon Encs, de akár Miskolc, Budapest vagy Párizs utcái is tele lehetnének fekvőrendőrökkel. Encsen minden utca kérhetne egy fekvőrendőr párt. Aztán persze később már bánhatják az utcabeliek, hogy saját mozgásukat is korlátozzák, saját autójukat is károsítják pár évig. Kis-gyermekes, gyermekintézménynek helyet adó utcákban még talán indokolt lehet a forgalom lassítása az utcán sétáló, kerekpározó gyermekkek miatt. Igaz „az utca nem játszótér” és egyébként is alig-alig látni újabb gyerekeket, bicikliző fiatalokat. Valószínűleg valamennyien az „információs sztrádán” közlekednek.

Ahogy hallottam a szóban forgó fekvőrendőrök egyike, rögtön lefektetését követően elég nagy bosszúságot okozott egy autós polgártársunknak. Barátunk kocsijának, (fennakadva a kissé ducira sikerült fekvőrendőrön) megsérült az olajozó rendszer valamely darabja és ott helyben, rögtön kifolyt a drága olaj. Gondolom a tulaj sűrű szitkozódása közepette. Már csak az lenne cifra, ha ez éppen az utcában lakók valamelyikével történik meg. Ők akartak fekvőrendőrt. Olyan ez, mint a házasság.

Viseljék el, minden előnyével, minden hátrányával. Lehet, hogy télen, nagyobb havazások alkalmával is fog még egy kis kellemetlenséget okozni az arra járóknak, ha az akadálynál összehordott hó lefagy, eljegesedik. Szívem szerint azt mondanám, nem megyek többé végig a Bercsényin. Megyek a még (lapunk nyomdába adásakor) fekvőrendőröktől mentes Arany János utcán, vagy az én szeretett Kossuth utcámon. Nem tehetem azonban, hogy teljesen kihagyjam a „Bercsényit” mert az utca közepén praktizál az én kedves Soltész Laci barátom, aki néha napján megjavít nekem ezt-azt. Van egy másik fekvőrendőrös utcánk is, a tűzoltóság mellett. Ott sem örültem a buktatóknak, de azt már megszoktam. Ott talán indokoltabb, mert több a kisgyermek és a bevezető szakaszon elég sokan és elég gyorsan közlekedtek. Szóval nálam, mint soraimból is kiderült nem túl népszerűek ezek az akadályok. Nem igazán lenne célszerű ezeken a példákön felbuzdulva minden utcát fekvőrendőrösíteni. Habár ismerve a magyar mentalitást féltő, hogy hamarosan nem csak a kerítések, de a fekvőrendőrök országa is leszünk. (A kerítést azt támogatom.) Nem vagyunk toleránsak. Nem tudjuk elviselni, értékelni, hogy utcáinkban 80-100 km/h-s sebességgel rohagnak egyesek! (Ejnye!) Nagyon fontos kiemelni, hogy egyesek. Egyesek miatt az átlagos, normálisan közlekedő többség húzza a rövidebbet. Célszerűbb lenne talán azokat az egyeseket, vagy akár ketteseket az ott lakóknak megnevelni és meggyőzni arról, hogy az utca, esetünkben a Bercsényi utca nem a Hungaroring része, csupán egyszerű kis utcácska, ahol szép nyugodtan harminccal, negyvennel lehet, kell közlekedni.

Ja, igen. Annyit még megteszek kedves rajongómnak, hogy végezetül nyomatékosan felhívjam a figyelmet arra, hogy ha már van fekvőrendőr az utcában, akkor ne akarjuk azt kikerülni se jobbról, se balról. Bukjunk csak át rajta rendesen, törvénytisztelő állampolgárként, úgy ahogy kell. Ne felejtünk azért fékezni előtte, mert nagy sebességnél könnyen a nyelvünk bánthatja és akkor úgy fogunk beszélni, mint a boldogköűfalusi „mitulábáti”.

Kércsi

Kellemes karácsonyi ünnepeket és szerencsés új évet kívánok
Encs város minden lakójának!

Az újesztendőben is nagy választékkal, jó minőségű áruval,
udvarias kiszolgálással
várom a kedves vásárlókat,
a butiksonon lévő üzletemben!

Vilk János hentes

No komment! Vagy mégis ?

Eredetileg úgy gondoltam, hogy a két korábbi számban írt „kerítés” témájú írásaimnak nem lesz folytatása ebben az újságban, az egyre élesedő és elfajuló borzalmakhoz nem szólok hozzá. No komment! Egyrészt azért akartam e témát mellőzni, mert a karácsonyt várjuk, a szeretet és a megváltó születésének ünnepét, és ehhez nem illik ez a megrázó, szomorú, viszálykodásban igencsak bővelkedő téma. Másik ok, amiért nem akartam folytatni a két korábbi cikket, az a félelem. Félek, hogy valami, az eddigitől is nagyobb tragédia, katasztrófa következne be, ha megint írnék erről a témáról. Eddig, a két számban írt cikkeket követően, egyre fokozódott e téren a nemzetközi helyzet. Írtam a kerítésről és pár nap, egy-két hét múlva jött a menekültáradat a határainkra, majd írtam Schengenről és ezután jött a párizsi és a bamakói vérengzés. Nem vállalhatom fel a felelősséget azért, hogy írásomat követően kirobbanjon a harmadik nagy verekedés. Isten őrizz! Túl szép ez a „tyúxaros” élet ahhoz, hogy vége legyen. Az a gyanúm azonban, hogy sajnos a metyeg már ott van a levegőben. A viszály magja el van vetve és hol itt, hol ott sarjad ki belőle a gyilkolás, a bosszú majd az ellenbosszú. Háború már ez, ha nem is nyílt frontokon zajlik. Fortélyos félelem igazgatja Európa világvárosainak világpolgárait. Nem lehet tudni mikor, hol üti fel a fejét az újabb és újabb esztelen, sátáni vérengzés. Ez talán még a nyílt háborútól is rosszabb, mert ez megmérgezi a békés mindennapokat. Még talán karácsonykor, a zsúfolásig megtelt katedrálisokban sem lehet már olyan békésen, nyugodtan imádkozni, mert sokak lelkében

ott lakozik a félelem, a szorongás. A nagy háborúkban legalább a hátszágok civil lakosai viszonylag biztonságban voltak. A légi támadásokat előre jelezte az idegtépő légvédelmi sziréna. Nem volt jellemző a sportszerűtlen orvtámadás. Leginkább „face to face” ment a csata. Az ellenfelek tisztelték egymást. A terrorizmus ezzel szemben alattomos, sunyi dolog.

Már megint elkezdtem, pedig nem akartam. Jó lenne, ha visszaállna a korábbi, viszonylagos béke és rend, de félek, hogy ez a válság a 2011-es amerikai terrortámadástól is sokkal nagyobb mértékben eszkalálódott, sokkal több szálon fut, és sokkal nagyobb háttérrel van. Sátáni ez az erő, amely minél több ember életének kioltását tűzte zászlajára, a tömeges gyilkolást, hiszen a merényleteket nem katonai létesítmények, objektumok ellen követik el, hanem tömegek által látogatott helyeken, stadionokban, színházakban, metró alagutakban, koncerteken, stb. A tömeges vérontás a cél.

Megdöbbenve olvastam a minap, a karácsony előtti készülődés időszakában egy interneten megjelent hírt, mely szerint egy „elismert” amerikai iszlám professzor, vizelethez és széklethez hasonlítja a keresztényeket. Ő ráadásul nem nevezhető egy közel-keleti muszlim fanatikusként, hanem a Memphis-i Rhodes College egyetem egyik elismert professzora. Ezen sértő megállapítása mellett a hitetlenek elleni harcra (dzsihádra) szólítja fel hallgatóit, vagy a nők rabszolgává vételéről tart diskurzust.

Nem igazán értem a mai helyzetben, ilyen megnyilvánulások után, miért akarnak lehet,

hogy már csak múltidőben (akartak) fővárosunkban és talán még Debrecenben is óriás mecsetet építeni. Vannak nekünk templomaink. Még az Árpád korból is fent maradt egy pár. Olyan templomok, melyek az itt élők vallását szolgálják. Igaz a törökök cirka másfél évszázados itt tartózkodása alatt épültek minaretek, dzsámik, fürdők is. Egy pár még ma is áll. Én úgy tudom pár évszázada már hazamentek innen a törökök. Mi a manónak ma újra elkezdni a mecsetépítést. Nem is akármilyet, monumentálisat, mely által Közép-Európa legnagyobb muszlim vallási központja lehet Budapest. Akik ezt tervezték, azok már lehet, hogy tudnak valamit. Szerintem a meglévő, középkori török emlékeink, I. Szulejmán Szigetváron felállított szobra, és I. Szulejmán Szigetvár melletti feltételezhető sírhelyének esetleges feltárása éppen elegendő emléket állít a török-magyar barátságnak. Egyébként nincs semmi bajom a törökökkel lehet, hogy bennem, vagy a kedves olvasó génjeiben is van török örökség, de mecset és a vele együtt járó müezzin már tényleg nem kellene. Akkor már inkább épüljön még egy pár stadion.

Bízunk benne, hogy a novemberi szörnyűségek után már nem jön semmi borzalom decemberben és a jövő évben lassan normalizálódik a helyzet. Bízunk! Bízunk és kihasználva az adventet, a karácsonyi ünnepeket imádkozunk, hogy legyen újra béke! Béke és biztonság, és újra vegye át a kegyetlenség helyét a világban a szeretet, a jóság, az Isteni gondviselés!

Kércsi

Párizsi klímacsúcs

Az ENSZ 21. klímakonferenciájára (COP21) 2015. 11. 30. – 2015. 12. közötti időszakban, 195 ország képviselőjével (házánkat Áder János köztársasági elnök képviselte) Párizsban kerül sor.

A konferencia időszzerűségét és jelentőségét Ban Ki Mun ENSZ főtitkár nyitóbeszédében úgy fogalmazta meg, hogy: „Nincsen B-tervünk, mert nincsen B-bolygónk sem”.

A klímacsúcsra érkező országnak le kellett adni a nemzeti változás /Intended Nationally Determined Contribution (INDC)/ dokumentumot, amely tartalmazza, hogy az adott ország milyen mértékben és mivel járul hozzá a klímaváltozás elleni harchoz; illetve, hogy hogyan tudja lecsökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását.

A globális klímavédelmi egyezmény (2015. 12. 12.) hozadéka, hogy a világ vezető politikusai elkötelezték magukat a Föld légköri felmelegedésének (az iparosodás előtt mértékhez képest) 2 °C fok alatt tartására. A tárgyalások során a tengersizemelkedéssel

fenyegetett államok kérésére az egyezményt aláírók elhatározták, megtesznek minden erőfeszítést annak érdekében, hogy a felmelegedés ne haladjon meg a 1,5 °C fokot. A gátló tényező csak az, hogy az egyezményben rögzített célok és vállalások eléréséhez az országoknak nincsen semmilyen központi finanszírozásuk és kötelezettségük.

Áder János köztársasági elnök a konferencia után azt nyilatkozta, hogy: “Sikerült elkerülni a legrosszabbat, azaz letérünk az elszabaduló klímaváltozást jelentő természeti és emberi katasztrófákhoz vezető útról, de még nem értük el a legnagyobb jót a globális felmelegedés megállítását.”

Sándor Róbert

Enni, vagy nem enni?

A médiákban pár napja, egy-két hete többszörös is hallani, olvasni lehetett arról, hogy a vörös húsból előállított készítmények rákkeltőek, akár 15%-ban is hozzájárulnak a daganatos betegségek egyik „népszerű” fajtájának kialakulásához. A fehérhúsok éppen ellenkezőleg, jótékony hatásúak. Aztán persze, rövid időn belül jöttek a cáfolatok, hogy nem is biztos, hogy annyira veszélyes, és csak valószínűleg megalapozatlan, elhamarkodott állítás, rémhír volt mindez, melynek valóságtartalma még nincs kellően alátámasztva. Nem tudom, (nem is akarom tudni), hogy mi az igazság, de ehhez hasonló élelmiszerekkel kapcsolatos rémhírek, megalapozatlan, negatív híresztelések már sokszor előfordultak és idővel elég hamar elültek, a feledés homályába merültek.

Itt volt régebben a kerge-marhakór. Akkoriban szintén a médiák negatív kampánya miatt nem igazán ettük jó szívvel a marhahúst, de még a marhahúsból készült hamburgert sem. Utána jött a madárinfluenza, ami miatt a hazai baromfiállomány tetemes része máglyán végezte, mint Johanna. Aztán érdekes módon egyik pillanatról, a másikra volt- nincs influenza. Akkoriban emlékszem a tévéhíradó esténként döglött vándor madár tetemeteket mutogatott előszeretettel. Aztán

hirtelen abbamaradt ez is. Volt idő amikor disznózsír volt a legkárosabb zsiradék, akkor mindenki olajban sütögette a pecsenyéjét. Ma már állítólag az olaj sem olyan, kafa. Volt idő amikor vaj helyett a margarinok voltak a tutik, az egészségesek. Mára már a margarinok is egészségtelenek lettek. Gyerekkoromban a tej „élet, erő, egészség” volt. Később már a tejet sem ajánlották annyira. Régen a tojás egészséges volt, később már egészségtelen, ma már újra chetó „megtűrt” stádiumban van. Na és itt van ez a só-cukor mizéria a menzákon. Bátran mernék fogadni arra, hogy pár év múlva újra bebizonyítják, hogy a fejlődő gyermekek szervezeteink igen is szüksége van sóra, cukorra a mindennapi feladatai ellátásához. Persze feladatra, terhelésre is, hogy elegendő a táplálékkal bevitt kalóriát. Egyébként, ha valaki beírja az internet keresőjében a „só” szót, megdöbbenve olvashatja a só milyen hasznos és szükséges számunkra. Az „élet sója” kifejezés is arra utal, hogy a só fontos kellék, adalék, ami különlegessé, élvezetessé, fogyasztathatóvá teszi a nélküle középszerű dolgokat is. Nem véletlenül fejeződik be a klasszikus szakácskönyvekben a recept nagy része azzal „sózzuk-borsozzuk”. Természetesen annyira, amennyire kell, nem alig, vagy sehogyan. Jó ötletnek tartottam, a kezdeményezést, hogy

a parlamenti étteremben a menzareform szerint étkezzenek előjáróink, de azért Ők nem olyan buták, hogy ezt magukra nézve megszavazzák.

Szegények most tovább mérgezik magukat, azokkal az egészségtelen ételekkel.

Visszatérve egy mondat erejéig a vörös hús káros voltára, van egy-két sejtésem.

Lehet, hogy valakik a világ nagyjai közül csirkében utaznak? Vagy ellenfeleket a disznóban utazókat akarják ellehetetleníteni. Sajnos, már kezdek gyanakvó lenni az ilyen hírek hallatán és egyre gyakrabban teszem fel azt a szép és ma is igaz, klasszikus latin kérdést? „Cu prodest?” avagy, hogy „kinek az érdeke?” Lehet, hogy mégsem olyan a káros az a vörös hús és az abból készült kolbász? Ünnepek alkalmával, lesz lehetőségünk gyakrabban kipróbálni. Ne feledjük el megfigyelni és feljegyezni a hatást, a tüneteket. Ezt természetesen csak viccnek szántam, együnk csak nyugodtan vörös húst, mit nekünk egy pár százaléknyi vészöl, ennyi más veszély közepette. Megjegyzem a tünetek stílszerűen egy-két pohár fancsali vörösborral enyhíthetők, gyógyíthatók. Jó étvágyat!

Kércsi

TÉRFIGYELŐ KAMERÁK ÁTADÁSA

Nagyot lépett előre a város a közbiztonság növelése terén. A Belügyminisztérium támogatásával újabb térfigyelő kamerák elhelyezésére került sor. A 18 új kamerával együtt már 25 helyen lehet nyomon követni a város és településrészek életét. Az új telepítés során 4 kamera Abaújdevecserben, 3 kamera Fügedőn és 11 Encs belterületén került elhelyezésre.

Az új beruházást az IMFOTEAM 95 Informatikai Kft. végezte. A kamerákat az

ÉMÁSZ oszlopokra helyezték el. A helyszínek kijelölése nagy gondnal készült, az Encsi Rendőrkapitányság szakembereinek előzetes véleményét is kikérték.

Az elkészült hálózatot a B-A-Z. Megyei Rendőr-főkapitányság ellenőrizte, az ÉMÁSZ pedig rákötötte az elektromos hálózatára. A működtetés szigorú szabályokhoz kötött.

A 100%-os támogatás 9.560.258.- Forint volt. Dr. Antal István rendőrkapitány és Szeles András polgármester 2015. december 16-án adták át a rendszert használatra, mely reményeink szerint, hozzájárul ahhoz, hogy a lakosaink nagyobb biztonságban érezzék magukat, visszatartsa a vandálokat, a bűncselekmények felderítése pedig hatékonyabb legyen.

A most átadott térfigyelő rendszer kameráinak telepítési helyszínei:

Encs-Abaújdevecser, Kossuth u. 21. sz. előtt, Encs-Abaújdevecser, Kossuth u. 77. sz. előtt, Encs-Abaújdevecser, Fő u. 88. sz. előtt, Encs-Abaújdevecser, Fő u. 1. sz. előtt, Encsencs a Mérai és a Béke utak kereszteződésében, Encs, Béke u. 39. sz. előtt, az encsi köztemető felé vezető úton, Encs Bársonyos és Dózsa Gy. utak kereszteződésében, Encs, Rákóczi u. 70. sz. előtt, Encs, Petőfi u. a Gomba butik mögött, az Encsi Buszpályaudvaron a Turi butik mellett, Encs, Vasút u. 19. sz. előtt, A Millenniumi parkban az Aba Sámuel szobor mellett, Encs, Táncsics u. 6. sz. előtt, Encs-Fügedő, Fő u. elején, Encs-Fügedő Fő út és Petőfi út kereszteződésében, Encs-Fügedő, Fő út végén

**2015. szeptember, október, november.
Bűncselekmények Encs városban**

1. 2015. szeptemberében rablás büntette miatt került elrendelésre nyomozás, mert egy 16 éves helyi lakostól a délutáni órákban az encsi Baross Gábor út és a kiserdő sornál két encsi lakos pénzt követelt, veréssel és megöléssel fenyegették meg. A sértett félelem hatására a nála lévő 500 Ft-ot át is adta az elkövetőknek. Két nappal később az elkövetők ismét megfenyegették a sértettet, hogy az általuk megjelölt időpontban részükre 18.000 Ft-ot adjon át. Az elkövetők számára még ez sem volt elég: nyolc nappal később újabb 600 Ft-ot követeltek a sértettől.

2. 2015. szeptemberében az encsi piactéren

egy fiatalos mérai lakos vásárlás közben - a sorok között haladva -, egy mobiltelefont vett észre a földön. A fiú zsebre tette a telefont, és hazavitte. A telefonkészüléket ezt követően 10.000 Ft-ért adta egyik ismerősének, a benne lévő SIM kártyát pedig eldobta. Nevezett személy ellen jogtalan elsajátítás vétsége miatt folyt eljárás az Encsi Rendőrkapitányságon. Felelősségre vonása megtörtént.

3. Az Encsi Rendőrkapitányságon garázdaság vétsége miatt folyt eljárás egy encsi lakos ellen, aki 2015. októberében az encsi vasútállomás váróterme előtt szóváltásba keveredett egyik barátjával. A veszekedés hevében a férfi öklével belcütött a váróterem ajtajának üveges részébe, mely betört.

4. 2015. novemberében egy fűgödi

lakóházban az ott tartózkodó két férfi vitába keveredett egymással. Egyikük - alkoholtól erősen befolyásolt állapotban - földhöz vágta a szobában lévő erősítőt, mely következményként az elkövető a férfit ököllel arcon vágta oly módon, hogy a sértett orrsontja eltört. Súlyos testi sértés büntette miatt folyik az eljárás.

5. 2015. novemberében egy encsi lakos fejével a kezében a szomszédságában lévő családi ház hátsó kertjébe ment be. A lakóház tulajdonosa felszólította, hogy hagyja el ingatlanját, azonban az elkövető ennek nem tett eleget. A kezében lévő fejét a feje fölé emelve azzal fenyegette meg szomszédját, hogy addig nem nyugszik, amíg el nem zavarja őket a szomszédságából. Az elkövető a család kiirtásával fenyegetőzött, valamint azzal, hogy felgyújtja a házukat.

Nyugdíjas találkozó

2015. november 26-án a helyi Művelődési Központban került megrendezésre az Encsi Rendőrkapitányság nyugdíjasainak találkozója. A rendezvényen dr. Antal István r. ezredes, kapitányságvezető úr köszöntötte a résztvevőket. A Rugólab Rock and Roll Táncsoport adott műsort, és az estebédet követően a vendégek kötetlen formában idézhették fel a legemlékezetesebb történeteiket.

ENCSI HÍREK

Encs város polgárainak lapja
Megjelenik havonta
Kiadja: Encs Város Önkormányzata
Felelős kiadó: Szeles András
polgármester

Főszerkesztő: Radeczki Éva
Szerkesztőség:
3860 Encs, Rákóczi út 9.
Tel.: 06/46/587-330
E-mail: kultencs@enternet.hu
A szerkesztőbizottság

munkatársai:

dr. Szánló Marianna jegyző
önkormányzati hírek
Evva Margit helytörténet
Kércsi Tibor kultúra, fotó
Pocsainé dr. Urbán Andrea
bűnügyi hírek
Lektorálta: Széplaki Lászlóné
Vezse Attila tördelés

ISSN 1217-3320

FELHÍVÁS

Az Encsi Rendőrkapitányság az állampolgárok biztonságérzetének javítása érdekében az adventi időszakban kiemelt figyelmet fordít az ünnepekre való készülődés rejtett veszélyeire.

Az év végi ünnepek közeledtével a személy- és gépjárműforgalom növekedése tapasztalható. Az ünnepi forgatag, a nagy tömeg azonban lehetőséget kínál a zsebtolvajoknak és az autófeltörőknek is. A nagyobb tömegeket vonzó helyszíneken nagyobb eséllyel válhatunk bűncselekmény vagy egyéb jogsértés áldozataivá. A készülődés hevében gyakran vagyunk figyelmelembek, a közlekedés során pedig türelmetlenebbek. Hajlamosak vagyunk a gépjárművekben, jól látható helyen hagyni az értékeinket, melyek észlelése egyes személyeket bűncselekmény elkövetésére késztet.

A bűncselekmény megelőzéséért Önök is sokat tehetnek. Odafigyeléssel sok esetben elkerülhető az áldozattá válás. Az alábbi óvintézkedések betartásával megnehezíthetik

az elkövetők dolgát:

-Mindig ügyeljenek értékeikre! Pénztárcájukat, irataikat ne a táskák, kosarak tetején tartsák, azok tárolására a nadrág hátsó zsebei sem nyújtanak kellő biztonságot! A készítményüket tartsák zárt állapotban, lehetőség szerint szorosan a testük mellett!

- Ne vigyenek több készpénzt magukkal, mint amennyire előre-láthatólag szükségük lenne a vásárlás során!

-Bankkártyájuk mellett semmi-képpen ne tartsák a PIN kódot! Ügyeljenek a biztonságos pénz-felvételre is!

-A gépjárműveik ajtaját, az ablakait zárják le még akkor is, ha csak rövid időre távoznak! Autóikkal lehetőség szerint parkolóban, kivilágított helyen álljanak meg! A már megvásárolt ajándékot a vásárlást követően a csomagtartóban helyezték el, ne tegyék jól látható helyre!

-Napjainkban egyre többen vásárolnak internetes webáruházakban. Ebben az esetben is legyenek óvatosak személyes adataik megadásakor! Ha lehet, válasszanak

utánvételes fizetést és figyeljenek a visszavásárlási garanciára!

-Az adventi időszak a trükkös csalók részére is jó alkalom, akik leggyakrabban adománygyűjtés során kopogtathatnak be otthonaikba vagy az utcán szólíthatják le Önöket. Pénzt kérnek és gyakran kapnak is, holott a bejegyzett adománygyűjtő szervezeteket minden esetben csekk befizetésével lehet támogatni!

- Ha az ünnepek idején hosszabb időre elutaznak, kérjék meg szomszédjukat, barátjukat, hogy néhány naponként menjen be a lakásba, kapcsolja fel a villanyt, ürítse ki a postaládáját!

Amennyiben óvatosságuk ellenére bűncselekmény áldozatává válnak, tegyenek bejelentést a rendőrség ingyenesen hívható 107-es, illetve 112-es segélyhívó számain!

Ezúton az Encsi Rendőrkapitányság vezetője és valamennyi dolgozója Kellemes karácsonyi ünnepeket és Boldog Új Évet Kíván!

Tájékoztató pirotechnikai termékek felhasználásával kapcsolatban

Az Encsi Rendőrkapitányság a közelgő ünnepekre való tekintettel a pirotechnikai termékek jogszerű és biztonságos lakossági felhasználásával kapcsolatban az alábbi tájékoztatót adja ki:

A polgári célú pirotechnikai tevékenység szabályait a Lőfegyverekről és Lőszerekről szóló 2004. évi XXIV. törvény, a polgári célú pirotechnikai tevékenységről szóló 173/2011. (VIII. 24.) Kormányrendelet, a polgári célú pirotechnikai tevékenységek engedélyezésével kapcsolatos eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 53/2012. (XI. 27.) BM rendelet szabályozza.

A pirotechnikai termékek különböző osztályokba sorolandóak, aszerint, hogy felhasználásuk milyen kockázattal jár.

A szórakoztató célra szánt pirotechnikai termékek (tűzijáték termékek) osztályai:

1. pirotechnikai osztály – nagyon alacsony kockázat
2. pirotechnikai osztály – alacsony kockázat
3. pirotechnikai osztály – közepes kockázat
4. pirotechnikai osztály – nagy kockázat

14. életévét betöltött személy engedély nélkül vásárolhat, birtokolhat, 1 kg nettó tömegig tárolhat, és a használati és kezelési útmutatóban meghatározottak szerint felhasználhat az **1. pirotechnikai osztályba** tartozó pirotechnikai termékeket, a **petárda** kivételével.

14. életévét be nem töltött személy csak **nagykorú** személy **felügyelete mellett** használhatja fel az **1. pirotechnikai osztályba** tartozó pirotechnikai termékeket.

16. életévét betöltött személy engedély nélkül vásárolhat, birtokolhat, 1 kg nettó tömegig tárolhat, és a használati és kezelési útmutatóban meghatározottak szerint felhasználhat a **2. pirotechnikai osztályba** tartozó pirotechnikai termékeket.

16. életévét be nem töltött személy csak **nagykorú** személy **felügyelete mellett**

használhatja fel a **2. pirotechnikai osztályba** tartozó pirotechnikai termékeket.

Nagykorú személy engedély nélkül vásárolhat 3. pirotechnikai osztályba tartozó pirotechnikai termékeket december 28-a és 31-e között. Ezeket a termékeket december 31-én 18 órától a következő naptári év január 1-jén reggel 6 óráig használhatja fel a használati és kezelési útmutatóban meghatározottak szerint.

Szankciók:

Aki a pirotechnikai termékek előállítására, forgalmazására, tárolására, szállítására, felhasználására, megsemmisítésére, birtoklására vonatkozó előírásokat megszegi, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvényben meghatározott polgári felhasználású robbanóanyaggal és pirotechnikai termékkel kapcsolatos szabálysértést követi el, amely cselekmény 5.000. forinttól 150.000. forintig terjedő pénzbírsággal büntethető. A közterület-felügyelő és hivatásos katasztrófavédelmi szerv erre felhatalmazott ügyintézője a szabálysértés elkövetése miatt helyszíni bírságot is kiszabhat.

A fentiek figyelembe vételével kérjük a lakosságot a jogszabályok betartására.

